

สงคราม

ทำไมชีวิตถึงยิ่งยากขึ้น
หลังจากเชื่อพระเจ้า?

เมซ แม็คคอนเนลล์

หนังสือชุดเรียบเรียงโดย เมซ แม็คคอนเนลล์

“ในที่สุด หลังจากเป็นคริสเตียนมา 14 ปี และรับใช้ในพันธกิจมา 7 ปี นี่คือชุดคู่มือการศึกษาที่ผลิตออกมาได้อย่างมีอาชีพขุดเดี่ยว ที่ผมพบว่าสามารถถ่ายทอดและประยุกต์ใช้หลักศาสนศาสตร์ที่มั่นคงให้เข้ากับภาษาและวัฒนธรรมของชุมชนที่ขาดโอกาสของเราได้อย่างแท้จริง เมฆเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มของเรา และเขาเขียนในแบบของเรา ซึ่งเห็นได้ชัดเมื่อเขาสื่อถึงความจริงในพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้ง ทั้งจับใจและกระตุ้นความคิด พร้อมทั้งสะท้อนภาพจริงของความยินดีและความยากลำบากที่คริสเตียนในเขตชุมชนที่อยู่อาศัยแบบรัฐจัดสรรในอังกฤษต้องเผชิญ”

เยียน วิลเลียมสัน

อนุศาสนาจารย์ในเรือนจำ และศิษยาภิบาลของคริสตจักรนิวไลฟ์
เมืองมิดเดิลส์โบรห์ ประเทศอังกฤษ

“หากคุณกำลังมองหาหนังสือที่กล่าวถึงการต่อสู้ประจำวันในการติดตามพระคริสต์อย่างแท้จริง ที่ไม่หลีกเลียงประเด็นร้อน ไม่บิดเบือนประเด็นสำคัญ และพูดความจริงอย่างชัดเจน นี่คือนักหนังสือเล่มนั้น “War (สงคราม)” เป็นหนังสือที่ดีเยี่ยมเหมาะที่จะให้กับคริสเตียนใหม่ และยังเป็นตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมในการสอนความจริงที่สำคัญในรูปแบบที่เข้าถึงได้ง่าย ทุกคนจะได้รับประโยชน์จากการอ่านหนังสือเล่มนี้ และตัวผมเองก็ได้รับประโยชน์มากจริง ๆ”

สตีฟ ทิมมิส

ผู้อำนวยการระดับโลกของ แอ็กท์ 29 ศิษยาภิบาลของคริสตจักร
เดอะคราเว็ตต์เฮาส์ ในเมืองเซฟฟีลด์ ประเทศอังกฤษ

“มีคนจำนวนมากเกินไปที่เชื่อว่า พระเยซูควรจะมีรับเอาปัญหาทั้งหมดของพวกเขาไป หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ผมอธิบายกับพวกเขาว่า ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณคือ สงคราม เมฆพูดอย่างตรงไปตรงมาและพูดความจริง ผมรักทีมนี้มากครับ”

โจเอล เคิร์ตซ์

ศิษยาภิบาลของคริสตจักรเดอะการ์เดิน ในเมืองบัลติมอร์

การจะพูดว่าผมรู้สึกขอบคุณพันธกิจและงานของเมซ (โดยเฉพาะโครงการนี้) ก็คงยังไม่พอ เพราะตลอดหลายปีที่ผ่านมา ผมได้เรียนรู้ที่จะชื่นชมเมซ ไม่ใช่แค่ในฐานะนักปรัชญาและศิษยาภิบาลที่ยอดเยี่ยมเท่านั้น แต่ในฐานะผู้ปฏิบัติจริงด้วย คือวิธีการที่เขานำความจริงที่ซับซ้อนมานำเสนออย่างเรียบง่ายและเข้าถึงผู้อ่านซึ่งกำลังต้องการเครื่องมือแบบนี้อย่างเร่งด่วนนั้น เป็นการรับใช้ที่เปี่ยมด้วยความรักซึ่งเห็นได้ชัดตั้งแต่หน้าแรกของหนังสือแล้ว ผมรู้สึกตื่นเต้นอย่างมากที่หนังสือเล่มนี้จะมีบทบาทต่อการสร้างสาวกในกลุ่มเป้าหมายที่หนังสือเล่มนี้เขียนอย่างเจาะจงขึ้นมาเพื่อพวกเขาโดยเฉพาะ

จอห์น ออานูเชควา

ผู้นำศิษยาภิบาล คริสตจักรคอร์เนอร์สโตน

ในเมืองแอตแลนตา

สงคราม

ทำไมชีวิตถึงยิ่งยากขึ้นหลังจากเชื่อพระเจ้า?

WAR: WHY DID LIFE JUST GET HARDER?

เมซ แม็คคอนเนลล์

MEZ M^CCONNELL

หนังสือชุดเรียบเรียงโดย เมซ แม็คคอนเนลล์

สงคราม: ทำไมชีวิตถึงยิ่งยากขึ้นหลังจากเชื่อพระเจ้า? eBook
War: Why Did Life Just Get Harder? eBook
© 2025 โดย เกรซบรรณสาร (Grace Bannasan)

สงวนลิขสิทธิ์. ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปใช้หรือทำซ้ำในลักษณะใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลาย
ลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณีของใบเสนอราคาสั้นๆ ที่รวมอยู่ในบทความและบทวิจารณ์สำคัญ ส่งคำขอของคุณไปยัง
ผู้จัดพิมพ์ตามที่อยู่ต่อไปนี้:

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever
without written permission except in the case of brief quotations embodied in critical articles
and reviews. Direct your request to the publisher at the following address:

เกรซบรรณสาร
Grace Bannasan
บ้านเลขที่ 10 หมู่ 1
ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด
จ.เชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์ 098-757-3257
gracebannasan@gmail.com
www.gracebannasan.com

พิมพ์ในประเทศไทย
Printed in Thailand.

พระคัมภีร์ทั้งหมดคัดลอกมาจากพระคัมภีร์ไทยฉบับมาตรฐาน THSV11 เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น
Unless otherwise indicated, all scriptures taken from the THSV11

จัดพิมพ์โดย เกรซ บรรณสาร/Grace Bannasaan
โครงการภายใต้มูลนิธิมหกิจพระคุณของแบปติสต์ในประเทศไทย

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ War: Why Did Life Just Get Harder? หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์
ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาโดย Christian Focus Publication. © 2019 by เมฆ แม็คคอนเนลล์.
แปลโดยได้รับอนุญาต.

ผู้แปล: บงกช สวัสดิ์สาย (Translator: Bongkot Sawatsai)
ตรวจสอบโดย: ฤทัยทิพย์ แซ่ลิ้ม (Editor: Ruhtaitip Saelim)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

เมฆ แม็คคอนเนลล์.

สงคราม: ทำไมชีวิตถึงยิ่งยากขึ้นหลังจากเชื่อพระเจ้า?-- เชียงใหม่: มูลนิธิแห่งพระคุณของแบปติสต์ใน
ประเทศไทย, 2025.

159 หน้า.--(หนังสือชุดก้าวแรก).

1. คริสต์ศาสนา. I. ขงกช สวัสดิ์สาย, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

230

ISBN (eBook) 978-616-94949-0-4

10 ม.1 ต.ตลาดใหญ่ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
10 Moo 1, Taladyai, Doi Saket, Chiang Mai 50220
โทร 098-757-3257 gracebannasan@gmail.com
www.GraceBannasan.com

สารบัญ

คำนำ	7
บทนำ	8
ทำความเข้าใจกับใจ	11
บทที่ 1	
ยินดีต้อนรับเข้าสู่สงคราม!	15
บทที่ 2	
ศัตรูตัวที่ 1: โลกใบนี้	31
บทที่ 3	
ศัตรูตัวที่ 2: เนื้อหนังของเรา	43
บทที่ 4	
ศัตรูตัวที่ 3: มารร้าย	59
บทที่ 5	
การต่อสู้กับสิ่งล่อใจ	75
บทที่ 6	
การมีแผนการในการรบ	93
บทที่ 7	
เมื่อเราล้มลงในบาป ควรทำอย่างไร	109
บทที่ 8	
การสารภาพบาปของเรา	125
บทที่ 9	
แม้กำแพงขวางหน้า (แต่เรายังยืนหยัดในพระคุณ)	141

คำนำ

ผมไม่ได้เติบโตมาในคริสตจักร สำหรับผมแล้วคริสต์ศาสนาเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดอย่างมาก ผมมีชีวิตที่เติบโตมาจากข้างถนน และครั้งเดียวที่ผมเคยไปโบสถ์ก็คือ ตอนที่ต้องไปร่วมงานศพของเพื่อนที่จากไปก่อนเวลาอันควร แต่อย่างไรก็ตาม โดยพระเจ้าและพระคุณของพระองค์ที่ทรงช่วยผมให้รอดบาป หลังจากที่ผมออกมาจากเรือนจำ ผมเริ่มไปคริสตจักรเป็นครั้งแรก แม้มันช่างดูเป็นสถานที่ที่แปลกประหลาดมากสำหรับผม วันนี้ผมก็ได้มารับใช้และเป็นศิษยาภิบาลในชุมชนที่ยากจนแห่งหนึ่งชื่อ นิดดรี (Niddrie) ในเมืองเอดินเบิร์ก มีหนังสือคริสเตียนและแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไม่มากนักที่สามารถสื่อสารกับชีวิตของผู้คนในชุมชนแบบผมได้จริง ๆ และนี่คือเหตุผลที่เราตัดสินใจเขียนหนังสือชุดนี้ขึ้นมา เพื่อสร้างคู่มือเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์จริง และมีการโต้ตอบกับคริสเตียนใหม่ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่ไม่มีโบสถ์และเป็นชุมชนที่ขาดโอกาสในหลายด้าน สำหรับหนังสือเล่มนี้ ผมได้ขอให้ ไบรอัน เดวิส มาช่วยผม เขาเป็นศิษยาภิบาลที่คริสตจักรไรเชิล ไคร์สท์ เฟลโลว์ชิพ ในย่านใจกลางเมืองฟิลาเดลเฟีย ผมอธิษฐานว่า เมื่อคุณศึกษาหนังสือเล่มนี้ คุณจะเติบโตเข้มแข็งยิ่งขึ้นในความเชื่อที่วางไว้ในพระเยซูคริสต์

เมช แม็คคอนเนลล์

ศิษยาภิบาล คริสตจักรนิดดรี

ผู้อำนวยการ 20 สกิมส์

บทนำ

ชุดหนังสือ First Steps to Discipleship (ก้าวแรกของการเป็นสาวก) นี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเตรียมผู้ที่มีภูมิหลังที่ไม่คุ้นเคยกับคริสตจักร ให้สามารถเริ่มต้นก้าวแรกในการติดตามพระเยซูได้ เราเรียกสิ่งนี้ว่า “เส้นทางสู่การรับใช้” เพราะเราเชื่อว่าคริสเตียนทุกคนควรได้รับการเตรียมพร้อมเพื่อรับใช้พระคริสต์และคริสตจักร ไม่ว่า จะมาจากพื้นเพหรือลักษณะชีวิตแบบใดก็ตาม

หากคุณเป็นผู้นำคริสตจักรที่ทำพันธกิจในพื้นที่ยากลำบาก หนังสือชุดนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยพัฒนาและสร้างสาวกใหม่สำหรับผู้ที่ยังไม่คุ้นเคยกับคำสอนของพระเยซู ชุดหนังสือนี้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยพวกเขาให้เติบโตในด้านบุคลิกภาพ ทักษะความรู้ และในทางปฏิบัติ

หรือหากคุณเป็นผู้ที่เพิ่งเริ่มต้นในความเชื่อคริสเตียน(ผู้เชื่อใหม่) และยังคงสับสนว่าการเป็นคริสเตียนหมายความว่าอย่างไร หรือจริงๆ แล้วพระคัมภีร์กล่าวอะไร หนังสือชุดนี้ก็จะช่วยเป็นแนวทางที่เข้าใจง่ายในการเริ่มต้นก้าวแรกในการเป็นผู้ติดตามพระเยซู

หนังสือเหล่านี้สามารถนำไปใช้ได้หลายรูปแบบ

- คุณสามารถใช้คู่มือนี้ได้ โดยการศึกษาเพียงลำพังง่ายๆ ด้วยการอ่านเนื้อหาและตอบคำถามด้วยตัวเอง
- สามารถใช้ในการศึกษาแบบตัวต่อตัว โดยทั้งสองคนอ่านเนื้อหาหมาเองก่อนจะพบกัน แล้วพูดคุยตอบคำถามร่วมกัน

- หรือจะใช้ในการศึกษาแบบกลุ่ม โดยให้ผู้นำกลุ่มนำเสนอเนื้อหาเพื่อพูดคุยกัน แล้วหยุดในบางช่วงเพื่อพูดคุยกันในกลุ่ม

สถานการณ์ของคุณจะเป็นตัวกำหนดว่า คุณควรจะใช้คู่มือนี้
อย่างไรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

คู่มือสำหรับผู้ใช้:

ขณะที่คุณกำลังศึกษาผ่านบทเรียนต่างๆ คุณจะพบกับ
สัญลักษณ์ต่อไปนี้...

เรื่องราวของโจ – ในตอนต้นของแต่ละบท คุณจะได้พบและรู้จักกับโจ พร้อมเรื่องราวบางอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขา เราอยากให้คุณลองนำสิ่งที่เราได้เรียนรู้จากพระคัมภีร์ไปประยุกต์ใช้ดูว่า สิ่งเหล่านั้นจะมีผลต่อชีวิตของโจอย่างไร ดังนั้น ทุกครั้งที่คุณเห็นสัญลักษณ์นี้ คุณจะได้รับข้อมูลเรื่องของโจเพิ่มเติม

เรื่องตัวอย่าง – ส่วนนี้จะพูดถึงเรื่องราวจากชีวิตจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เราเข้าใจประเด็นที่กำลังพูดถึงได้ชัดเจนขึ้น

หยุด – เมื่อถึงจุดสำคัญหรือประเด็นที่เข้าใจยาก เราจะขอให้คุณหยุด เพื่อใช้เวลาใคร่ครวญ หรือพูดคุยกันในกลุ่ม อาจเป็นการตอบคำถามบางข้อ หรือฟังเรื่องราวของโจเพิ่มเติม

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ – พระคัมภีร์คือ พระวจนะของพระเจ้าที่ทรงมอบไว้ให้เรา เหตุนี้ พระวจนะจึงเป็น

คำตอบสุดท้ายสำหรับเราในทุกสิ่งที่เราจะเชื่อและเป็นวิธีที่เราจะประพฤติปฏิบัติ ดังนั้น เราจึงอยากเริ่มต้นด้วยการอ่านพระคัมภีร์และอ่านอย่างตั้งใจ ทุกครั้งที่คุณเห็นสัญลักษณ์นี้ หมายความว่า คุณต้องอ่านหรือฟังพระคัมภีร์ตอนนั้นสามรอบ ถ้าผู้ที่คุณอ่านพระคัมภีร์ด้วยยินดีที่จะอ่านให้เขาเป็นคนอ่านอย่างน้อยหนึ่งครั้ง

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ – เมื่อจบบทแต่ละบท เราจะเสนอข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ เพราะเราได้ศึกษาและพบว่า การท่องจำพระคัมภีร์นั้นมีประสิทธิภาพมากในบริบทที่เราใช้ ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับสิ่งที่เราเรียนรู้ในบทนั้น ๆ

สรุป – นอกจากนี้ เมื่อจบบทแต่ละบท เราได้ใส่ข้อสรุปสั้น ๆ ของเนื้อหาในบทนั้นไว้ด้วย หากคุณกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้กับผู้อื่น ข้อสรุปนี้ จะเป็นประโยชน์กับคุณเมื่อกลับมาทบทวนบทเรียนจากสัปดาห์ก่อน

มาทำความรู้จัก กับโจกัน...

ชีวิตในช่วงวัยเด็ก

โจไม่เคยไปไหนไกลจากย่านที่เขาเกิดในย่านดาวนทาวน์ของเมืองบัลติมอร์เลย เขาไม่รู้จักพ่อของเขา เพราะถูกจำคุกตั้งแต่เขายังเป็นทารก และเสียชีวิตไปก่อนโจจะอายุครบสิบแปดปี แม่ของเขาก็ติดเหล้าและการพนัน พวกเขาแทบไม่ได้พูดคุยกันเลยตั้งแต่โจย้ายไปอยู่กับยายตอนที่เขายังเป็นเด็กประถม การเติบโตมาในชุมชนยากจนย่านในเมือง ทำให้โจต้องรีบโต เขาเรียนไม่เก่ง ไม่ใช่เพราะเขาไม่มีความสามารถ แต่เพราะเขาไม่เคยพยายาม เขาติดคุกสองรอบในช่วงอายุสี่สิบต้น ๆ ในคดีขโมยรถยนต์

ชีวิตในปัจจุบันนี้

ปัจจุบันในวัยเกือบห้าสิบ โจก่ออาชญากรรมเล็ก ๆ เพื่อยังชีพ ไม่เคยทำงานจริงจังที่ไหนได้เป็นเวลานานๆ ดื่มหนักมาก และติดเฮโรอีน เขาชอบเล่นบาสเก็ตบอลกับเพื่อน ๆ ที่สวนสาธารณะ เขาเป็นคนดัง และเป็นที่รู้จักดีในชุมชน เขามีลูกสามคน และอาศัยอยู่กับแม่ของลูกสาวคนเล็ก เขามีความสัมพันธ์แบบเดี่ยวดีเดี่ยวเลิกับภรรยา โจนอนกับผู้หญิงอื่นไปทั่วแต่ก็กลับบ้านมาหาภรรยาเสมอ ลูกชายทั้งสองคนของเขาออกจากบ้านแล้ว และต่างก็เกี่ยวข้องกับสิ่งผิดกฎหมายและยาเสพติด ลูกสาวของเขาอายุสิบหกปี และอาศัยอยู่กับโจและแม่ของเธอ โจยินดีที่จะทำทุกอย่างเพื่อเธอ

คุณยายของโจเคยพาเขาไปโบสถ์ตอนยัง是孩子 แต่โบสถ์ไม่เคยเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของเขา เขาเคยไปค่ายคริสเตียนและรู้สึกดีทุกครั้งที่อยู่ในโบสถ์ แต่เขาก็ไม่เคยรู้สึกว่าโบสถ์เป็นสถานที่ส่วนหนึ่งของชีวิตเขา อันที่จริงแล้ว เขาไปโบสถ์ก็เพื่อร่วมงานศพต่าง ๆ ของเพื่อนสนิทที่จากไปตั้งแต่อายุน้อย

แต่มีครั้งหนึ่งในงานศพเหล่านั้น โจได้เริ่มคิดอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ เกี่ยวกับชีวิตและความตาย เพราะดูเหมือนผู้เทศนา กำลังตะโกนตรงมาที่เขาจากธรรมาสน์ บอกเขาว่า “หากเขาไม่กลับใจ เขาจะต้องไปนรก” แต่พระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ได้เสด็จมาเพื่อรับบาปทั้งหมดของเขาไปถ้าเขาจะหันกลับมาหาพระองค์ สิ่งที่เขาได้ยินดูไม่สมเหตุสมผลอะไรเลย โจเริ่มรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับความตาย นรก และพระเยซู เขาหยุดคิดเรื่องนี้ไม่ได้เลย ไม่นานหลังจากนั้น เขากับภรรยาได้ไปโบสถ์กับคุณยาย ที่นั่นเองที่โจได้ฟังข่าวประเสริฐ ได้เชื่อในพระเยซู และได้กลับใจจากบาป เขากลายเป็นคริสเตียน แต่ไม่มีใครช่วยเขาเตรียมตัวสำหรับความยากลำบากที่กำลังจะเกิดขึ้น

นี่คือเรื่องราวของโจ...

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

เมื่อเรารอด
โดยพระเยซู
เราก็เข้าสู่สงคราม
ฝ่ายวิญญาณ
ที่ยาวนาน
ตลอดชีวิต

1. ยินดีต้อนรับ เข้าสู่สงคราม!

เรื่องราวของโจ

ผ่านไปสองสามเดือนแล้วตั้งแต่ที่โจได้รับเชื่อในพระเยซู
ตอนแรก ๆ เขาตื่นเต้นมากกับความเชื่อที่เพิ่งค้นพบ เขารู้สึก
เหมือนภาระของโลกถูกยกออกไปจากไหล่ของเขา เขาบอก
ทุกคนที่เขา निकออก คือครอบครัว บรรดาเพื่อนบ้าน เพื่อนฝูง
หรือแม้แต่คนที่เขารู้จักเมื่อตอนขายยาเสพติด ปฏิบัติ
ตอบกลับเป็นแบบผสมผสาน บางคนมีความสุขกับเขา
บางคนสับสนกับสิ่งที่เขาพูด คนสองสามคนหัวเราะเยาะเขา
และบอกเขาว่าเขาจะเลิกเชื่อเองเมื่อโตขึ้น คนเพียงไม่กี่คนที่
ต่อต้านเขาในที่สาธารณะ แต่เมื่อไม่นานมานี้ เขาก็ได้ค้นพบ
ว่าบางคนรวมถึงสมาชิกในครอบครัวกำลังเยาะเย้ยเขาใน
โซเชี่ยลมีเดีย

เขารู้สึกผิดหวังและโกรธมาก เขาไม่ชินกับการที่คนอื่นปฏิบัติ
กับเขาแบบนี้ เมื่อก่อนผู้คนต่างเคารพเขา เกรงกลัวเขา เขา
ไม่รู้จะวางตัวยังไง ไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น รู้สึกสับสนไปหมด
ราวกับว่าเขาอยู่จุดสูงสุดของโลกในนาทีเดียว และจมดิ่งสู่ความ
สิ้นหวังในนาทีเดียว มีช่วงเวลาที่มั่นใจในพระเจ้า แต่ต่อมาก็

เต็มไปด้วยความสงสัย ทำไมเพื่อน ๆ และครอบครัวต่างก็มีท่าทีที่ไม่สนใจต่อความเชื่อใหม่ที่เขาค้นพบ ทำไมพวกเขาไม่สามารถร่วมมือกันดีและดีใจกับการที่เขากำลังพยายามจัดชีวิตให้เป็นระบบระเบียบ? อะไรกำลังเกิดขึ้นกับชีวิตเขา?

หยุด

คำถาม: คุณคิดว่าเกิดอะไรขึ้นในชีวิตของโจ? ทำไมคุณถึงคิดว่าผู้ครอบครองเขาแสดงพฤติกรรมแบบนี้?

เรื่องตัวอย่าง

ช่วงสงครามอ่าวเปอร์เซียครั้งแรกในปี 1990 กองทัพอิรักที่กำลังถอยทัพได้ใช้กลยุทธ์ “เผาทำลายทุกสิ่ง” โดยจุดไฟเผาบ่อน้ำมันในคูเวตให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้กองทัพอิรักจะพ่ายแพ้สงครามแล้ว แต่ยังต้องการสร้างความเสียหายให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อขัดขวางไม่ให้กองกำลังพันธมิตรเข้ามาได้ง่าย ๆ เป้าหมายของพวกเขาคือเพียงการสร้างความยุ่งเหยิงให้กับกองทัพศัตรูที่กำลังรุกคืบเข้ามา เป็นการดิ้นรนต่อสู้ครั้งสุดท้ายด้วยความสิ้นหวัง

และนี่คือ ภาพสงครามที่กำลังเกิดขึ้นกับชีวิตของโจในตอนนี้อย่างไรก็ตาม พระธรรมโคโลสี 2:14-15 สอนเราว่า เมื่อพระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขน “พระองค์ทรงปลดพวกภูตผีที่ครอบครอง และพวกภูตผีที่มีอำนาจ พระองค์ทรงประจานพวกมันอย่างเปิดเผย และมีชัยชนะเหนือพวกมันโดยทางกางเขนนั้น” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระเยซูทรงมีชัยชนะเหนือมารซาตานโดยสิ้นเชิงและ

โดยสมบูรณ์แล้ว สิ่งที่เราทำตอนนี้คือการใช้กลยุทธ์ “เผาทำลายทุกสิ่ง” พร้อมกับกองทัพภูตผีของมัน ขณะนี้เรากำลังประสบกับความเป็นจริงของการต่อสู้ทางจิตวิญญาณที่ทุกคนต้องเผชิญเมื่อมอบชีวิตให้กับพระเยซูคริสต์

นี่เป็นส่วนหนึ่งของความหมายของการ “จ่ายราคา” ในการเป็นคริสเตียน

ใจจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องนี้ในตอนนี และตลอดชีวิตที่เหลือของเขา เขากำลังอยู่ในสงครามฝ่ายวิญญาณที่ดุเดือดและไร้ขีดจำกัด

บางคนคิดว่าศาสนาคริสต์เป็นหนทางที่ง่ายกว่าและช่วยให้มีความสุขในชีวิตมากกว่า พวกเขาคิดเหมาเอาเองว่า เพียงแค่มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า ทุกอย่างในโลกก็จะราบรื่น

แน่นอนว่า เป็นความจริงที่เมื่อผู้คนกลับใจจากบาปและแสวงหาการอภัยจากพระเจ้าด้วยความเชื่อ ชีวิตก็จะดีขึ้น อย่างน้อยก็ในแง่ของฝ่ายจิตวิญญาณ

เป็นความจริงที่ว่า

ชีวิตนิรันดร์นั้นดีกว่าความตายนิรันดร์มาก

เป็นความจริงที่ว่า

สวรรค์นั้นดีกว่านรก

เป็นความจริงที่ว่า

ชีวิตจะง่ายขึ้นเมื่อเราเป็นคริสเตียน

เป็นความจริงที่ว่า

เมื่อผู้คนมาหาพระเยซูเพื่อรับเอาชีวิตใหม่ ในเวลาเดียวกัน
พวกเขาก็จะละทิ้งชีวิตเก่าไว้เบื้องหลัง

เป็นความจริงที่ว่า

พวกเขา(ผู้เชื่อใหม่) “เปลี่ยนข้างเปลี่ยนฝ่าย” ในการต่อสู้
ฝ่ายวิญญาณที่กำลังดำเนินอยู่เพื่อแย่งชิงจิตวิญญาณของ
บรรดาชาย หญิง และเด็ก ๆ ทั่วโลก

เป็นความจริงที่ว่า

กษัตริย์เยซูทรงยิ่งใหญ่กว่าผู้ครอบครองที่เคยปกครอง
ชีวิตของพวกเขาอย่างเทียบไม่ได้

เป็นความจริงที่ว่า

ผู้ครอบครองเก่านี้มันจะยอมลงจากบัลลังก์โดยไม่ต่อสู้
ขัดขืน

เป็นความจริงที่ว่า

มารโกธแค้นเป็นอย่างมาก และเป็นศัตรูกับพระเยซู และ
ยังเป็นศัตรูตัวฉกาจต่อคริสเตียนทุกคน

เรื่องตัวอย่าง

เมื่อก่อนเคยมีเกมสำหรับเด็กที่ชื่อว่า “ราชาแห่งเนินเขา” โดยมีวิธีเล่นคือ หลังจากที่เขาเนินเขาหรือกองดินที่พอจะปีนขึ้นไปได้ คนหนึ่งจะปีนขึ้นไปอยู่บนยอด และถูกประกาศว่าเป็น

“ราชาแห่งเนินเขา” มันง่ายที่จะป็นขึ้นไปบนยอดเขาอย่างรวดเร็ว แต่สิ่งที่ยากก็คือ การอยู่บนยอดเขาในฐานะ “ราชา” ให้ได้นานที่สุด เพราะผู้เล่นคนอื่น ๆ จะคอยป็นขึ้นมาและพยายามผลัก ดึง หรือ จุดกระชากลากถู “ราชาคนปัจจุบัน” ลงจากยอดเขา เพื่อช่วงชิง ให้ตนเองได้ขึ้นเป็น “ราชา” แทน ขึ้นอยู่กับว่าผู้เล่นเป็นใคร เกมนี้ สามารถจุดเดือดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว!

ในทางเดียวกัน เมื่อเรายอมรับพระเยซูคริสต์เป็นกษัตริย์แห่ง ชีวิตของเราแล้ว

บรรดาศัตรูของพระเจาก็เริ่มต่อสู้ต่อต้านเพื่อช่วงชิงอย่าง รุนแรงต่อเราด้วย

พวกมันไม่เพียงแต่

พยายามจุดกระชากเพื่อแยกเราออกจากพระเยซูเท่านั้น

แต่ยัง

ต้องการให้ศัตรูของพระองค์ขึ้นปกครองเหนือเรา(ผู้เชื่อ) แทนที่พระองค์ด้วย

ตั้งแต่เสี้ยววินาทีแรกที่เราได้รับความรอดในพระคริสต์ สงคราม ก็ได้ถูกประกาศเพื่อต่อต้านเรา โดยเหล่าผู้ที่ต้องการให้เรา ยอมแพ้ ยอมล้มเลิกที่จะติดตามพระคริสต์ และหันกลับไปใช้ ชีวิตแบบเดิม(ชีวิตที่ไม่เชื่อพระเจ้า)

สิ่งที่ต่างจากเกมคือ เกมมักจะจบภายในไม่กี่ชั่วโมง แต่ศัตรูฝ่าย วิญญาณจะไม่หยุดพยายามที่จะจุดดึงและต่อต้านความมุ่งมั่น ของเราที่มีต่อพระเยซูไปจนถึงวันตายของเรา

ตอนนี้ใจเองก็ไม่ต่างจากคนทั่วไปในโลกนี้ ที่ไม่รู้เลยว่า หลังจากมาเชื่อในพระเยซูแล้ว เขาจะต้องต่อสู้กับมารร้ายและเหล่าภูติผีปีศาจเป็นจำนวนมาก! เรื่องนี้อาจฟังดูทั้งแปลกและน่ากลัวในเวลาเดียวกัน แต่สิ่งที่สำคัญก็คือ โจต้องรู้เรื่องราวทั้งหมดของสงครามฝ่ายวิญญาณที่เขาได้ลงนามเข้าร่วมแล้ว

“เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับมนุษย์มีเนื้อหนังและเลือด แต่กับพวกปกครอง พวกผู้ครอบครอง พวกเจ้าหน้าที่ของโลกมืดนี้ กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถาน” (เอเฟซัส 6:12)

หยุด

คำถาม: เหตุใดมันจึงสำคัญมากที่โจจะต้องเข้าใจว่า ตอนนี้เขาได้มีส่วนร่วมในสงครามฝ่ายวิญญาณแล้ว?

ความจริงเหล่านี้จะช่วยให้โจเห็นว่าสิ่งที่เขากำลังประสบอยู่ไม่ใช่เรื่องใหม่ ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นกับเขาคนเดียว คริสเตียนทุกคนในประวัติศาสตร์ได้ผ่านเรื่องนี้มาแล้ว คริสเตียนทุกคนในโลกกำลังต่อสู้กับศัตรูตัวนี้ทุกวันในชีวิตของพวกเขา โจจำเป็นต้องเข้าใจว่าความรู้สึกปั่นป่วนที่เขาติดอยู่นั้นเป็นปฏิกิริยาที่เป็นธรรมชาติอย่างสมบูรณ์ต่อสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในชีวิตของเขา

ที่จริงแล้ว โจกำลังต่อสู้กับพันธมิตรแห่งความชั่วร้าย มี ‘ซาตาน’ เจ้านายเก่าของเขา และหุ้นส่วนร่วมอาชญากรรมของมันคือ ‘เนื้อหนังของเรา’ และ ‘โลกนี้’ กองกำลังแห่งความมืดเหล่านี้ร่วมกันแสวงหาที่จะฆ่าความเชื่อของโจ

ทั้งสามนี้มีหน้าที่เดียวร่วมกันและมีเป้าหมายเดียวเท่านั้นคือ

พวกเขาเป็นหัวข้อที่แสวงหาการขโมยความชื่นชมยินดี
ในพระเยซูที่โจเพิ่งได้รับมา

คำถามของโจ

โจ: แล้วทำไมสิ่งเหล่านี้ถึงมาเกิดกับผมตอนนี้ ทำไมมารถึง
ไม่โจมตีผมตอนที่ผมเสพเฮโรอีนหรือขโมยรถล่ะ?

ปัญหาสำหรับโจ เช่นเดียวกับคนที่ยังไม่เชื่อทั้งหลาย คือ ก่อนที่
พระเยซูจะช่วยเขา เขาได้ตายฝ่ายวิญญาณแล้วเพราะความบาป
ซึ่งหมายความว่าเขารู้เลยว่าเขาอยู่ใต้อำนาจการควบคุมของ
มารและกองกำลังแห่งความมืด อัครทูตเปาโลอธิบายไว้ใน
เอเฟซัส 2:1-3 ดังนี้:

“ท่านทั้งหลายตายโดยการละเมิดและการบาปของท่าน เมื่อก่อน
พวกท่านเคยดำเนินชีวิตในการบาปนั้นตามวิถีของโลกนี้ ตาม
ผู้ครอบครองที่มีอำนาจในฟ้าอากาศ คือวิญญาณที่ทำงานอยู่ใน
พวกคนที่ไม่เชื่อฟังในเวลานี้ เมื่อก่อนเราทุกคนเคยประพฤติ
เหมือนพวกเขาตามต้นหาของเนื้อหนัง คือทำตามความต้องการ
ของเนื้อหนังและของความคิด โดยวิสัยแล้วเราจึงเป็นคนที่สมควร
ได้รับการลงโทษเหมือนอย่างคนอื่นๆ”

โจจำเป็นต้องรู้หลายสิ่งเกี่ยวกับตัวเขาเองและมารตามที่กล่าว
ไว้ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

ประการแรก ก่อนที่เราจะเชื่อวางใจในพระคริสต์ พระคัมภีร์แสดง
ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเรา “เราได้ตายโดยการละเมิดและการบาป
ของเราไปแล้ว” เราไม่ได้แค่สภาพแย่ แต่เป็นสภาพที่ตายแล้ว

ไม่เพียงแต่เราตายฝ่ายวิญญาณ แต่เรายัง “ดำเนินชีวิตในการบาปตามวิถีของโลกนี้” อีกด้วย (เราจะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวลีนี้ในบทที่ 2)

ประการที่สอง เราเห็นว่า “โลกนี้” มีผู้ครอบครอง อันที่จริงแล้ว ก่อนที่พระเยซูจะช่วยเรา เราทุกคนต่างติดตาม “ผู้ครอบครองที่มีอำนาจในฟ้าอากาศ” ซึ่งอีกชื่อหนึ่งคือ “วิญญาณที่ทำกิจอยู่ในบรรดาโลก ๆ ของการไม่เชื่อฟัง”

พระคัมภีร์บอกเราว่า ผู้ครอบครองผู้กำลังนำโลกและทุกคนในโลกไปในทางที่ตรงข้ามกับทางที่เชื่อฟังและการทำตามพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง

แล้วใครคือ “ผู้ครอบครอง” ที่นำผู้คนไปในทางชั่วร้าย? ใครกันคือบิดาของบรรดาโลก ๆ ที่ไม่เชื่อฟัง? มันก็คือมารร้ายนั่นเอง

คำถามของโจ

โจ: เดิวก่อนนะ โจกล่าวขึ้น ผมนึกว่าพระคัมภีร์สอนว่าเราทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า แล้วคุณกำลังจะบอกว่าครอบครัวและเพื่อนของผมเป็นลูกของมารร้ายอย่างนั้นหรือ? พวกเขาเป็นของมารหรือ?

ใช่แล้ว! นี่คือสิ่งที่พระคัมภีร์กำลังสอนเราอย่างแน่นอน คนจำนวนมากเข้าใจผิดและพูดว่า “เราทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า” แต่พระเยซูไม่เคยกล่าวเช่นนั้นเลย พระองค์พูดสิ่งที่ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง! เวลาที่พระเยซูทรงตอบคำถามผู้ที่ปฏิเสธจะเชื่อฟังพระวจนะของพระองค์ และปฏิเสธคำสอนของพระองค์

พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนว่า พวกเขาไม่ใช่ลูกของพระเจ้า และอธิบายเหตุผลที่พวกเขาไม่เชื่อพระองค์ว่า “เพราะว่าพวกท่านเป็นลูกของพ่อของพวกท่านคือมาร และพวกท่านอยากทำตามความต้องการของพ่อคนนั้น” (ยอห์น 8:44) **พระเยซูทรงตรัสความจริงเสมอ** (เราจะศึกษาเรื่องมารอย่างละเอียดมากขึ้นกันในบทที่ 4)

ประการที่สาม ไม่เพียงแต่เราตายเพราะบาป และอยู่ภายใต้อิทธิพลของโลกและมารเท่านั้น **แต่เรายังมีใจรักการไม่เชื่อฟังพระเจ้าอีกด้วย** มันคือความปรารถนาโดยธรรมชาติของเรา **เราปรารถนาการไม่เชื่อฟังพระเจ้า!** นี่คือนิสัยที่เปาโลหมายถึงเมื่อเขาบอกเราว่า ก่อนที่พระเยซูจะช่วยเราให้รอด “เราทุกคนเคยทำตามความต้องการของเนื้อหนัง ตามความคิดความต้องการของร่างกายและจิตใจของเรา” (เราจะศึกษาเรื่องนี้โดยละเอียดมากขึ้นในบทที่ 3) ประเด็นที่สำคัญก็คือ:

เราไม่สามารถกล่าวอ้างหรือกล่าวโทษว่า โลกหรือมารเป็นเหตุให้เราทำบาปทั้งหมดได้ เพราะความจริงก็คือ ตัวเราเองมีความปรารถนาลึก ๆ ภายในที่จะทำบาปเองอยู่แล้วด้วย

คำถามของโจ

โจ: แต่ทั้งหมดนี้มันฟังดูแรงเกินไปนะ แบบนี้แล้วผมจะพยายามเป็นคริสเตียนไปทำไมกัน ถ้าผมต้องเผชิญกับเรื่องพวกนี้ไปตลอดชีวิต? ถ้าอย่างนั้น ผมยอมแพ้ไปซะตั้งแต่ตอนนี้เลยไม่ดีกว่าหรือ?

คำตอบสั้น ๆ สำหรับคำถามของโจก็คือ “ไม่!” เราอาจถูกล่อลวงให้คิดว่าคงจะดีกว่าหากเรากลับไปใช้ชีวิตแบบเดิม แทนที่จะต้องเผชิญกับทางเดินที่ยากลำบากและบททดสอบในการดำเนินชีวิตเพื่อพระเยซู พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับประชากรทั้งหมดของพระองค์ และแผนการเหล่านี้ในท้ายที่สุดแล้วจะเป็นผลดีแก่เรา

“เรารู้ว่าเหตุการณ์ทุกอย่างร่วมกันก่อผลดีแก่คนที่รักพระเจ้า คือแก่คนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” (โรม 8:28)

แม้ในท่ามกลางการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าก็ยังทรงกระทำกิจเพื่อให้เกิดผลดีแก่เรา แล้วหากพระเจ้าทรงประทานหนทางให้เราได้รับการอภัยบาปผ่านทางพระเยซูแก่เราแล้วละก็ คุณคิดว่าพระองค์จะไม่ประทานหนทางแห่งชัยชนะในสงครามฝ่ายวิญญาณผ่านพระเยซูแก่เราด้วยหรือ? แน่นอนว่าพระองค์จะประทานหนทางนั้นแก่เรา! ในระหว่างที่เราทำสงคราม เราไม่ได้เข้าในสนามรบด้วยความไม่แน่ใจในชัยชนะ แต่เราเชื่อมั่นและแน่ใจอย่างเต็มที่ว่าเราจะมีชัยในสงครามฝ่ายวิญญาณนี้ ความเชื่อแบบที่เราจำเป็นต้องมีตั้งแต่แรกวางใจในพระเจ้าสำหรับความรอดนั้น เป็นความเชื่อแบบเดียวกันกับที่เราต้องใช้อย่างต่อเนื่องเพื่อยืนหยัดมั่นคงในความสัมพันธ์กับองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ในเวลาที่เราเผชิญกับอุปสรรคของพระเจ้า นี่เป็นเพียงเหตุผลสามประการ (จากเหตุผลหลายประการ!) ที่เราสามารถมั่นใจได้

เราได้รับการปกป้องอย่างดี พระเยซูทรงรับรองความปลอดภัยของเราผ่านคำอธิษฐานของพระองค์ต่อพระบิดา โดยตรัสว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลก แต่

ขอให้ปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย” (ยอห์น 17:15) พระเยซูได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงปกป้องเรา ผ่านทางคำอธิษฐานของพระองค์ นี่ไม่ใช่แค่การปกป้องจากมารเท่านั้น แต่รวมถึงการปกป้องจากความบาปของเราเองด้วย พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อเรา เพื่อความเชื่อของเราจะไม่ล้มเหลว นี่คือเหตุผลที่ในพระคัมภีร์ กล่าวถึง คริสเตียนว่า “...คนทั้งหลายที่ได้รับการทรงเรียก ผู้เป็นที่รักของพระเจ้าพระบิดา และได้รับการคุ้มครองรักษาไว้เพื่อพระเยซูคริสต์” (ยูดา 1)

เราได้รับการเสริมกำลังอย่างดี เมื่อคิดถึงสงครามฝ่ายวิญญาณที่เราากำลังเผชิญอยู่ เราอาจถูกล่อลวงให้รู้สึกสิ้นหวัง เพราะผู้ครอบครองเหล่านั้นดูเหมือนจะมีอิทธิพลที่ทรงพลังมหาศาล และใจเองก็เป็นกังวลว่าตัวเขาเองจะเข้มแข็งพอที่จะสู้ไหวหรือไม่ นั่นคือสิ่งหนึ่งที่เราจะคิดและกังวลเมื่อต้องต่อสู้แบบตัวต่อตัว หรือแบบแมนแมนเป็นครั้งแรก แต่ครั้งนี้? ต่างกัน เขาจะเริ่มต่อสู้กับศัตรูฝ่ายวิญญาณที่ทรงพลังเช่นนี้ได้อย่างไร? อันที่จริง โจทำถูกต้องที่ตั้งคำถาม แต่ผิดที่จะกังวล เพราะพระคัมภีร์บอกเราถึงสิ่งที่น่าทึ่งเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่กำลังทำงานในเรา เช่นเดียวกับที่ผู้ใหญ่มิจำเป็นต้องกลัวกำลังของเด็กวัยเตาะแตะหัดเดิน คริสเตียนก็ไม่จำเป็นต้องกลัวความแข็งแกร่งของศัตรูของเรา เพราะพระเจ้าได้ประทานฤทธิ์อำนาจของพระองค์แก่เราผ่านทางพระวิญญาณของพระองค์แล้ว! “...เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงอยู่ในพวกท่านยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่อยู่ในโลก” (1 ยอห์น 4:4)

เรามีอาวุธครบครัน พระเจ้าไม่ได้ปล่อยเราไว้ให้ต้องคิดแผนการรบเองโดยลำพัง เช่นเดียวกับการที่พระองค์ทรงจัดเตรียมความรอดแก่เรา พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ให้กับเราอย่าง

มากมาย เพื่อชีวิตและการดำเนินชีวิตในทางพระเจ้าด้วย นั่นหมายความว่า ทุกสิ่งจำเป็นที่เราต้องมีเพื่อดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม และเติบโตในความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระองค์ได้ประทานให้แล้ว รวมถึงสิ่งที่เราต้องมีเพื่อที่จะชนะในสงครามฝ่ายวิญญาณ ยกตัวอย่างเช่น พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าได้ประทาน “อาวุธ” สำหรับการทำสงครามไว้ให้แล้ว พระองค์ไม่ได้มอบเครื่องยิงจรวดขีปนาวุธมาพร้อมกับพระคัมภีร์ของเรา หรือมอบดาบที่เป็นอาวุธจริงให้เราตอนที่เราเข้าใจข่าวประเสริฐ เพราะศัตรูของเราไม่มีเนื้อหนังและเลือด แต่เป็นศัตรูฝ่ายวิญญาณ ดังนั้น เป็นที่เข้าใจได้ว่าอาวุธที่พระเจ้าประทานจึงเป็นอาวุธฝ่ายวิญญาณ “ถึงแม้ว่าเราดำเนินชีวิตอยู่ในร่างกายมนุษย์ แต่เราก็ไม่ได้สู้รบตามแบบมนุษย์ทั่ว ๆ ไป เพราะว่าอาวุธของเราที่ใช้สู้รบไม่ใช่แบบมนุษย์ แต่เป็นยุทธธานุภาพจากพระเจ้าที่จะทำลายบ้อมปราการได้ คือทำลายเหตุผลจอมปลอมทั้งหลาย” (2 โครินธ์ 10:3-4)

พระเจ้าทรงปกป้อง เสริมกำลัง และประทานทุกสิ่งสำหรับเราในหลายวิธี เพื่อให้เรามีชัยชนะในสงครามที่เราต้องต่อสู้กับบาปไปตลอดชีวิต พระองค์ทรงรับประกันชัยชนะของเราไว้แล้ว คือชัยชนะเหนือศัตรูสามหัวที่ถูกเรียกว่า “โลกนี้ เนื้อหนังของเรา และมารร้าย” มีสงครามที่ต้องสู้เพื่อแย่งชิงจิตวิญญาณของเราอยู่เสมอ และเราจึงต้องร่วมรบในสงครามนี้ตลอดเวลา การที่พระเจ้าประทาน “อาวุธ” ให้กับเรา ก็ควรเป็นสิ่งที่สื่อกับเราอย่างชัดเจนว่า เราควรไข่มั่นเพื่อต่อสู้ แต่ปัญหา คือ โจทย์ไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นจากตรงไหน

ดังนั้นเราควรเริ่มตรงที่นักรบทุกคนได้เริ่มต้น – คือการสวมใส่ชุดเกราะเพื่อเข้าสู่สนามรบ

เรื่องตัวอย่าง

ลองนึกภาพว่าคุณไปงานศพโดยใส่กางเกงขาสั้นกับรองเท้าแตะ หรือไปสัมภาษณ์งานโดยใส่กางเกงยีนส์ขาด ๆ กับเสื้อยืดที่มีคราบเปื้อน หรือถ้าประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรีเดินเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีในชุดนอนแบบนี้จะเหมาะสมไหม? คงไม่แน่นอน การแต่งกายของเราควรสะท้อนถึงสถานการณ์ที่เราเป็นอยู่ หรือโอกาสที่เรากำลังเข้าร่วม เราทุกคนรู้ว่าในแต่ละสถานการณ์ก็มีรูปแบบการแต่งกายที่เหมาะสมต่างกันออกไป ไม่มีวันที่เราคิดจะออกไปรบโดยใส่กางเกงว้ายน้ำแน่นอน! ไม่มีทหารคนไหนที่เคราฟในตัวเองจะออกไปสู้รบโดยลืมนำเสื้อชุดเกราะ ก็จริงที่การแต่งกายผิดชุดไปงานเลี้ยงอาจทำให้รู้สึกอับอาย แต่การแต่งกายผิดหรือไม่ใส่ยุทธภัณฑ์ในสนามรบ อาจทำให้เราถึงตายได้

พระคัมภีร์ให้คำแนะนำที่ชัดเจนว่า คริสเตียนควรสวมใส่อะไรเพื่อเตรียมรับศึกแห่งชีวิต ในความเป็นจริงแล้ว อีกครั้งที่พระธรรมเอเฟซัส ได้ชี้ให้เราเห็นถึงคำแนะนำที่รอบคอบและมีประโยชน์ที่สุดเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อการทำสงครามฝ่ายวิญญาณ

“สุดท้ายนี้ จงเข้มแข็งขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในอำนาจอันทรงพลังของพระองค์ จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า เพื่อจะสามารถต่อสู้กับอูบายของมารได้ เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครอง พวกภูตผีที่มีอำนาจ พวกภูตผีที่ครอบพิภพในยุคมีดนี้ ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถาน เพราะเหตุนี้จึงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้ เพื่อท่านจะสามารถต่อสู้ในวันชั่วร้ายนั้น และเมื่อทำทุกอย่างแล้วจะยังยืนหยัดอยู่ได้” (เอเฟซัส 6:10-13)

พระธรรมตอนนี้บอกเราให้เตรียมตัวให้พร้อมที่จะต่อสู้ และสวมใส่เครื่องแต่งกายที่เหมาะสม พระองค์ไม่ได้เรียกให้เราไปคว้าเสื้อเกราะกันกระสุนหรือชุดป้องกันสารเคมี แต่พระองค์ทรงเรียกให้เราสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า พระธรรมเอเฟซัสบทที่ 6 ไม่ได้จบแค่นั้น ยังดำเนินต่อไปคือ ข้อ 14-17 ด้วยว่า:

“เพราะฉะนั้นจงยืนหยัดไว้ เอาความจริงคาดเอว เอาความชอบธรรมเป็นเกราะป้องกันอก และเอาความพร่งพร้อมในการประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุขมาสวมเป็นรองเท้า และพร้อมกับสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นี้พวกท่านจะสามารถดับลูกศรเพลิงทั้งหมดของมารร้าย จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะ และจงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือพระวจนะของพระเจ้า”

ลองสังเกตภาษาที่ใช้ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

เข็มขัดแห่งความจริง

เกราะป้องกันอกแห่งความชอบธรรม

โล่แห่งความเชื่อ

หมวกเหล็กป้องกันศีรษะแห่งความรอด

ดาบหรือพระแสงของพระวิญญาณ

แม้แต่รองเท้าของเรา เราก็ควรจะผูกมันไว้ให้แน่นด้วย “ข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข” ในตอนที่เรเตรียมตัวให้พร้อมที่จะรบ การไม่มีชุดนักรบชุดนี้ เราจะไม่สามารถดับลูกศรเพลิงของมารร้ายได้ หากเราไม่สวมชุดนักรบสำหรับสงคราม เราจะล้มเหลวในการ

เฝ้าระวัง และไม่สามารถยับยั้งได้เมื่อต้องเผชิญกับการโจมตี
อันหนักหน่วงของมารร้าย

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะสามารถต่อสู้กับอุบาย
ของมารได้” (เอเฟซัส 6:11)

สรุป

ใจจำเป็นต้องรู้ว่า เมื่อเขาตัดสินใจติดตามพระเยซู เขาก็ได้ลงชื่อ
ร่วมรบในสงครามแล้ว สงครามนี้ไม่ใช่สงครามระยะสั้น แต่เป็น
สงครามตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งใจหรือ
ประชากรของพระองค์ ให้ต้องต่อสู้เพียงตามลำพัง พระองค์ได้
ประทานทุกสิ่งที่เป็นแก่นเราในการต่อสู้ และเพื่อให้เราได้รับ
ชัยชนะในที่สุด

แต่ก่อนที่เราจะสามารถต่อสู้ในสงครามนี้ได้อย่างดี เราจำเป็นต้อง
เข้าใจศัตรูและแผนการของพวกมันให้ดีเสียก่อน...

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

ทั้งสิ้นในโลก
ล้วนเป็นศัตรู
กับทุกสิ่งที่เป็น
ของพระเจ้า

2. คัตรูตวที่ 1: โลกใบนี้

โจ

โจรู้สึกสับสน เขาพยายามใช้ชีวิตแบบคริสเตียน เขาพยายามเป็นสามีและพ่อที่ดีขึ้น เขาขนเอาอุปกรณ์เสพยาทั้งหมดออกจากบ้านและแจ้งพ่อค้ายาทุกคนในละแวกนั้นว่าเขาหยุดขายและเสพยาแล้ว แต่ดูเหมือนว่าผู้คนพยายามหลอกล่อเขาอยู่ตลอดเวลา ผู้คนเสนอยาให้ฟรี ผู้ชายที่เคยกลัวเขากำลังเข้ามาหาเรื่องเขา โจรู้สึกเหมือนพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้ให้เกียรติ ผู้หญิงก็มาคุ้ยมาจับ และดูเหมือนว่าทุกที่ที่เขาหันไป ผู้คนกำลังรอให้เขาทำผิดพลาด เขาเข้าใจว่ากำลังอยู่ในการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ แต่มันก็ไม่ได้ช่วยให้ทุกอย่างง่ายขึ้นเลย

ให้เราย้อนกลับไปทีหนังสือเอเฟซัส 2:2 ที่เราพบกันวลีว่า “โลกใบนี้” ให้เรามาดูข้อความที่เป็นกุญแจสำคัญในพระคัมภีร์กัน ในขณะที่เราพยายามหาความหมายและทำความเข้าใจถึงการต่อสู้กับโลกนี้

“อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก ถ้าใครรักโลก ความรักของพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น เพราะว่าทุกสิ่งที่อยู่ในโลก คือตัณหาของเนื้อหนัง และตัณหาของตา และความทะนงในลาภยศไม่ได้มาจากพระบิดา

แต่มาจากโลก และโลกกับสิ่งชั่วร้ายของโลกกำลังผ่านพ้นไป
แต่คนที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้าจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์”
(1 ยอห์น 2:15-17)

โจจำเป็นต้องตระหนักว่าในโลกนี้ไม่มีคนที่บริสุทธิ ไม่มีอคติ และมีศีลธรรมเป็นศูนย์กลางของชีวิต เพราะเราทุกคนล้วนเป็นคนบาป ผู้คนไม่เพียงแต่ตอบสนองต่อความจริงของธรรมชาติบาปของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังจงใจต่อต้านพระเจ้า ข้าวประเสริฐและผู้เชื่อในทุกแง่มุม เพื่อน ๆ โจอาจบอกว่าพวกเขายินดีกับใจแต่ในไม่ช้าสิ่งนี้จะเปลี่ยนไปเมื่อพฤติกรรมของโจเริ่มเติบโตเป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้น ความเชื่อของโจเติบโตขึ้น และความคิดเห็นของโจเริ่มส่งผลกระทบต่อชีวิตของเพื่อน ๆ และทำลายชีวิตบาปของพวกเขา นั่นเป็นเหตุผลที่คนที่เปลี่ยนมาเชื่อพระคริสต์มักเผชิญกับการต่อต้านจากสมาชิกในครอบครัว ที่กล่าวหาว่า พวกเขาถูกผู้เชื่อทรยศหักหลัง ผู้เชื่อพยายามทำตัวสูงส่ง หรือคิดว่าตัวเองดีกว่าคนอื่น ความเชื่อของโจทำให้พวกเขารู้สึกหวาดหวั่น และลึกๆในใจพวกเขา กำลังถูกกล่าวโทษเรื่องบาปของตนเอง เช่นเดียวกับสุนัขที่กำลังจมน้ำ พวกเขาารู้สึกว่าทางเดียวที่เหลืออยู่และทำได้คือ การโจมตีกลับ

หยุด

ถาม: ทำไมคุณคิดว่าผู้คนถึงทำแบบนั้น? ทำไมผู้คนถึงไม่มีความสุขที่ใจกำลังพยายามใช้ชีวิตใหม่ภายใต้คำสั่งของพระเยซู?

“ถ้าโลกนี้เกลียดชังพวกท่าน ก็จงรู้ว่าโลกเกลียดชังเราก่อน
ถ้าพวกท่านเป็นของโลก โลกก็ย่อมจะรักคนที่ เป็นของโลกเอง

แต่เพราะท่านไม่ได้เป็นของโลก คือเราเลือกท่านออกจากโลก
เพราะเหตุนี้ โลกจึงเกลียดชังท่าน” (ยอห์น 15:18-19)

คำถามของโจ

คุณหมายความว่าอย่างไร? คุณกำลังบอกว่าครอบครัวและ
เพื่อนของผมเกลียดพระเจ้าหรือ? มันไม่น่าจะจริงนะ คุณ
แน่ใจเปล่า? บางคนก็ไปโบสถ์ พวกเขาบอกว่าพวกเขา
คิดว่าศาสนาคริสต์เป็นสิ่งที่ดี แต่เราแค่ไม่ควรจริงจังกับ
มันมากเกินไป”

หยุด

คำถาม: **ข้อพระธรรมยอห์น 3:19-20** ช่วยให้เราตอบคำถาม
ของโจ ณ จุดนี้ได้อย่างไร?

“หลักการพิพากษามีอย่างนี้ คือความสว่างเข้ามาในโลกแล้ว แต่
มนุษย์รักความมืดมากกว่าความสว่าง เพราะกิจการของพวกเขา
เลวทราม เพราะทุกคนที่ประพฤติชั่วก็เกลียดความสว่าง และไม่
มาหาความสว่าง เนื่องจากกลัวว่าการกระทำของตนจะปรากฏ”
(ยอห์น 3:19-20)

นี่คือสิ่งที่โจต้องเข้าใจเกี่ยวกับเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมด รวมถึง
ครอบครัวและเพื่อนของเขาด้วย

พวกเขารักความมืดมากกว่าความสว่าง

เพราะการกระทำของพวกเขาชั่วร้าย

พวกเขาเกลียดความสว่าง

เพราะพวกเขาไม่อยากจะให้ความชั่วถูกเปิดเผย

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ครอบครัวและเพื่อน ๆ ของเขาโอเคกับการที่
ใจไปคริสตจักร และพยายามเป็นคนดี แต่ผู้คนเหล่านั้นไม่
ต้องการให้ใจจริงจังกับความเชื่อของเขา เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น?
ก็เพราะปัญหาที่ผู้ไม่เชื่อมีต่อพระเจ้าคือ การยอมจำนนต่อ
พระองค์

ตัวอย่างประกอบ

เมื่อผมอาศัยอยู่ในป่าของประเทศบราซิล เรามักจะต้องเข้า
ห้องน้ำในความมืดบ่อย ๆ เพราะไฟฟ้าดับ ผมมักจะพกไฟฉาย
ติดตัวไปด้วย ในครั้งแรก ๆ ผมสาบานได้เลยว่าผมเห็นพื้น
มันกำลังขยับ และพอผมเปิดไฟฉายก็เห็นแมลงสาบวิ่งแตก
กระจายอยู่เต็มพื้นห้องน้ำเป็นร้อย ๆ ตัว ทันทีที่ผมส่องไฟฉาย
ไปที่พวกมัน พวกมันก็มุดตัวหาที่กำบัง เข้าไปในซอกที่มีมืดที่สุด
ของห้องน้ำ หรือเข้าไปในรูที่มันจะหาได้

ความพยายามของใจที่จะดำเนินชีวิตโดยยอมจำนนต่อ
พระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อเขา สิ่งนี้เองกำลังเผยให้เห็นถึง
จิตใจและชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปของเพื่อนหลายคนของเขา
เพื่อน ๆ ของใจไม่ต้องการให้สิ่งเหล่านั้นถูกเปิดโปง ดังนั้น
ทางเดียวที่พวกเขาคิดได้ก็คือพยายามจุดใจให้ลงมา การที่ใจ
เดินในความสว่าง ยิ่งทำให้ส่วนลึกที่มีดমনในจิตใจของพวกเขา
ปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้น การที่พวกเขาต่อต้านใจนั้น แท้จริงแล้ว
คือการพยายามหลบหนีจากความสว่าง ปัญหาไม่ใช่ว่าพวกเขา
ไม่เชื่อในพระเจ้า แต่เป็นเพราะพวกเขาไม่ต้องการยอมจำนน

ต่อพระองค์ในทุกทาง พวกเขากำลังดำเนินชีวิตที่ตรงกันข้ามและต่อต้านพระเจ้าอย่างเต็มร้อย และต่อต้านทุกสิ่งที่พระองค์ทรงปกป้อง พวกเขาไม่ต้องการถวายเกียรติแด่พระเจ้า และแน่นอนว่าพวกเขาไม่ต้องการให้ใจถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยเช่นกัน

ในโลกนี้มีคนสองประเภทที่แตกต่างกัน คือ ผู้ที่เกลียดชังพระเจ้า และผู้ที่รักพระเจ้าแค่นั้น ไม่มีใครที่ “ไม่เลือกข้าง” หรือ “ทำตัวเป็นกลาง” ได้

**คริสเตียนเราเชื่อว่าพระเยซูคือ พระเจ้าผู้ทรงสภาพมนุษย์
ที่เสด็จมาในโลกเพื่อสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อช่วยผู้ที่
สำนึกว่าตนเป็นคนบาปให้รอด**

โลกไม่ยอมรับสิ่งนี้โดยสิ้นเชิง และจะหาวิธีใดก็ตามที่จะทำลาย
ความจริงนี้

พวกเขาจะพยายามเรียกพระองค์ว่า “คนดี” หรือ “อาจารย์สอน
ศีลธรรมผู้ยิ่งใหญ่” เพื่อให้ภาษาเบาลง หากไม่ได้ผล พวกเขาจะ
เรียกพระองค์ว่า “นักต้มตุ๋นและของปลอม” หรือ “คนบ้าและ
คนโกหก” ทันทีที่โจหรือคริสเตียนคนใดคนหนึ่งเริ่มกล่าวถ้อยคำ
ที่ชัดเจนอย่างจริงจังเกี่ยวกับพระเจ้าและข่าวประเสริฐของ
พระเยซู พวกเขาก็จะต้องเผชิญกับกำแพงแห่งความเป็นศัตรู
อย่างรวดเร็ว หากคุณไม่เชื่อ? ลองพูดประโยคเหล่านี้กับ
ครอบครัวหรือเพื่อนๆ ที่ยังไม่เชื่อดูสิ:

พระเยซูคือพระเจ้า

**ความเชื่อในพระเยซูเท่านั้นเป็นหนทางเดียวที่เราจะรอดได้
ไม่จริงที่ศาสนาต่าง ๆ ในโลกนี้จะเหมือนกัน**

พระคัมภีร์คือความจริงเดียวจากพระเจ้าที่เชื่อถือได้
สำหรับโลกนี้

นรกเป็นสถานที่จริงที่ถูกเตรียมไว้สำหรับทุกคนที่ปฏิเสธ
ที่จะกลับใจและนมัสการพระเยซูในฐานะองค์พระผู้เป็น
เจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด

การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสคือบาป

รักร่วมเพศนั้นเป็นบาป

ทั้งหมดนี้เป็นความจริงที่ชัดเจนที่สอนในพระคัมภีร์ แต่จะมีก็
ความจริงที่สั่นสะเทือนในวัฒนธรรมของเรา นานแค่ไหนแล้ว
ก่อนที่เราจะถูกกล่าวอ้างว่าเป็นโฮโมโอบีเซีย (อาการเกลียด
หรือกลัวผู้มีความหลากหลายทางเพศหรือรักร่วมเพศแบบไร้
เหตุผล) ใจแคบหรือถูกล้างสมอง ผู้คนยินดีให้เราเชื่อในพระเยซู
ตราบเท่าที่เราจะไม่เชื่ออะไรในพระองค์เลย!

พระเยซูเตือนเรานานแล้วว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์เสด็จมา

“อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก เราไม่ได้นำ
สันติภาพมาให้ แต่เรานำดาบมา เรามาเพื่อจะให้ ลูกชาย หมางใจ
กับบิดาของตน ลูกสาวหมางใจกับมารดา ลูกสะใภ้หมางใจ
กับแม่ผัว และผู้ที่อยู่ร่วมบ้านเดียวกันก็จะเป็นศัตรูต่อกัน”
(มัทธิว 10:34-36)

“พวกท่านคิดว่าเรามาเพื่อจะให้เกิดสันติภาพในโลกหรือ? เรา
บอกท่านว่า ไม่ใช่ แต่จะให้แตกแยกกันต่างหาก เพราะว่าตั้งแต่นี้ไป
ห้าคนในบ้านหลังหนึ่งก็จะแตกแยกกัน คือสามต่อสอง
และสองต่อสาม” (ลูกา 12:51-52)

“แท้จริงทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง” (2 ทิโมธี 3:12)

หยุด

คำถาม: คุณคิดว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราอย่างไรเกี่ยวกับผลของการที่พระเยซูเสด็จมา? คุณคิดว่าเราจะนำข้อเหล่านี้มาใช้กับสถานการณ์ในชีวิตของใจอย่างไร? ข้อเหล่านี้จะช่วยหนุนใจเราอย่างไร?

เมื่อพระเจ้าช่วยเราให้ออกจากอำนาจของโลกนี้ เราก็กลายเป็นศัตรูกับผู้ที่ยังถูกมารครอบงำทันที ความจริงที่ยากจะยอมรับคือ แม้แต่สมาชิกในครอบครัวของเราก็จะหันมาต่อต้านเรา เพราะใจที่แข็งกระด้าง และการกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าและผู้คนของพระองค์ สิ่งที่แสนจะทนได้ยากยิ่งกว่าคือ ไม่มีอะไรที่โลกชอบและอยากดูมากไปกว่า การได้เห็นคริสเตียนล้มลงและถูกทำลาย

ข้อสรุปที่ชัดเจนตามบรรทัดฐานของโลก คือโลกนี้เกลียดชังพระเยซู

พระเยซูเป็นความสว่างของโลก และมารมันเป็นเจ้าของความมืด

มารต้องการให้ผู้คนอยู่ในความมืด และมันจะทำทุกอย่างในอำนาจของมันเพื่อที่จะต่อต้านเราและข่าวสารของข่าวประเสริฐ

นั่นเป็นสาเหตุที่พระเยซูถูกฆ่า และนั่นก็เป็นสาเหตุที่ทำให้สาวกยุคแรก ๆ ของพระเยซูถูกฆ่าตายเช่นเดียวกัน และก็เช่น

สาเหตุที่คริสเตียนถูกฆ่าตลอดประวัติศาสตร์ และเป็นเหตุให้คริสเตียนถูกฆาตกรรมทั่วโลกแม้ในทุกวันนี้ แต่โจจำเป็นต้องเข้าใจว่าพระเยซูทรงรู้แล้วว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น พระองค์จึงเตือนเหล่าสาวกและบรรดาผู้ติดตามของพระองค์ว่า การติดตามพระองค์นั้นอาจมีราคาสูงที่ต้องจ่าย โจจำเป็นต้องมั่นใจว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาเป็นเรื่องปกติ

โจ:

แล้วผมควรทำอย่างไรกับครอบครัวดี เมื่อพวกเขาเริ่มหาโอกาสคอยต่อต้านและดึงผมออกจากความเชื่อในพระเจ้า? ผมควรจะมีเงินเฉยหรือหันหลังให้กับพวกเขาหรือไม่?

หยด

คุณจะให้คำแนะนำอะไรกับโจดี ณ จุดนี้?

ยืนหยัดอย่างมั่นคง

เราได้พูดถึงการสวมยุทธภัณฑ์ด้วยพระวณะของพระเจ้าในบทที่ 1 แล้ว แต่เช่นเดียวกับคริสเตียนทุกคน โจต้องยืนหยัดมั่นคงในการต่อสู้กับโลกนี้ เราไม่ควรปล่อยให้ตัวเองถูกล่อลวงให้ยอมแพ้และ “ไหลไปตามกระแส” ไม่ว่าเราจะเผชิญกับแรงกดดันมากแค่ไหนก็ตาม เราต้องต่อสู้กับการทดลองให้ยอมแพ้ และต้องต่อสู้กับแรงกดดันต่างๆ ด้วย

อธิษฐาน

ในสถานการณ์เช่นนี้ ควรผลักดันให้เราวิ่งเข้าหาพระเจ้าในการอธิษฐานเสมอ อัครทูตเปาโลเองก็เผชิญกับความยากลำบากทุกรูปแบบในชีวิตของเขา มีคนพยายามจะฆ่าเขาและบั่นทอนความเชื่อของเขาในทุกทาง แต่ลองฟังสิ่งที่เขาพูดไว้ใน 2 โครินธ์ 12:10: “เพราะเหตุนี้ เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงพอใจในบรรดาความอ่อนแอ ในการถูกเยาะเย้ยต่าง ๆ ในความลำบาก ในการถูกข่มเหง ในเหตุวิบัติต่าง ๆ เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็งมากเมื่อนั้น” เช่นเดียวกับเราทุกคน โจต้องเรียนรู้ที่จะวิ่งเข้าหาพระเยซูเมื่อเขาอยู่ในจุดที่ต่ำที่สุด

ดำรงความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า

เราไม่สามารถเป็นมิตรกับทั้งโลกและพระเจ้าได้ เราไม่สามารถหวังจะยืนหยัดโดยวางเท้าไว้ทั้งสองฝ่าย หรือเหยียบเรือสองแคมได้ บางคนที่เป็นคริสเตียนคิดว่าตนสามารถหลีกเลี่ยงการถูกข่มเหงและการถูกเยาะเย้ยได้ โดยการก้มหน้าหลบเลี่ยง และใช้ชีวิตแบบ “คริสเตียนครึ่ง ๆ กลาง ๆ” กล่าวคือ พวกเขาไปโบสถ์วันอาทิตย์ อ่านพระคัมภีร์บ้างเป็นครั้งคราวในระหว่างสัปดาห์ และบางทีก็อธิษฐาน ทำที่แบบนี้พวกเขาไม่ได้แค่ปฏิเสธพระคริสต์ แต่กลับดำเนินชีวิตที่แยกขาดจากความเชื่อ ในช่วงเวลาที่เหลือของสัปดาห์ พวกเขาออกไปดื่มสังสรรค์กับเพื่อน มั่วเซ็กส์ไปทั่ว และพยายามให้เหตุผลว่าทำไปเพราะไม่ยอม “ตกกระสอ” พวกเขาไม่ยอมสร้างปัญหาให้กับคนในครอบครัว หรือทำให้เกิดความแตกแยกในกลุ่มเพื่อน พวกเขาเป่ียงเบนหรือหลีกเลี่ยงที่จะตอบคำถามในเรื่องยาก ๆ อย่างเช่น ความหลากหลายทางเพศ

การทำแท้ง และการแต่งงาน แต่พระคัมภีร์พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องนี้
อย่างไร?

“คนไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ท่านทั้งหลายรู้ว่าการเป็นมิตรกับ
โลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้าไม่ใช่หรือ? เพราะฉะนั้น
ใครก็ตามที่ต้องการเป็นมิตรกับโลก ก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับ
พระเจ้า” (ยากอบ 4:4)

คุณเห็นไหมว่าภาษาที่พระคัมภีร์ใช้ตอนนี้รุนแรงแค่ไหน?
การเป็นมิตรกับโลกคือการเกลียดชังต่อพระเจ้า ไม่อาจปฏิเสธ
ได้เลยว่าภาษาที่ใช้ในเรื่องนี้อยู่ในระดับที่เกรี้ยวกราด! เราจะ
เลือกอยู่ในโลกหรืออยู่ในพระคริสต์ก็ได้ แต่เราไม่สามารถอยู่
ทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ ในทางกลับกันหากเรามีทำางหนึ่ง
อยู่ในโลก ทำางอีกข้างหนึ่งของเราก็ต้องอยู่ในค่ายทัพของมาร
ง่าย ๆ แบบนั้นเลย

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“เราบอกเรื่องนี้กับพวกท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา
ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด
เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

สรุป

โจจำเป็นต้องเข้าใจว่าปฏิกิริยาจากครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่มีต่อ
ความเชื่อที่เพิ่มขึ้นของเขาไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติ อันที่จริง พระเยซู
ทรงเตือนสาวกทุกคนให้คาดหวังการต่อต้านบนแผ่นดินโลก
โจจำเป็นต้องยืนยันอย่างมั่นคง อธิษฐานต่อพระเจ้า วางใจใน
พระเยซู และรักษาความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า เขาได้เข้าสู่สงคราม

ฝ่ายวิญญูณแล้ว และโลกเป็นหนึ่งในศัตรูของพระเจ้าที่เขาจะต้อง
เผชิญครั้งแล้วครั้งเล่า

แต่นั้นไม่ใช่จุดจบของการต่อสู้ ยังมีศัตรูอีกตนหนึ่งที่โจจะต้อง
ต่อสู้ในการสงครามฝ่ายวิญญูณที่เต็มไปด้วยความเข้มข้น
นี้ด้วย...

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

ในชีวิตคริสเตียน
เราอาจกลายเป็น
เป็นศัตรู
ที่เลวร้ายที่สุด
ของตนเองได้

3. ศัตรูตัวที่ 2: เนื้อหนังของเรา

โจ

โจกำลังดิ้นรนต่อสู้อย่างหนักกับชีวิตคริสเตียน เขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะติดตามพระเยซู แต่กลับพบว่าตัวเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่ทำให้เขาทำบาปอยู่เรื่อย ๆ บางครั้งเขารู้สึกดีขึ้น บางครั้งก็รู้สึกแย่ลง เขาไม่เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น และมันวนเวียนอยู่ในหัวของเขา เขารู้สึกถึงบางสิ่งที่ขัดแย้งกันอยู่ตลอดเวลา และบางครั้งเขาก็รู้สึกเหมือนกับว่า เขากำลังจะเสียดิ

นี่คือสิ่งที่โจจำเป็นต้องรู้:

พระคริสต์ได้ทรงต่อสู้ในสงครามนี้เพื่อเขาแล้ว และทรงได้รับชัยชนะอย่างเด็ดขาดเหนือสงครามบาปครั้งสุดท้าย เมื่อพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปของเรา

ความตายได้พ่ายแพ้ไปแล้ว และพระพิโรธของพระเจ้าก็ได้ถูกระงับไว้โดยสมบูรณ์

เราได้รับการบังเกิดใหม่เข้าสู่ชีวิตฝ่ายวิญญาณ เมื่อเราหันกลับมาหาพระเยซูด้วยใจสำนึกผิดและเชื่อวางใจในพระองค์

แต่มีบางอย่างในตัวเราที่จะปะทุออกมาเป็นครั้งคราว เราต้อง
ต่อสู้กับสิ่งล่อใจมากมาย

บางครั้งเราก็โกรธมาก ๆ

บางครั้งเราก็ชอบซุบซิบนินทา

บางครั้งเรารู้สึกว่าจำเป็นต้องพูดถ้อยคำที่เสียด
แทงนินทาอย่างเจ็บแสบ เพื่อทำร้ายคนอื่น
ลับหลัง

บางครั้งเราจะทางเพศก็ครอบงำเรา

บางครั้งความโลภในวัตถุก็ชนะใจเรา

บางครั้งเราก็มีดบอดเพราะความเห็นแก่ตัว

บางครั้งความขมขื่นกับดบังวิสัยทัศน์ของเรา

สิ่งเหล่านี้ล้วนสร้างความสับสนอย่างมากให้กับผู้เชื่อใหม่และ
ผู้ที่ยังเด็กในความเชื่ออย่างโจ ที่ทำให้เขารู้สึกเหมือนกำลังจะ
เสียสติ เพราะต้องต่อสู้กับสงครามภายในตัวเอง มันคือสงคราม
ที่เขาไม่เคยเผชิญมาก่อนเลย ก่อนที่เขาจะมาอยู่ในพระคริสต์
อัครทูตเปาโลเป็นผู้ที่เข้าใจเรื่องนี้ดี เขาเองก็ต้องต่อสู้กับ
ตนเองอยู่เสมอ ตามที่ปรากฏในข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

“เรารู้ว่าธรรมชาตินั้นเป็นเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ว่าข้าพเจ้า
เป็นเนื้อหนังถูกขายเป็นทาสให้อยู่ใต้บาป ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
การกระทำของข้าพเจ้าเอง เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งที่ข้าพเจ้า
ปรารถนาที่จะทำ แต่กลับทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชังนั้น ถ้าข้าพเจ้า
ทำสิ่งที่ไม่ปรารถนาจะทำ ขณะที่ยอมรับว่าธรรมชาตินั้นดี

ข้าพเจ้าจึงไม่ใช่ผู้ทำ แต่ว่าบาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั้นเองเป็นผู้ทำ ด้วยว่าในตัวข้าพเจ้า คือในเนื้อหนังของข้าพเจ้าไม่มีความดีใดอยู่เลย เพราะว่าเจตนาดีข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่การดีนั้นไม่สามารถทำได้เลย คือว่าการดีนั้นซึ่งข้าพเจ้าปรารถนาทำ ก็ไม่ได้ทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้าไม่ปรารถนาทำ ก็ยังทำอยู่ ถ้าแม้ข้าพเจ้ายังทำสิ่งซึ่งไม่ปรารถนาจะทำ ก็ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าเป็นผู้ทำ แต่บาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั้นเองเป็นผู้ทำ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพบว่ามิกฎธรรมดาอย่างหนึ่ง คือเมื่อไรที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำความดี ก็มักจะเลือกทำชั่วซึ่งอยู่ใกล้ตัว เพราะว่าส่วนลึกในใจของข้าพเจ้านั้น ก็ชื่นชมในธรรมชาติบัญญัติของพระเจ้า แต่ข้าพเจ้าเห็นมิกฎอีกอย่างหนึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า ซึ่งต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของข้าพเจ้า และชักนำให้อยู่ใต้บังคับกฎแห่งบาป ซึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า โอเย ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไรเช่นนี้? ใครจะช่วยให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้ ขอพระคุณพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ฉะนั้นทางด้านจิตใจข้าพเจ้ารับใช้ธรรมชาติบัญญัติของพระเจ้า แต่ทางฝ่ายเนื้อหนังข้าพเจ้ารับใช้กฎแห่งบาป" (โรม 7:14-25)

ให้เราดูสิ่งที่เปาโลกล่าวในข้อเหล่านี้:

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ

สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากทำก็ไม่ได้ทำ

สิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดข้าพเจ้ากลับทำ

ข้าพเจ้ารู้ว่าความดีไม่ได้อยู่ในตัวข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ายังคงทำชั่วต่อไป

อยากทำดีแต่ก็ไม่ได้ทำ

มีสงครามหนึ่งอยู่ในใจของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าช่างเป็นคนเลวทรามเสียนี้กระไร!

นี่คือผู้หนึ่งที่อยู่รู้ว่าอะไรคือการต่อสู้ทางวิญญาณของชีวิตคริสเตียน! นี่คือชายที่รู้ว่า การรู้สึกเหมือนอยู่จุดสูงสุดของโลกในนาทีหนึ่ง และจมดิ่งสู่ความสิ้นหวังในอีกนาทีต่อมาเป็นอย่างไรร

ศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดตัวหนึ่งที่เรากำลังเผชิญในชีวิตคริสเตียนก็คือ ตัวเราเอง

“เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังขัดแย้งพระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ขัดแย้งเนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายต่อสู้กัน ดังนั้นท่านทั้งหลายจึงไม่สามารถทำสิ่งที่ท่านปรารถนาจะทำ” (กาลาเทีย 5:17)

หยุด

ถาม: ข้อพระคัมภีร์นี้สอนเราเกี่ยวกับการต่อสู้ภายในที่คริสเตียนแต่ละคนต้องเผชิญอย่างไร?

เนื้อหับัง

ในกาลาเทีย 5:13 เปาโลเตือนคริสตจักรเกี่ยวกับการไม่ให้ใช้เสรีภาพของพวกเขาเพื่อทำตามใจเนื้อหนัง จากตรงนั้นเขาหมายถึงอะไร? เขาได้อธิบายต่อไปในกาลาเทียบทที่ 5 เพื่ออธิบายถึงตัวเขาเองในข้อ 19-21: “การงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด

คือการล่องประเวณี การโสโครก การเสเพล การนับถือรูปเคารพ การถือวิทยาคม การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การฉุนเฉียวกัน การไต่สูง การทุ่มเถียงกัน การแตกก๊กกัน การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกร และกรอื่น ๆ ในทำนองนี้ ซึ่งข้าพเจ้าเคยเตือนพวกท่านมาก่อนว่า คนที่ประพฤดิ เช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

สำหรับเปาโลเนื้อหานี้หมายถึง ธรรมชาติบาปเก่าของเรา

มันคือเจตจำนงที่เราสืบทอดมาจากอาดัม

มันเป็นเจตจำนงเดียวกันที่อยู่ในตัวลูกหลานของเรา ซึ่ง ผลักดันให้พวกเขาเมื่อเริ่มโตขึ้นก็ปฏิเสธเราในทันทีที่ พวกเขาสามารถพูดได้! และผลักดันให้พวกเขาพูดว่า “ไม่!” กับเรา

มันทำให้ผู้ชายทิ้งภรรยาของพวกเขา

มันทำให้ความโกรธและความเดือดดาลพลุ่งพล่านขึ้นในตัวเรา มันทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทและแตกแยก

มันทำให้เราไม่ยอมไปคริสตจักรในเช้าวันอาทิตย์ แต่เลือก ที่จะนอนต่อแทน

มันทำให้เราคิดว่ามนุษยชาติไม่เลวร้ายเท่าไรนัก และจริง ๆ แล้วไม่จำเป็นต้องมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

มันทำให้เราแสวงหาความพอใจและตอบสนองต่อความปรารถนาที่เห็นแก่ตัวของตัวเราเอง มากกว่าที่จะแสวงหาสิ่งที่อยู่ภายนอกตัวเราและใช้ชีวิตเพื่อความพึงพอใจของพระเจ้า

เนื้อหนัง คือ สิ่งที่กระตุ้นตัณหาบาปทั้งปวงภายในตัวเรา และ
มักมุ่งแสวงหาความพึงพอใจเพื่อตัวเองเสมอ

คำถามของโจ

ตอนนี้ผมกำลังต่อสู้กับบาปอยู่ตลอดเวลา พอผมคิดว่า
ควบคุมความโกรธได้แล้ว ก็มีบาปอื่นโผล่มาแทนที่ พอดู
เหมือนว่าผมอยู่ในความควบคุมของผม ความโกรธก็
กลับมาอีกครั้ง ดูเหมือนว่าผมควบคุมมันไม่ได้เลย นี่
หมายความว่าผมจะไม่ได้รับมรดกเข้าในอาณาจักรของ
พระเจ้ารีเปล่า?

สิ่งที่โจจำเป็นต้องรู้ก็คือ:

1. ความขัดแย้งเป็นเรื่องปกติในชีวิตคริสเตียน โจไม่ได้
ต่อสู้เพียงลำพัง เพราะคริสเตียนทุกคนล้วนต้อง
ดิ้นรนต่อสู้กับเนื้อหนังของเราอยู่ ที่จริงแล้ว การ
ดิ้นรนต่อสู้ในชีวิตคริสเตียนนั้นเป็นหนึ่งในเครื่องหมาย
ของการบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ
2. คริสเตียนต้องเรียนรู้ที่จะต่อสู้กับการดิ้นรนเหล่านี้
ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เราจะพูด
เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ในภายหลัง)
3. ความขัดแย้งภายในความคิดและในใจของเรา ไม่ใช่สิ่ง
ชั่วร้ายเสมอไป พระเจ้าสามารถใช้สิ่งนั้นเพื่อให้เกิด
ผลดีแก่เรา แต่หากเราพบว่าตัวเอง “อยู่ร่วมกับบาป
ได้อย่างสงบ” โดยไม่รู้สึกรู้สีกต่อต้านหรือไม่ต่อสู้อีกต่อไป
นั้นต่างหากที่เป็นปัญหาใหญ่

“เรารู้แล้วว่า คนเก่าของเรานั้นถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป และเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป”(โรม 6:6)

“คือได้รับการสอนให้ทิ้งตัวเก่าของพวกท่านที่คู่กับการประพฤติแบบเดิม ซึ่งถูกค้นหาล่องลงทำให้พินาศไป” (เอเฟซัส 4:22)

“อย่าพูดโกหกต่อกันและกัน เพราะว่าท่านได้ปลดวิสัยมนุษย์เก่ากับพฤติกรรมของมนุษย์นั้นแล้ว” (โคโลสี 3:9)

โจจำเป็นต้องเข้าใจว่า ตัวเก่าฝ่ายเนื้อหนังของเขายังมีชีวิตอยู่ และต่อต้านไม่ยอมแพ้ง่าย ๆ ตัวเก่าของโจยังไม่ยอมและสู้กลับทำให้ในขณะที่โจรู้สึกอยากติดตามพระเยซู เขาก็มีความรู้สึกที่ขัดแย้งขึ้นมาและไม่อยากติดตามพระเยซู แต่ด้วยใจที่สำนึกต่อบาปของโจได้ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากที่เคยเหมือนคนหลับไหล เดินละเมอไปสู่ความตาย บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงราชกิจผ่านฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อปลุกให้เขาตื่นขึ้นมาเพื่อเห็นสภาพฝ่ายวิญญาณของตนเอง แต่ “ตัวเก่าของโจ” ไม่พอใจในสิ่งนี้ มันอยากให้โจกลับไป “หลับไหล” เหมือนเดิม

เมื่อเราเชื่อวางใจในพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เราเป็นคนใหม่ และมีความปรารถนาใหม่ ๆ ดังนี้:

เรามีความปรารถนาใหม่ที่จะทำสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า

เรามีความปรารถนาใหม่ที่จะอ่านพระคัมภีร์

เรามีความปรารถนาใหม่ที่จะนมัสการร่วมกับ
ประชากรของพระเจ้า

แต่ “ตัวเก่า” ภายในเราก็ไม่ยอมและสู้กลับ มันไม่ยอมทำสิ่งใหม่ ๆ เหล่านั้นเลย แต่มันอยากทำสิ่งเดิมแทน คือ:

ยังปรารถนาที่จะทำตามใจตัวเอง

ยังปรารถนาที่จะทำตามตัณหาของตนเอง

ยังใช้เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อนเก่าที่มีอิทธิพลไม่ได้
เหมือนเดิม

ด้วยเหตุนี้ คริสเตียนทุกคนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้วิธี ต่อสู้กับบาปที่ยังคงอยู่ภายในใจ และไม่ยอมให้ “ตัวเก่า” กลับมามีอำนาจเหนือชีวิตของเราอีกต่อไป

หยุด

คำถาม: ถ้าทุกสิ่งที่กล่าวมานี้เป็นความจริง คุณคิดว่าคริสเตียนควรทำอย่างไรเพื่อให้แน่ใจว่าตัวเก่าจะไม่ชนะตัวใหม่อยู่เป็นประจำ?

เราจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตในพระวิญญาณ

คำแนะนำของเปาโลในกาลาเทีย 5:16 ที่ว่า “จงดำเนินตามพระวิญญาณ” (ฉบับ KJV) ฟังดูเหมือนจะเรียบง่ายเกินไปจนน่าขัน มันดูเหมือนเป็นคำพูดติดปากของคริสเตียนที่ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง มันจะช่วยเราเรื่องปัญหาความโกรธได้อย่างไร? มันจะช่วยให้เราต่อสู้กับความหยิ่งผยองในชีวิตได้อย่างไร? เราอยากได้บางสิ่งโดยเฉพาะเจาะจงกว่านี้ เราอยากได้กรอบกติกาและแนวทาง

ที่ชัดเจนกว่านี้ เราอยากได้กฎบางอย่างที่จะช่วยในการควบคุมตนเองที่ชัดเจน หรือสิ่งที่สามารถใช้วัดความก้าวหน้าของเราได้มากกว่านี้

เรื่องตัวอย่าง

ผมขออนุญาตยกตัวอย่างกฎระเบียบที่มนุษย์ได้ตั้งขึ้นบางข้อที่หยิบยืมมาจาก วิทยาลัยพระคัมภีร์คริสเตียนแห่งหนึ่งในอเมริกา กฎระเบียบข้อบังคับเหล่านี้ถูกตั้งไว้เพื่อพยายามควบคุม “เนื้อหนัง” และไม่ให้นั้นครอบงำชีวิตเรา เช่น ห้ามใส่กางเกงที่มีกระเป๋าช้าง ห้ามใส่กางเกงที่ปลายขากางเกงขาดหลุดลุ่ย ห้ามใส่หมวกในอาคารแต่สามารถใส่ได้ในงานกีฬากลางแจ้ง ห้ามคนผิวขาว โกงสีรถ ห้ามใส่เสื้อผ้าที่ไม่เข้าชุดกันโดยตั้งใจ กระโปรงและชุดเดรสของนักศึกษาหญิงต้องยาวคลุมเข่าในเวลานั้น ห้ามนักศึกษาหญิงใส่กางเกงขายาว สามารถใส่กางเกงวอร์มได้แต่ต้องหลังจากการอธิษฐานแล้วเท่านั้น ห้ามร้องเพลงในห้องอาบน้ำ ในช่วงวันเข้าเฝ้า ห้ามมีภาพของคนที่ยังไม่ได้แต่งงานที่กำลังแตะเนื้อต้องตัวกันในหอพัก เว้นแต่จะเป็นภาพของเด็ก ห้ามร้องเพลงเสียงดังเกินไปในกลุ่มอธิษฐาน ห้ามไปห้องสมุดสาธารณะ ห้ามเดินเล่นกับเพศตรงข้ามตามลำพังในพื้นที่ที่ไม่มีผู้ดูแล การออกเดทต้องได้รับอนุญาตเท่านั้น และการจับมือกันต้องใช้แค่มือเดียว เว้นแต่ในการเล่นเกมที่ได้รับอนุมัติ ห้ามใช้คำว่า “ห่วย” “โง่ง” หรือแม้แต่คำว่า “แย่มาก” ห้ามผู้ชายให้เสื้อสุทของตนแก่ผู้หญิงระหว่างการออกเดทไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม และกฎที่อาจจะสำคัญที่สุดคือ: ห้ามบ้วนน้ำมูกไว้บนทรัพย์สินของวิทยาลัยเด็ดขาดข้อสุดท้ายนี้ดูเหมือนว่าวิทยาลัยจะให้ความสำคัญกวดขันเป็นพิเศษ

กฎบางข้อเหล่านี้อาจดูน่าขำ แต่บางข้อดูฉลาดมากอย่างไม่ต้องสงสัย เรามักจะดูแคลนกฎระเบียบพวกนี้ว่าทำเกินเหตุและล้าสมัย คำถามคือ พวกเราหลายคนก็ยังพยายามจะใช้ชีวิตตามกฎหมายระเบียบแบบเดียวกันนี้ แต่เราแค่เปลี่ยนกฎใหม่เท่านั้นเอง รีเปล่า? เราบอกว่ารักพระเยซู เรารับพระเยซูไว้ในชีวิต แต่เรายังอยากมีสิ่งอื่นด้วยเช่นกัน พวกเราหลายคนพยายามที่จะวางแผนตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตตามกฎหมายระเบียบ:

“ฉันจะเลิกดื่มเหล้า”

“ฉันจะหยุดล่าส่อนมีเพศสัมพันธ์กับคนไปทั่ว”

“ฉันจะเป็นพ่อหรือแม่ หรือสามี หรือภรรยาที่ดีกว่าเดิม”

“ฉันจะใช้เวลาเล่นเกมให้น้อยลง”

คำถามของโจ

การดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณหมายความว่าอย่างไร?
มีลักษณะอย่างไร? แล้วผมจะทำได้อย่างไร?

ไม่ว่าชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร การดำเนินชีวิตแต่ละก้าวกับพระวิญญาณต้องเป็นสิ่งที่อาศัยพระคุณ ระเบียบวินัย ความอดทน และความมานะบากบั่น นี่คือทุกคำที่เราเกลียดหรือไม่ชอบเอาซะเลย เพราะเราอยู่ในยุคที่ทุกคนต้องได้ทุกอย่างอย่างรวดเร็วทันใจ และได้ในทันทีที่ต้องการ เหมือนกับการกินยาเพื่อเร่งการลดน้ำหนักแทนที่จะไปยิมหรือวิ่งออกกำลังกาย ไม่ชอบรอ เราไม่ชอบความทุกข์ เราชอบวิธีแก้ปัญหาชีวิตแบบง่าย ๆ แต่นี่ไม่ใช่หนทางของคริสเตียน การดำเนินชีวิตโดย

พระวิญญาณอย่างน้อยที่สุดคือ เราต้องแบกกางเขนและเดินตามพระเยซูทุกวันตลอดทั้งขาขึ้นและขาลงของชีวิต เราต้องฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านการอ่านพระคำของพระเจ้า และตอบสนองต่อพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงเตือนเราในชีวิต ฤกษ์แจสำหรับจุดนี้คือ:

พระวาทะของพระเจ้า

“จงให้พระวาทะของพระคริสต์อยู่ในพวกท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงร้องเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงฝ่ายจิตวิญญาณด้วยการขอบพระคุณพระเจ้าในใจของท่าน” (โคโลสี 3:16)

ยิ่งใจฟังพาพระคำของพระเจ้า และมีการสามัคคีธรรมกับคนของพระเจ้ามากขึ้น เขาก็จะเติบโตในความเข้มแข็งและความจริงมากขึ้นเท่านั้น และจะต่อสู้กับพลังอำนาจของเนื้อหนังได้ง่ายขึ้นเรื่อย ๆ

เราต้องประหารบาปของเราทุก ๆ วัน

“เพราะฉะนั้นจงประหารโลกีย์วิสัยในตัวท่าน คือการล่องประเวณี การโสโครก ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ (ซึ่งเป็นการบวชรูปเคารพ) สิ่งเหล่านี้ เป็นเหตุให้พระพิโรธของพระเจ้ามาถึง [คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟัง] เมื่อก่อนพวกท่านก็เคยดำเนินชีวิตแบบนี้ คือมีชีวิตอยู่กับสิ่งเหล่านี้ แต่บัดนี้ท่านทั้งหลายจงละทิ้งสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด คือความโกรธ ความอิจฉา การคิดร้าย การใส่ร้าย และคำพูดหยาบโลนที่ออกจากปากของท่าน” (โคโลสี 3:5-8)

“ผู้ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ได้ตรึงวิสัยบาปและกิเลสตัณหาของวิสัยบาปไว้ที่กางเขนแล้ว” (กาลาเทีย 5:24 TNCV)

หยุด

คำถาม: คุณคิดว่าเปาโลหมายถึงอะไรเมื่อท่านเรียกร้องให้เรา “ตรึงเนื้อหนังบนกางเขน”? กล่าวอีกนัยหนึ่ง มีบาปประเภทใดบ้างที่เราจำเป็นต้องกำจัดให้ตายไปในชีวิตประจำวันของเรา?

เราจำเป็นต้องประเมินว่าในชีวิตของเรามีอะไรสำคัญกว่าพระคริสต์หรือไม่ แล้วจึงกลับใจจากสิ่งเหล่านั้น หนีห่างจากมัน เราตรึงเนื้อหนังไม่เพียงแค่เปลี่ยนพฤติกรรมของเราเพียงอย่างเดียว แต่โดยการเข้าใกล้พระคริสต์มากขึ้น

เรื่องตัวอย่าง

ทุกปีจะมีวชิพขึ้นตามฐานคอนกรีตในสวนหลังบ้านของผม ผมต้องใช้เงินจำนวนมากกับการซื้อยาฆ่าหญ้าซึ่งได้ผลเพียงชั่วคราว แต่ในไม่ช้าพวกมันก็พร้อมจะกลับมามีขึ้นใหม่และเยอะกว่าเดิม ผมรู้ว่าถ้าผมอยากจะฆ่าพวกมันให้ราบคาบ ผมจะต้องรื้อทางเดินในสวนหลังบ้านของผม และจัดการกับพวกมันแบบถึงรากถึงโคน แต่มันก็มีค่าใช้จ่ายที่แพงเกินไป ตอนนี้ผมก็เลยต้องจำใจอยู่กับปัญหาที่เรื้อรังนี้ต่อไป

นี่ก็เหมือนกับคริสเตียนหลายคนที่ยพยายามจัดการกับบาปในชีวิตของพวกเขา พยายามฆ่าการงานของบาปโดยไม่จัดการถึงรากเหง้าของมัน คริสเตียนหลายคนรู้สึกหนักใจเพราะบาป

ทั้งหดหู่ รู้สึกผิด และหนักใจด้วยความอับอาย พวกเขารู้สึกเสียใจและสำนึกผิด แต่บาปเดิม ๆ ก็ยังคงผุดขึ้นมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดูเหมือนว่าพวกมันจะไม่ได้หายไปไหนเลย นั่นจึงเป็นเหตุว่าการจัดการกับบาปในระดับรากลึกต้องทำร่วมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่สามารถทำด้วยวิธีอื่นได้ เราฆ่าบาปในชีวิตของเราได้โดยการรักพระเจ้ามากขึ้นและรักตัวเองให้น้อยลง ยิ่งเรารักพระองค์มากเท่าไร เราก็จะตายต่อเนื้อหนังมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งเราติดสนิทพระเยซูและอยู่ใกล้ชิดกับคนของพระองค์มากขึ้นเท่าไร เราก็ยิ่งห่างจากความบาปมากขึ้นเท่านั้น

บาปไม่สามารถอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระคริสต์ได้ จงปรารภนา พระเยซูและผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเติบโตขึ้นอย่างเป็นตามธรรมชาติ จำไว้ว่าพระเยซูไม่ใช่ชุดของกฎระเบียบที่เราต้องใช้ในการดำเนินชีวิต แต่พระองค์เป็นบุคคลที่เราดำรงชีวิตอยู่ด้วย ถ้าเราใช้เวลากับพระองค์ เราก็จะกลายเป็นเหมือนพระองค์ โดยที่เราอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำ เมื่อชีวิตเริ่มเปลี่ยนแปลงและใจเราก็มันเปลี่ยนแปลง นี่คือสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับพระเยซู:

เราจะไม่มีวันรู้จักพระองค์ได้อย่างลึกซึ้งเพียงพอ

เรารักพระองค์ได้ แต่ไม่มีทางเทียบเท่าที่พระองค์ทรงสมควรได้รับ

เราเข้าใจพระองค์ได้ แต่จะไม่มีวันเข้าใจความลึกลับของพระองค์ได้อย่างสมบูรณ์ทั้งหมด

เราเข้าใจพระเจ้าได้อย่างไม่สิ้นสุด ไม่มีคำว่าใกล้เกินไป เพราะยิ่งเราเข้าใจพระองค์ เราก็ยิ่งได้รู้จักน้ำพระทัยของพระองค์ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ส่วนหนึ่งของการเติบโตในพระคริสต์คือการเข้าใจความจริงของตัวเรา ธรรมชาติของมนุษย์ การมาเชื่อในพระเยซูไม่ได้ทำให้เราสมบูรณ์แบบบนโลกนี้ แม้ว่าเราจะได้รับการประกาศว่าชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้วก็ตาม แต่มันหมายความว่า:

เรากำลังตายต่อตัวเอง

เรากำลังดำเนินชีวิตภายใต้ฤทธิ์อำนาจของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์

เรากำลังจัดการกับบาป กำจัดบาปอย่างเป็น
ประจำสม่ำเสมอ

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เราจึงมีพันธะ แต่ไม่ใช่พันธะต่อวิสัยบาปที่จะต้องดำเนินชีวิตตามนั้น เพราะถ้าท่านดำเนินชีวิตตามวิสัยบาป ท่านก็จะตาย แต่ถ้าท่านได้ประหารการกระทำอันชั่วร้ายของกายของท่านโดยพระวิญญาณ ท่านก็จะมีชีวิตอยู่ เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นเป็นบุตรของพระเจ้า” (โรม 8:12-14 TNCV)

สรุป

การเป็นคริสเตียนหมายความว่า เราได้เข้าสู่สงครามต่อเนื่องตลอดชีวิตกับเนื้อหนังของเรา ตัวเก่าที่รักบาปคอยจะผุดขึ้นมาในชีวิตเราแทบตลอดเวลา แต่เราต้องไม่ยอมอยู่ในสภาพบาปนั้นต่อไป เราต้องรีบวิ่งไปหาพระเยซู และแสวงหาการอภัยโทษ

จากพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงของคริสเตียนที่แท้จริงเริ่มต้นจากภายในสู่ภายนอกเสมอ ไม่ใช่ในทางตรงข้าม เรามักจะคิดไปว่า ถ้าเราหยุดทำบาปบางอย่าง เราเปลี่ยนแปลงแล้ว แต่หากการเปลี่ยนแปลงไม่ได้มาจากภายในใจจริง ๆ ก็จะเป็นการเปลี่ยนแปลงเพียงเปลือกนอกและอยู่ได้ไม่นาน เราต้องเดินตามขั้นตอนให้สอดคล้องกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ติดสนิทกับพระเยซู และอยู่ใกล้ประชากรของพระองค์ และตายต่อบาปของเราทุกวัน การต่อสู้ครั้งนี้จะดำเนินไปอย่างช้า ๆ เต็มไปด้วยความเจ็บปวดและยาวนานตลอดชีวิต แต่เราสามารถผ่านมันไปได้ด้วยการพึ่งพาพระเยซู

แต่ยังมีคู่ต่อสู้อีกหนึ่งผู้หนึ่งที่รออยู่เบื้องหลังเพื่อให้เราสะดุด.....

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

เรามีศัตรู
ทางจิตวิญญาณ
ผู้หนึ่งที่ร้ายกาจ
ที่มุ่งหมาย
จะทำลายชีวิตเรา

4. ศัตรูตัวที่ 3: มารร้าย

บทวน

เมื่อเราได้รับความรอดจากพระเยซู เราก็เข้าสู่สงครามฝ่ายวิญญาณไปตลอดชีวิต โลกทั้งโลกเป็นปฏิปักษ์ต่อทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้า

เรื่องราวของโจ

โจเคยได้ยินเรื่องของมารมาแล้วอย่างแน่นนอน แต่เขายังไม่มั่นใจว่า เขาเชื่อว่ามารมีอยู่จริงหรือไม่ มารอาจเป็นแค่ตัวตนที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้ขู่เด็ก ๆ ให้ประพฤติตัวดีเท่านั้นใช่ไหม? เขาเคยได้ยินเรื่องแปลกชวนขนลุกจากเพื่อน ๆ และก็เคยดูหนังผีสยองขวัญมาแล้วหลายเรื่อง ทำให้เขาเชื่อว่าความชั่วร้ายมีอยู่จริงในโลก แต่เขายังไม่เชื่อว่ามีตัวการหลักอยู่เบื้องหลังนี้ ความชั่วร้ายทั้งหมด ฟังดูเหมือนเรื่องเกินจริงไปหน่อย “แต่ผมเชื่อเรื่องวิญญาณแน่นอนนะ” โจบอกคุณ “ครอบครัวผมไปดูไฟท่าโรต์เป็นประจำ แล้วก็ไปหาคนทรงในพื้นที่ด้วย พวกเขาบอกเรื่องบางอย่างที่ไม่มีทางรู้ได้เลย หากวิญญาณไม่ช่วยบอก เพราะฉะนั้นคุณอย่ามาบอกผมนะ

เรื่องราวของโจ

ว่าเรื่องพวกนี้ไม่จริง ปู่ของผมเคยติดต่อกลับมาหาเราหลายครั้งผ่านทางคนทรง แล้วถ้าเป็นคุณ คุณจะอธิบายเรื่องนี้ว่าอย่างไร?"

หยุด

คำถาม: คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับมุมมองของโจที่มีต่อมาร? คุณคิดว่ามารเป็นแค่ตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาหรือมีตัวตนอยู่จริง? โปรดอธิบายคำตอบของคุณ แล้วมุมมองของเขาเกี่ยวกับวิญญาณล่ะ? คุณคิดว่าวิญญาณเหล่านั้นไม่มีอันตรายหรือไม่? คุณจะอธิบายอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าปู่ของโจที่เสียชีวิตไปแล้วสามารถติดต่อกับครอบครัวผ่านทางคนทรงได้?

1 ยอห์น 5:19 บอกเราว่า โลกทั้งหมดตกอยู่ในอำนาจของมารร้าย ลองพิจารณาจากข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้.

- “เรารู้ว่าเราเกิดจากพระเจ้า แต่โลกทั้งหมดอยู่ในมือของมารร้าย” (1 ยอห์น 5:19)
- “คือในกรณีของพวกเขา พระของยุคนี้ได้ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมีดมนไป เพื่อไม่ให้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐ คือเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 4:4)

- “ท่านทั้งหลายตายโดยการละเมิดและการบาปของท่าน
เมื่อก่อนพวกท่านเคยดำเนินชีวิตในการบาปนั้นตามวิถีของ
โลกนี้ ตามผู้ครอบครองที่มีอำนาจในฟ้าอากาศ คือวิญญาณ
ที่ทำกิจอยู่ในพวกคนที่ไม่เชื่อฟังในเวลานี้” (เอเฟซัส 2:1-2)

เรื่องตัวอย่าง

ไมค์ ไทสันเป็นนักมวยรุ่นเฮฟวีเวตที่มีชื่อเสียงมากในช่วงปลาย
ทศวรรษที่ 80 และเขาชนะน็อกนักมวยเกือบทุกคนที่ขวางทางเขา
เมื่อเขากลายเป็นหนึ่งในแชมป์รุ่นเฮฟวีเวตที่อายุน้อยที่สุดในโลก
หลายคนคิดว่าชัยชนะของเขาเป็นเพียงเพราะความดุเดือด
ความดิบ และความรุนแรงของเขาเท่านั้น แต่ความจริงที่ลึกซึ้ง
กว่านั้นคือ ไมค์จะไม่ใช้เวลาหลายร้อยหลายพันชั่วโมงในการศึกษา
วิดีโอเทปของนักสู้รุ่นเก่าหลายคน และวิดีโอของคู่ต่อสู้ทั้งหมด
ก่อนที่จะขึ้นสังเวียนเสมอ เขากล่าวว่าที่ทำแบบนี้ก็เพื่อที่จะได้
ศึกษาถึงจุดอ่อนของพวกเขาล้วนนั้น และทำให้เอาชนะน็อก
ได้ง่ายขึ้น สิ่งที่น่าสนใจคือ ชายคนแรกที่เอาชนะน็อกเขาคือนักมวย
ปลายแถวที่เป็นที่รู้จักน้อยมากชื่อ บัสเตอร์ ดักลาส ไมค์ควรจะ
เอาชนะเขาได้อย่างง่ายดาย แต่ไมค์ไม่ได้ฝึกซ้อมอย่างถูกต้อง
และไม่เคยดูวิดีโอของคู่ต่อสู้คนนี้แม้แต่เทปเดียว เขาลืมหลักการ
ของตัวเองไปคือ: การที่จะเอาชนะคู่ต่อสู้ได้นั้น เราจะต้องรู้จัก
คู่ต่อสู้ของเราให้ดีเสียก่อน

เอเฟซัส 6:12 กล่าวว่า “เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด
แต่ต่อสู้กับพวกภูตผีที่ครอบครอง พวกภูตผีที่มีอำนาจ พวกภูตผี
ที่ครองพิภพในยุคมืดนี้ ต่อสู้กับพวกวิญญาณชั่วในสวรรคสถาน”

พระคัมภีร์กล่าวไว้ชัดเจนว่า เราไม่ได้ต่อสู้กับมนุษย์ แต่ต่อสู้กับ:

พวกเทพซาตานผู้ครอบครองและมีอำนาจ

พวกเทพซาตานที่ครองพิภพในยุคมีดนี้

พวกวิญญาณชั่วที่อยู่ในมิติที่สูงเหนือมนุษย์

ดาเนียล 10:13 กล่าวว่า “แต่เจ้าผู้ครอบครอง(เจ้าชาย)ราชอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางเราไว้ถึง 21 วัน แต่มีคาเอล เจ้าผู้ครอบครองชั้นหัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยเรา เพราะเราถูกละไว้ในนั้นให้อยู่กับบรรดาक्षัตริย์เปอร์เซีย” มีผู้ครอบครองตนหนึ่งชื่อว่าผู้ครอบครอง (เจ้าชาย) แห่งเปอร์เซีย ดูเหมือนว่าเขาจะมีอำนาจเหนืออาณาจักรโบราณที่มีอยู่จริงที่เรียกว่าเปอร์เซีย

อาณาจักรแห่งมารร้ายถูกจัดระเบียบ ดังที่เราเห็นในพระธรรมดาเนียลข้างต้น มีมารร้ายตนหนึ่งเรียกว่า “ผู้ครอบครอง (เจ้าชาย) แห่งเปอร์เซีย” เช่นเดียวกัน มีเจ้าชายที่ชั่วร้ายในทวีปต่าง ๆ ประเทศทั้งหลาย เมืองใหญ่ต่าง ๆ และเมืองเล็ก ๆ พระคัมภีร์กล่าวว่าเรากำลังต่อสู้กับพวกมัน งานของพวกมันคือ ทำให้แน่ใจว่าอาณาจักรของพระเยซูจะไม่ได้รับการสถาปนาขึ้นในการปกครองของพวกมัน แม้ว่าเราจะมองไม่เห็นพวกมันแต่พวกมันก็มีอยู่จริง

โจจำเป็นต้องเข้าใจว่ามารร้ายมีอยู่จริงเช่นเดียวกับพระเยซู และมีจริงเหมือนคุณและผม ดังนั้น หากเขาต้องการยับยั้งต่อสู้กับมารร้ายในชีวิตคริสเตียนของเขา เขาควรที่จะรู้จักคู่ต่อสู้ของเขาให้ดีกว่ามันคือใคร และมีความสามารถอะไรให้ชัดเจน

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า วัฒนธรรมในยุคของเรานั้นมีความหลงใหลในโลกของวิญญาณ ลองพูดถึงพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ แวดตาของ

ผู้คนจะมัวหม่นทันทันที แต่ถ้าเอ่ยถึงปีศาจ ผี หรือแวมไพร์ขึ้นมา
ละก็ จู่ ๆ แวดตาของพวกเขาก็ลุกวาวขึ้นด้วยความสนใจอย่างลึกซึ้ง
ความหลงใหลในสิ่งเหนือธรรมชาตินี้เติบโตอย่างรุนแรง อย่างน้อย
ก็ในสหราชอาณาจักร เช่น ของกลุ่มแม่มด คริสตจักรของลัทธิ
ปีศาจ การทรงเจ้าเข้าผี และทูตสี่วิญญาณต่าง ๆ ในขณะที่หลายคน
ยินดีที่จะเชื่อในสิ่งเหล่านี้ แต่ดูเหมือนพวกเขาเหล่านั้นจะไม่ค่อย
เปิดใจรับมุมมองของพระคัมภีร์ ที่กล่าวถึงชื่อหนึ่งที่เป็นผู้อยู่
เบื้องหลังของทุกสิ่ง มันผู้นี้ถูกกล่าวถึงตลอดพระคัมภีร์และเป็นที่
รู้จักในหลายชื่อ:

มาร (แปลว่าผู้ใส่ร้าย ผู้กล่าวเท็จ)

ซาตาน (แปลว่าศัตรูของพระเจ้า)

ผู้ล่อลวง (ล่อหลอกให้ทำบาป)

ผู้ชั่วร้าย (แหล่งแห่งความอธรรม)

ผู้ครองย่านฟ้าอากาศ (มีอิทธิพล
ฝ่ายวิญญาณในโลก)

ผู้ปกครองโลกนี้ (โลกที่ลุ่มลงในความบาป)

เบเอลเซบูล (แปลว่าเจ้าแห่งแมลงวัน
โสโครกน่ารังเกียจ)

ผู้กล่าวโทษกล่าวหา (ฟ้องร้องผู้เชื่อต่อพระเจ้า)

ผู้ทำลาย (แปลว่าผู้ทำร้ายทำลายมนุษย์)

เป้าหมายเดียวของผู้นี้ (หมายถึงมาร) คือ การพยายาม
ล่อลวงให้คริสเตียนล้มลงในบาป มันต้องการทำลายการเป็น
พยานของคริสเตียน ทำลายความสัมพันธ์ของพวกเขาคริสเตียน
และดึงพวกเขากลับเข้าสู่วิถีชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปและการ
ทำลายล้าง พระคัมภีร์เตือนเราว่า เราต้องเฝ้าระวังต่อมาร
ไว้ให้ดี

“จงควบคุมตัวเอง จงระวังระไวให้ดี ศัตรูของพวกเขาท่านคือมาร
ดุจสิงโตคำรามเดินวนเวียนเที่ยวสวาทหาคนที่มันจะกัดกินได้”
(1 เปโตร 5:8)

เรื่องราวของโจ

ถ้าทั้งหมดนี้เป็นความจริง แล้วมารมาจากไหน? ใครเป็น
ผู้สร้างมาร?

สิ่งแรกที่เราต้องเข้าใจคือพระเจ้าสร้างทูตสวรรค์องค์หนึ่งชื่อ
ลูซิเฟอร์ ปัญหาคือลูซิเฟอร์กลายเป็นผู้ที่หยิ่งจองหองและ
ต้องการจะเป็นเหมือนพระเจ้า ผู้เผยพระวจนะชื่ออิสยาห์ เขียน
เกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อนานมาแล้วในบทที่ 14:12-14 ว่า: “โอ เจ้า
ร่วงลงจากฟ้าสวรรค์อย่างไรหนอ เจ้าผู้ส่องแสง คือโอโรสแห่ง
รุ่งอรุณ เจ้าถูกเหวี่ยงลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ เจ้าผู้ทำให้
ประชาชาติทั้งหลายตกต่ำ เจ้าเองรำพึงในใจของเจ้าว่า “ข้าจะขึ้น
ไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้าเหนือดวงดาวทั้งหลาย
ของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาแห่งการชุมนุม ณ สดปลายอุดร
อันไกลโพ้น ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะทำให้ตัว
ของข้าเองเหมือนองค์ผู้สูงสุด” (อิสยาห์ 14:12-14)

ลองสังเกตภาษาที่ใช้เกี่ยวกับลูซิเฟอร์ตอนนี้

มันตกลงมาจากสวรรค์

มันถูกเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก

มันต้องการที่จะมีพลังมากกว่าพระเจ้า

เราไม่ทราบรายละเอียดที่ชัดเจนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสวรรค์ แต่ปรากฏว่าทูตสวรรค์องค์นี้คือลูซิเฟอร์ ได้กลายเป็นทูตสวรรค์ที่อวดดีเกินตัวและช่างยโสโอหัง มันคิดว่าสามารถต่อกรกับพระเจ้า ในการต่อสู้เพื่อช่วงชิงอำนาจสูงสุดได้ แล้วผลลัพธ์สุดท้ายเป็นอย่างไร?

มันพ่ายแพ้

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องจำไว้เมื่อเรานึกถึงมารร้ายก็คือ *มารมีอยู่จริง มีตัวตนและลักษณะที่ชัดเจน* ตามที่พบปรากฏว่ามันมีปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ตลอดทั้งพระคัมภีร์

มันพูดได้ และมันโกหกหลอกลวง

มันดำเนินการต่าง ๆ มีความปรารถนา เดินด้อม ๆ มอง ๆ วนเวียนหาเหยื่อ และมันมีแผนการ

มันชอบทำให้ตาฝ่ายวิญญาณมืดบอด และชอบหลอกลวง

มันมีบุคลิกลักษณะนิสัยเฉพาะตัว และมักจะโกรธแค้น อยู่เสมอ

“ท่านเป็นของมารผู้เป็นบิดาของท่านและท่านต้องการทำตามความประสงค์ของบิดาของท่าน มารเป็นผู้ฆ่าคนมาตั้งแต่แรก

มันไม่ได้ยึดมั่นในความจริงเพราะไม่มีความจริงอยู่ในมาร เมื่อพูดโกหกมันก็พูดตามสันดานของมันเพราะมารเป็นผู้มุสาและเป็นบิดาแห่งคำมุสา” (ยอห์น 8:44)

“บัดนี้ได้เวลาพิพากษาโลกนี้แล้ว บัดนี้ผู้ครองโลกนี้จะถูกขับไล่ออกไป” (ยอห์น 12:31)

“เขาต้องไม่เป็นผู้ที่เพ่งกลับใจมาเชื่อ มิฉะนั้นอาจจะจองหองลื้มตัวและต้องรับโทษเหมือนมารนั้น” (1 ทิโมธี 3:6)

“ผู้ที่ทำบาปก็มาจากมารเพราะมารทำบาปมาตั้งแต่ปฐมกาล เหตุที่พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาก็คือเพื่อทำลายกิจการของมาร” (1 ยอห์น 3:8)

หยุด

คำถาม: ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กำลังสอนอะไรเราบ้างเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของมาร? มันเป็นอย่างไ?

เรื่องของโจ

เรื่องนี้ น่าสนใจนะ แต่มันเกี่ยวข้องกับอะไรกับชีวิตและการดำเนินต่อสู้อย่างไร?

โจจำเป็นต้องเข้าใจว่า ถ้าเขาต้องการมีชัยในการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณกับศัตรูของเขาคือมาร เขาจำเป็นต้องตระหนักว่า มารจะโจมตีเขาและคริสเตียนทุกคนในสามแนวรบ ดังนี้

1. ซาตานต้องการล่อลวงเราด้วยการโกหก

ซาตานคือผู้โกหก มันได้โกหกมาตั้งแต่เริ่มต้น เราเห็นสิ่งนี้ในปฐมกาลบทที่ 3 เมื่อมารมาโกหกเอวา และการโกหกของมันนั้นแยบยลมาก มันพูดกับเอวาว่า: “พระเจ้าตรัสจริงหรือ?” คำโกหกของซาตานที่มาถึงเรานั้น โดยปกติแล้วจะเข้ามาทางความคิด ใน 2 โครินธ์ 11:3 เปาโลได้เตือนคริสตจักรว่า: “แต่ข้าพเจ้ากลัวว่า งูนั้นล่อลวงนางเอวาด้วยอุบายของมันอย่างไร ความคิดของท่านทั้งหลายก็จะถูกทำให้หลงไปจากความเชื่อ และความบริสุทธิ์ต่อพระคริสต์อย่างนั้น” มารต้องการชักนำความคิดของเราให้ออกจากพระคริสต์และแนวทางของพระองค์ ซาตานชอบที่จะบิดเบือนความคิดของเราเพื่อดึงเราออกห่างจากพระคริสต์ มันต้องการทำให้เราเป็นคนโง่เขลาทางศีลธรรม และนั่นคือสิ่งที่เราทำเมื่อเราทำบาป มันบอกเราว่า:

ดื่มอีกแค่แก้วเดียว แค่นี้ไม่ทำร้ายคุณหรอก...

มองอีกแค่ครั้งเดียว จะเป็นอันตรายอะไรถ้าไปคุยกับเธอ?
ภรรยาของคุณจะไม่มีทางรู้เรื่องนี้หรอก...

มันไม่สำคัญมากหรอก ถ้าคุณไม่ทุกขไม่ร้อนที่จะอ่าน
พระคัมภีร์วันนี้หรือพรุ่งนี้...

คริสตจักรไม่ได้มีความสำคัญอะไรขนาดนั้น พวกเขาไม่ได้
คิดถึงคุณอยู่แล้วนี่...

ไม่ได้เป็นบาปที่เลวร้ายขนาดนั้นหรอก ประเดี๋ยวพระเยซู
ก็ยกโทษให้คุณอยู่แล้ว...

คำถาม คือ แล้วเราจะต่อสู้กับคำโกหกของมารได้อย่างไร?
คำตอบคือ โดยการที่เราจำเป็นต้องรู้พระวาระของพระเจ้า เราจำเป็นต้องรู้ว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าตรัสว่าอย่างไร ในการต่อสู้กับคำโกหกของมารนั้นเราจะชนะได้เสมอในจิตใจ

“อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยียม” (โรม 12:2)

2. ซาตานล่อลวงเราด้วยความปรารถนาในใจของเรา

มารและพวกปีศาจของมันรู้ว่า อะไรล่อลวงเราได้ เพราะพวกมันเห็นว่าเราทำอะไร ซื้ออะไร และมองไปที่สิ่งใด ดังนั้น พวกมันจะล่อลวงเราในเรื่องที่เรามีแนวโน้มจะหลงไปได้ง่ายที่สุด ถ้าเราต่อสู้กับเรื่องความบริสุทธิ์ทางเพศ มันก็จะล่อลวงเราเฉพาะเจาะจงในเรื่องนี้ มันจะส่งผู้หญิงหรือผู้ชายเข้ามาในชีวิตเรา มันจะดึงดูดสายตาเราไปยังมุมสื่อลามกในร้านหนังสือ มันจะดึงดูดเราไปยังเว็บไซต์ลามกทางออนไลน์ มันจะพาความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมเข้ามาในชีวิตของเรา ครั้งแล้วครั้งเล่า ในชีวิตคริสเตียนผู้เชื่อชายและหญิงได้ทำให้ความเชื่อของตนพังทลายลงเพราะสิ่งล่อลวงเหล่านี้

ถ้าเรามีปัญหากับเรื่องเงิน มันก็จะล่อลวงให้เราสะสมและหมกมุ่นกับเงิน มารจะล่อลวงเราผ่านทางโฆษณาและร้านค้าทั้งหลาย มันจะกระซิบใส่หูเราว่า: “คุณจำเป็นต้องมีรองเท้าผ้าใบคู่นั้นนะ” “คุณต้องการชุดใหม่นั้น” “ไม่ต้องห่วงเรื่องเงินหรอก คุณค่อยจ่ายทีหลังก็ได้!” และการล่อลวงเหล่านี้จะนำเราไปสู่

ความปรารถนาชั่วของเราเอง และเราก็จะถูกดึงให้ห่างไกลจากพระคริสต์ ซาตานปรารถนาอย่างยิ่งที่จะพินาศการผูกมัดเราไว้กับบาป และมันต้องการทำลายการเป็นพยานของเราให้หมดสิ้นไป

“อย่าให้คนที่ถูกล่อลวงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้า” เพราะว่าพระเจ้าจะไม่ถูกความชั่วล่อลวง และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงใครเลย แต่ทุกคนถูกล่อลวงด้วยตัณหาของตัวเอง คือถูกตัณหานั้นล่อลวงและชักนำ เมื่อตัณหาฟักตัวขึ้นแล้วก็ก่อให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้วก็ก่อให้เกิดความตาย” (ยากอบ 1:13-15)

3. ซาตานกล่าวหาต่อมโนธรรม (ความชอบธรรมที่เราได้รับจากพระเจ้า) ของเรา

มารกล่าวโทษเราทั้งวันทั้งคืน มันชอบพาเราเข้าไปในห้องพิจารณาคดี แล้วซ้ำเติมเราถึงอดีตของเราว่า “คนอย่างแกมันจะเป็นคริสเตียนได้อย่างไรกัน แกดีไม่พอหรอก! ขำรู้ว่าจริง ๆ แล้วแกเป็นคนยังไง!” แต่เราจำเป็นต้องเตือนตนเองอยู่เสมอว่า พระเยซูได้ทรงให้อภัยบาปของเราทั้งหมดแล้ว ผ่านทางพระโลหิตของพระองค์บนไม้กางเขน!

“เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” (โรม 8:1)

มันสามารถกล่าวโทษเราได้ แต่คำกล่าวโทษของมันไม่มีน้ำหนักอะไรเลย

ลองพิจารณาความจริงอันน่าอัศจรรย์ในบทเพลงนมัสการชื่อ *Before the Throne* (ต่อหน้าพระที่นั่ง) ก่อนนี้ดูสิ:

เมื่อซาตานล่อลวงให้ข้าสิ้นหวัง
 และกล่าวโทษถึงความผิดในใจข้า
 ข้าเงยหน้ามองขึ้นไป และเห็นพระองค์ประทับอยู่ที่นั่น
 ผู้ทรงยุติบาปทั้งสิ้นของข้าแล้ว
 เพราะพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ไร้บาปได้สิ้นพระชนม์
 จิตวิญญาณบาปของข้าจึงได้รับการปลดปล่อย
 เพราะพระเจ้าผู้ทรงยุติธรรมทรงพอพระทัย
 ที่จะทอดพระเนตรพระองค์ และทรงให้อภัยแก่ข้า

ซาตานเป็นศัตรูที่พ่ายแพ้แล้ว

และพระเยซูทรงยิ่งใหญ่กว่ามารร้าย

นี่ไม่ใช่หนัง Star Wars ที่ทั้งสองกองทัพมีกำลังเท่าๆ กัน พระเยซูทรงบดขยี้ซาตานบนกางเขนแล้ว และมีสิทธิอำนาจเต็มที่จะเหนือมาร จงจำไว้ว่า ซาตานเป็นเหมือนสุนัขที่ถูกล่ามโซ่ไว้ แต่ถ้าเราไปเล่นกับมัน เราก็อาจจะถูกแหว่งกัดเอาได้ เราต้องระวังกลอุบายของซาตานให้ดี แต่เราไม่จำเป็นต้องกลัวมันเลย

คำถามของโจ

ทั้งหมดนี้ฟังดูหนักหน่วงไปหน่อยนะ! ผมจะต่อสู้กับมารได้อย่างไรกัน? ดูเหมือนว่าผมจะทรงพลังเกินกว่าที่ผมจะต้านทานไหว แล้วผมจะนอนหลับได้ยังไงเมื่อรู้ว่ามันอยู่แถว ๆ นี้และกำลังตามล่าผมอยู่?

เอาละ ชาวประเสริฐมาถึงแล้ว! ในพระกิตติคุณมาระโกบทที่ 1 พระเยซูทรงรักษาชายผู้มีผีสิง และฝูงชนตอบสนองในข้อ 27 ด้วยการตะโกนขึ้นว่า: "... นี่มันอะไรกัน ต้องเป็นคำสอนใหม่ที่ประกอบด้วยสิทธิอำนาจแน่ ๆ **เราสั่งได้แม้กระทั่งผีโสโครกและพวกมันก็ยอมเชื่อฟังเรา**" เราต้องจำไว้ว่า แม้ซาตานจะชั่วร้ายและมีอำนาจ แต่มันก็อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้า ซาตานก็ไม่ต่างอะไรกับสุนัขที่โกรธที่ถูกล่ามโซ่ไว้ มันมีเสียงเห่าที่ทรงพลังและขู่คำรามแยกเขี้ยว แต่ตราบใดที่เราไม่เข้าไปใกล้ในระยะที่มันจะกัดเราได้ มารก็ไม่สามารถทำอันตรายอะไรเราได้เลย

ตลอดพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ เราจะเห็นว่าพระเยซูทรงรักษาผู้คน และทรงขับผีออกไป อันที่จริง จากการอัศจรรย์ทั้ง 35 ครั้ง ที่พระเยซูทำ มีถึง 7 ครั้งที่เป็นการขับผีออก นั่นคือ 20 เปอร์เซ็นต์ของการอัศจรรย์ทั้งหมด! เพราะฉะนั้น แม้มารจะมีอำนาจ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับพระเยซูแล้ว อำนาจของมันจำกัดมากจริง ๆ มารถูกจำกัดทั้งในเรื่องอำนาจ ทักษะความรู้ สิทธิอำนาจ เวลาและพื้นที่ ชัยชนะอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเยซูเกิดขึ้นที่บนทางเขนแล้ว เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปของเรา และทรงฟื้นคืนพระชนม์ นั้นได้สร้างบาดแผลสาหัสแก่ซาตานและพวกสมุนของมัน พวกมันจะไม่มีวันหายเป็นปกติได้อีกเลย

“พระองค์ทรงปลดพวกภูตผีที่ครอบครองและพวกภูตผีที่มีอำนาจ พระองค์ทรงประจานพวกมันอย่างเปิดเผย และมีชัยชนะเหนือพวกมันโดยทางกางเขนนั่น” (โคโลสี 2:15)

“บุตรทั้งหลายมีเลือดและเนื้อเช่นกันอย่างไร พระองค์ก็ทรงมีส่วนเช่นนั้นด้วยอย่างนั้น เพื่อโดยทางความตายนั้น พระองค์จะทรงทำลายมารผู้มีอำนาจแห่งความตาย และจะทรงปลดปล่อยบรรดา

คนเหล่านั้นที่ตกเป็นทาสมาตลอดชีวิตเนื่องจากความกลัวตาย”
(ฮีบรู 2:14-15)

“ส่วนมารที่ล่อลวงเขาทั้งหลายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและ
กำมะถัน ที่ซึ่งสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะที่จอยู่ที่นั่น และ
พวกมันจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไป
เป็นนิรันดร์” (วิวรณ์ 20:10)

หยุด

คำถาม: คุณคิดว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนอะไรเรา เกี่ยวกับ
การที่พระเยซูมีอำนาจเหนือมารร้าย?

ตอนนี้สิ่งสำคัญที่เราต้องจำไว้คือ ความชั่วร้ายและบาปทั้งหมด
ไม่ได้มาจากซาตานและพวกปีศาจเสมอไป ในความเป็นจริงมีการ
บันทึกในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ถึงการทำงานของพวกปีศาจ
และการต่อสู้กับพวกมันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยเนื้อหาส่วนใหญ่
จำกัดอยู่แค่ในพระกิตติคุณทั้ง 4 เล่มของพระเยซูคริสต์ และ
หนังสือกิจการของอัครทูต อย่างที่เราได้เรียนรู้มาแล้ว พระคัมภีร์
บอกความจริงกับเราว่า การต่อสู้ฝ่ายวิญญาณของเรานั้น ไม่ได้
มีเพียงแค่ว่ากับซาตานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงโลกนี้และเนื้อหนังของเรา
ด้วย เราต้องไม่ลืมว่าตัวเราเองก็ยังมีธรรมชาติบาปอยู่ด้วยเช่นกัน

ซาตานทำได้เพียงแค่ล่อลวงเราเท่านั้น

มันไม่สามารถบังคับให้เราทำอะไรได้เลย

เราต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเราเอง
อย่างเต็มร้อย

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“ลูกทั้งหลายเอ๋ย ท่านอยู่ฝ่ายพระเจ้า และชนะพวกเขาแล้ว เพราะว่าคุณพระองค์ผู้ทรงอยู่ในพวกท่านยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่อยู่ในโลก”
(1 ยอห์น 4:4)

สรุป

มารซาตานและเหล่าปีศาจมีอยู่จริง โลกฝ่ายวิญญาณมีอยู่จริง แม้เราจะมองเห็นไม่ได้ พวกมันเป็นศัตรูที่มีพลังและเจ้าเล่ห์ มันต้องการโกหก หลอกลวง และบ่อนทำลายความเชื่อของเรา

แต่ซาตานและกองกำลังของมันถูกจำกัดด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงสิทธิอำนาจสูงสุด และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ พวกมันได้แพ้ราบคาบแล้วโดยกางเขนของพระคริสต์

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

เราถูกทรงเรียก
ให้ต่อสู้
และพระเจ้าทรง
รับรองว่า
เราจะมีชัยชนะ
อย่างแน่นอน

5. การต่อสู้ กับการล่อลวง

เรื่องของโจ

โจรู้สึกสับสน ถ้าพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่ามารจริง แล้วทำไมพระองค์ไม่ช่วยเหลือเขาล่ะ? ทำไมเขาต้องเผชิญกับการถูกล่อลวงตลอดเวลาด้วย? ตอนนี้โจรู้สึกว่าตัวเองกำลังถูกล่อลวงจากทุกด้านและทุกทาง พ่อค้ายาเสพติดก็โทรมาหาเขาอย่างไม่ว่างเว้น โดยเสนอยาให้ในราคาที่ถูกสุด ผู้หญิงก็โผล่มาจากไหนไม่รู้ ทำให้เขาต้องต่อสู้เพื่อรักษาความซื่อสัตย์ต่อภรรยาของเขา เขายังมีโอกาสที่จะทำเงินจากธุรกิจสีเทา และเขารู้สึกเหมือนเขาจะยอมแพ้ได้ทุกเมื่อ แล้วอย่างนี้พระเจ้าคอยช่วยเหลือเขาอยู่จริง ๆ หรือเปล่า?

บทเรียนแรกที่โจจำเป็นต้องเรียนรู้ คือ

พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุดอย่างสมบูรณ์

นั่นหมายความว่าพระเจ้าทรงควบคุมทุกสิ่งอย่างบริบูรณ์และสมบูรณ์ในทุกสิ่งทุกอย่างโดยสิ้นเชิง พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งตามพระประสงค์และด้วยฤทธานุภาพของพระองค์เอง

“พระเจ้าของเราทั้งหลายอยู่ในฟ้าสวรรค์ สิ่งใดที่พอพระทัย
พระองค์ก็ทรงกระทำ” (สดุดี 115:3)

ให้เราเตือนตัวเองถึงสิ่งที่เราได้เรียนมาจนถึงตอนนี้ คือ

เรากำลังต่อสู้ในสงครามทางจิตวิญญาณในสามแนวรบ: กับ
เนื้อหนังของเรา กับโลกนี้และมารร้าย

มารมีอำนาจก็จริง แต่ไม่อาจเทียบเคียงกับอำนาจสูงสุดของ
พระเจ้าได้เลยแม้แต่หน่อย

มารได้รับความพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงแล้ว และพระเจ้าได้แสดง
ให้เห็นสิ่งนี้เมื่อพระองค์เสด็จไปยังกางเขน เราต้องเตือนตัวเอง
จากความจริงใน โคโลสี 2:15 “พระองค์ทรงปลดพวกภูตผี
ที่ครอบครองและพวกภูตผีที่มีอำนาจ พระองค์ทรงประจาน
พวกมันอย่างเปิดเผย และมีชัยชนะเหนือพวกมันโดยทาง
กางเขนนั่น”

ดังนั้นจึงทำให้เกิดคำถามว่า หากศัตรูของเราถูกปราบปราม
อย่างราบคาบไปขนาดนี้ แล้วสงครามนี้คืออะไรกัน?

แม้ว่าพระเจ้าจะทรงเอาชนะศัตรูทั้งหมดได้ในท้ายที่สุดแล้ว
แต่พระองค์ยังทรงเลือกที่จะไม่กำจัดพวกมันออกไปอย่าง
สมบูรณ์ในตอนนี้อย่างไร? พระเจ้ามีแผนการในอนาคตสำหรับมาร ที่ได้
เปิดเผยไว้แก่เราแล้วในวิวรณ์ 20:10 “ส่วนมารที่ล่อลวงเขา
ทั้งหลายก็ถูกโยนลงไปในปีไฟและกำมะถัน ที่ซึ่งสัตว์ร้ายและ
ผู้เผยพระวจนะเท็จอยู่นั้น และพวกมันจะถูกทรมานทั้งกลางวัน
และกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์”

นั่นก็หมายความว่า โดยพระปัญญาอันชาญฉลาดของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงกำหนดวันในการจัดการมันไว้สำหรับศัตรูของพระองค์แล้ว ในวันนั้นพวกมันจะต้องคุกเข่าลงและถูกทำลายลงอย่างสมบูรณ์และสิ้นเชิง จนกว่าจะถึงวันนั้น พระองค์ได้ทรงรับประกันว่าพวกมันยังสามารถก่อความเสียหายและความเดือดร้อนได้ แต่พวกมันจะไม่สามารถเอาชนะในชัยชนะครั้งสุดท้ายต่อพระองค์หรือประชากรของพระองค์ได้

ไม่ว่ามารจะทำอะไรกับคริสตจักร มันก็ไม่สามารถหยุดยั้งการแผ่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าได้ ไม่ว่ามารจะทำอะไรเพื่อพยายามขัดขวางเรา มันก็ไม่สามารถหยุดยั้งการเติบโตและแผ่ขยายงานของพระเจ้าในชีวิตของเราได้ ไม่ว่าเราจะเผชิญความยากลำบากใดในตอนนี้อย่างไรก็ตามที่พระเจ้าได้รับพระเกียรติสิริทั้งหมด ดังนั้นเช่นเดียวกับคริสเตียนทุกคน ใจจะต้องดำเนินชีวิตในโลกนี้ให้เป็นเหมือนกับการประกาศความจริงในอนาคต ขณะที่คริสเตียนทำสงครามและต่อต้านความชั่วร้ายอย่างซื่อสัตย์ พวกเขากลายเป็นเหมือนเครื่องขยายเสียงที่ประกาศพระสิริของพระเจ้าต่อผู้คนรอบโลกที่กำลังเฝ้าดูอยู่

ทุกครั้งที่เรามีชัยชนะเหนือโลก เนื้อหนัง และมาร มันคือเสียงประกาศออกมาอย่างชัดเจนว่า การมีชีวิตเพื่อพระเจ้ามีความสำคัญยิ่งกว่าความสุขที่เกิดจากบาป เมื่อเราต่อต้านการล่อลวงเรากำลังประกาศคำพิพากษาต่อความบาปชั่วทุกอย่าง แต่เมื่อเรายอมแพ้ต่อการล่อลวง เรากำลังประกาศสัมพันธไมตรีให้ศัตรูและกลยุทธ์ของมันแทน คือเรากำลังปฏิเสธความจริงว่าพระเจ้าทรงดีและทรงรุ่งโรจน์ เมื่อเรายอมจำนนต่อการล่อลวง เรากำลังพูดออกมาโดยการกระทำว่า ความสุขชั่วคราวของชีวิตนี้มีค่ามากกว่าสมบัตินิรันดร์ในชีวิตหน้า

เรื่องตัวอย่าง

ผมชอบดูภาพยนตร์เกี่ยวกับสายลับ เพราะว่าเรื่องเหล่านี้ขึ้นชื่อในโครงเรื่องที่มีการพลิกแพลงและหักมุมมากมายตลอด ขบวนการเล่าเรื่อง เรามักจะนั่งไม่ติดที่นั่งเลยเวลาดูหนังแนวนี้ โดยเฉพาะตอนที่เรากำลังติดตามคนเก่ง และมีพรสวรรค์ที่ไม่น่าเชื่อเหล่านี้นักกำลังอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากมากในการพยายามเปิดโปงความลับของจักรวรรดิที่ชั่วร้ายบางแห่งเพื่อกอบกู้โลก หนึ่งในหนังสายลับที่ตื่นเต้นที่สุดก็คือ หนังที่มีสายลับสองหน้า หนังแบบนี้ทำให้เราร่วมเอาใจช่วยสายลับและภารกิจของเขา แต่สุดท้ายกลับพบว่า สายลับคนนั้นได้กลายเป็นสายลับสองหน้าไปเสียแล้ว เขากลับทำงานให้กับผู้ที่พวกเขาควรจะต้องต้าน!

นั่นเป็นแบบเดียวกันกับที่ศัตรูของพระเจ้าพยายามใช้การล่อลวงกับเราเช่นกัน

พวกมันพยายามให้คริสเตียนละทิ้งความเชื่อ

โดยเริ่มที่

การกระทำก่อน

แล้วต่อมา

ก็เป็นความเชื่อ

โดยการค่อย ๆ ใส่การล่อลวงไว้ทีละน้อยอย่างเป็นขั้นตอนและแนบเนียน ศัตรูของพระเจ้ากำลังพยายามทำให้เราย้ายข้าง พวกมันอยากให้เราละทิ้งพระเจ้า และกลับไปใช้ชีวิตแบบเก่า

ของเรา นั่นคือเป้าหมายของการล่องลงทุกรูปแบบที่ศัตรูนำมา ขวางทางเรา คือพวกมันต้องการให้เราถอยออกมาผ่านการไม่ เชื่อฟังว่า “พระเจ้าไม่ได้ดีอย่างที่พระองค์เป็นจริง ๆ” และว่าบาป นำมาซึ่งความสุขมากกว่าตัวพระองค์เองเสียด้วยซ้ำไป

หยุด

คำถาม: สิ่งล่อใจคืออะไร? พวกมันมีลักษณะอย่างไรในชีวิต ของคุณ? มีสิ่งไหนหรือนิสัยอะไรบางอย่างที่คุณรู้ว่าไม่ดีต่อตัวคุณ แต่ยากที่คุณจะปฏิเสธไม่ทำมัน?

ตอนนี้ใจรู้จักกับการล่องลงทั้งหลายแล้ว ตั้งแต่ก่อนที่เขาจะมา หาพระเยซู เขารู้ว่ามันเป็นอย่างไร เวลาที่ต้องต่อสู้ภายในใจ เพื่อพยายามที่จะหยุดทำสิ่งที่เขารู้ว่าไม่ถูกต้องหรือเป็นอันตราย

เขายากเลิกค้ายาเสพติด

เขายากหยุดการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงไม่ซำหน้า

เขายากเลิกขโมยรถ

แต่ดูเหมือนว่าเขาจะไม่มีแม้แต่กำลังที่จะพูดว่า “ไม่” กับสิ่ง เหล่านี้เลย

ตอนนี้แม้ว่าเขา กำลังเดินอยู่ กับองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็ยังกังวล ว่าเขาจะไร้อำนาจที่จะต่อต้านการล่องลงเหล่านั้นเหมือนแต่ก่อน แน่แน่นอนว่าในชีวิตคริสเตียน การล่องลงเป็นความจริงที่เกิดขึ้นเสมอ มันไม่เคยหายไปไหน อย่างที่เราได้กล่าวไว้แล้วว่า มีพลังอำนาจของ ฝ่ายตรงข้ามที่ไม่อยากให้เราได้สนิทกับพระเจ้า มีศัตรูที่พยายาม

อย่างมากที่จะทำให้เราปฏิเสธพระเจ้าและหันหลังให้พระเยซู และหนึ่งในวิธีที่ศัตรูเหล่านั้นใช้ก็คือ การล่อลวง

แต่คำถามก็คือ... จริง ๆ แล้ว “การล่อลวง” คืออะไร? การล่อลวง มักจะไม่ได้มาพร้อมป้ายไฟกระพริบที่บอกว่า “นี่คือการล่อลวง นะ!” แต่มันมักแฝงตัวมาในรูปแบบที่ดูเหมือนจะเป็นเพื่อนกับ ความรู้สึกของเรา ทั้งที่จริง ๆ แล้วมันคือศัตรูของความเชื่อ ของเรา การล่อลวงคือสิ่งที่ทดลองเรา มันทดสอบว่า เราจงรักภักดี ต่อพระเยซูจริงหรือไม่ และเรายอมที่จะทำบาปต่อพระเจ้า หรือไม่ พุดอีกนัยหนึ่ง การล่อลวง คือสิ่งที่ทำให้เราคิดจะเลือก สิ่งอื่นแทนพระเยซูนั่นเอง ตัวอย่างเช่น: การล่อลวงอาจมาใน รูปแบบของสถานการณ์ที่เชิญชวนให้ใครบางคนแสวงหาความ สุขชั่วคราวจากบาปทางเพศ แทนที่จะอดทนอดกลั้นและเลือก ทำสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย หรือบางที มันอาจเป็นการล่อลวง ให้พุดโกหก เพื่อหลีกเลี่ยงผลลัพธ์ที่ไม่น่าพึงใจ แทนที่จะพุด ความจริง และยังวางใจว่าพระเจ้าจะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด สำหรับเรา ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม เช่นเดียวกับบาปที่มี หลากหลาย การล่อลวงจะเข้ามาหาเราหลายรูปแบบเช่นกัน แต่ อย่าเข้าใจผิด ทุกการล่อลวงล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ: ดึง เราให้หันออกจากพระเยซู และหันกลับไปสู่สิ่งอื่นแทนพระองค์

เพื่อให้ใครบางคนเลือกที่จะดำเนินชีวิตในความบาป มากกว่าดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

การล่อลวงพยายามยกสิ่งที่ตาเห็นให้มีสำคัญมากกว่าการ เชื่อในสิ่งที่พระเจ้าทรงตรัสไว้ ตั้งแต่ปฐมกาล เราจะเห็นการใช้ วิธีนี้ เมื่อมันล่อลวงเอวาให้ทำบาปต่อพระเจ้า มันพุดกับหญิง คนนั้นในปฐมกาล 3:1 “งูนี้เป็นสัตว์ที่มีเล่ห์เหลี่ยมมากกว่าสัตว์ป่า

ทั้งหลายที่พระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงสร้างขึ้น มันมาตามหญิงนั้นว่า “พระเจ้าตรัสจริงๆ หรือว่า “เจ้าต้องไม่กินผลจากต้นไม้ใด ๆ ในสวนนี้?” การล่อลวงอยู่ตรงไหนจากพระธรรมตอนนี้? มันอยู่ที่คำถามของงูที่หลอกล่อให้เอวาทั้งคำถามกับพระเจ้า เธอรู้ว่าพระเจ้าตรัสว่าอย่างไร แต่เธอกำลังอยู่ต่อหน้าต้นไม้ที่ผลสวยงามน่ารับประทาน แทนที่จะวางใจในคำสั่งของพระเจ้าด้วยความเชื่อ เธอเลือกที่จะทำในสิ่งที่ตามองเห็น **ดูปฐมกาล 3:6** “เมื่อหญิงนั้นเห็นว่าผลนั้นดีเหมาะเป็นอาหาร และยิ่งงามน่าดู ทั้งน่าพึงปรารถนาเพราะจะช่วยให้เกิดปัญญา นางจึงนำผลไม้มากิน และให้สามีที่อยู่กับนาง และเขาก็กิน” เธอไม่ได้แม้แต่จะคิดต่อสู้กับการล่อลวงนี้เลย แต่กลับยอมจำนนต่อมัน **การเชื่อฟังพระเจ้าถูกละทิ้ง และเลือกความบาปเข้ามาแทนที่ อันที่จริง** เอวามีโอกาสที่จะต่อสู้กับการล่อลวง และแสดงว่าคำตรัสของพระเจ้าสำคัญและดีขนาดไหน แต่เธอกลับหันหลังให้พระคำ แล้วเข้าสู่การไม่เชื่อฟัง เธอจึงตกลงสู่ความเลี้ยวแห่งบาปและความตาย

นี่คือการต่อสู้ที่พวกเราทุกคนต้องเผชิญ มีเป็นหลายพันช่วงเวลาในแต่ละสัปดาห์ที่เราถูกล่อลวงให้ละทิ้งความเชื่อในสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเรา เพื่อแลกกับความบาปที่ดูน่าพึงใจตามที่เราเห็นมากกว่า คริสเตียนคือผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ แม้ว่าเราทำสิ่งนี้ได้อย่างไม่สมบูรณ์แบบนัก แต่เรายังทำอยู่ ยังมีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ เราอุทิศตัวที่จะต่อต้านการล่อลวงที่จะทำให้เราทำบาป และแสวงหาสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย แบบใน**พระธรรมฮีบรู 10:39** “แต่พวกเราเองไม่ใช่พวกที่หันกลับ และถึงซึ่งความพินาศ แต่เป็นพวกที่เชื่อมั่น จึงทำให้ชีวิตปลอดภัย”

เรื่องของโจ

คำถาม: เรารู้ว่าการล่อลวงมาจากโลก มาร และเนื้อหนัง แต่เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเมื่อใดที่เรากำลังถูกล่อลวงอยู่? การล่อลวงมีลักษณะอย่างไร?

“คนที่สู้ทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการทดสอบแล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ อย่าให้คนที่ถูกล่อลวงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้า” เพราะว่าพระเจ้าจะไม่ถูกความชั่วล่อลวง และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงใครเลย แต่ทุกคนถูกล่อลวงด้วยต้นหาของตัวเอง คือถูกตณหานั้นล่อลวงและชักนำ เมื่อตณหาพื้กตัวขึ้นแล้วก็ก่อให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้วก็ก่อให้เกิดความตาย” (ยากอบ 1:12-15)

จากพระธรรมตอนนี้เราได้เรียนรู้ว่า การล่อลวงไม่ได้มาจากพระเจ้า พระเจ้าไม่เหมือนศัตรูของเรา พระองค์คือผู้อยู่เบื้องหลังความดีงามของเรา ในความเป็นจริง พระเจ้าใช้การล่อลวงและการทดลองในชีวิตของเรา เพื่อให้ความเชื่อของเราเติบโตและมีจิตวิญญาณที่เข้มแข็งขึ้น

“ในสิ่งนี้พวกท่านชื่นชมยินดี ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้ จำเป็นที่พวกท่านต้องทนทุกข์ในการทดลองต่าง ๆ นานาชั่วระยะหนึ่ง เพื่อการทดสอบความเชื่อของพวกท่าน (อันล้ำค่ายิ่งกว่าทองคำ ที่แม้ว่าจะเสื่อมสลายไปได้ก็ยังถูกทดสอบด้วยไฟ) จะนำไปสู่การสรรเสริญ ศักดิ์ศรี และเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ” (1 เปโตร 1:6-7)

พระเจ้าไม่ได้พยายามทำให้เราล้มลงเวลาที่เราอยู่ในการล่องลง แต่ในความเป็นจริงที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เรามักจะถูกล่องลงและล้มลงในบาปเพราะต้นหาของตัวเอง นอกจากนี้ยังมีมาร เนื้อหนัง และโลกที่ล่องลงเราด้วย ลองพิจารณา**พระธรรมยากอบ 1:12-15** อย่างละเอียด แล้วคุณจะเห็นขั้นตอนที่ชัดเจนซึ่งนำเราจากการล่องลงไปสู่การทำบาป ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความคิดเริ่มผุดขึ้นมาในสมองของเรา

เช่นบางที่อาจจะเป็นภาพหญิงสาวหน้าตาดีเดินผ่านไปบนท้องถนน

บางที่อาจเป็นคนขายยาเสพติดที่เสนอขายให้ในราคาถูก

บางที่เราอาจจะถูกล่องลงให้โกหกเพื่อหลบเกลื่อนความผิดบางอย่างที่เราได้ทำไป

บางที่เราอาจถูกล่องลงด้วยความคิดคำว่า “อีกแก้วเดียวก็ไม่ใช่ไร่น่า”

บางที่เราได้ยืมข้าวซุบซิบแรง ๆ ของใครบางคน แล้วอยากเข้าไปช่วยเติมเชื้อไฟให้ลุกโชนยิ่งขึ้น

บางที่เรากำลังเดินซอบบี้ แล้วสะดุดตากับร่องเท้าคู่นึงที่เกิงบของเรา แต่มันจะทำให้เราเป็นหนี้

บางที่เรากำลังออนไลน์อยู่ แล้วจู่ ๆ มีโฆษณาเว็บไซต์ลามกโผล่ขึ้นมา

สิ่งล่อลวงเหล่านี้ หรืออื่นๆ อีกมากมาย อาจผุดขึ้นมาในหัวเรา
เพียงเสี้ยววินาที บางครั้งมันก็เป็นแค่ความคิดแวบเดียวเท่านั้น
แต่บ่อยครั้งที่มันมาในรูปของอารมณ์ความรู้สึก เช่น:

ราคะตัณหา

ความโกรธ

ความเสื่อมทรมทางศีลธรรม

ความโลภ (การอยากได้อะไรที่ไม่ใช่ของตัวเอง)

ความมีนเมา

การปล่อยใจตามความอยาก

ในขั้นนี้ เรายังไม่ได้ทำบาป แต่สัญญาณไฟเตือนก็ได้เริ่มกระพริบ
ขึ้นแล้ว

ขั้นที่ 2 ความคิดเริ่มวนเวียนอยู่ในสมองของเรา

ตอนนี้เราไม่ได้แค่มองผู้หญิงคนนั้นอีกต่อไปแล้ว แต่เรากำลัง
ฟุ้งซ่านจินตนาการถึงเธอ

เราไม่ได้แค่คิดจะเสพสิ่งเสพติด แต่เรากำลังวนเวียนถึง
ความเร้าใจที่มันจะมอบให้เราเข้าไปเข้ามาในหัว

เราไม่ได้แค่คิดถึงคนที่ทำให้เรารำคาญเท่านั้น แต่เรากำลัง
คิดถึงการทำลายเขาในใจเรา

เราไม่ได้แค่คิดที่จะโกหกเท่านั้น แต่เรากำลังคิดหาคำโกหกอื่น ๆ
ที่จะใช้ปกปิดเรื่องโกหกแรกนั้นอีกที

และมันก็รุกรลามต่อไปเรื่อย ๆ เราเริ่มเล่นกับความคิดเหล่านั้น ล้อเล่นกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น ในขั้นนี้เรากำลังเดินลงสู่เส้นทางที่อันตรายแล้ว

ขั้นที่ 3 เราเลือกที่จะทำบาป

เราเลือกได้ว่าจะทำบาปหรือไม่ หากทำยที่สุดเราตัดสินใจที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้าเพราะนั่นคือสิ่งที่เราต้องการทำ เราอาจมีข้ออ้างมากมายเพื่อแก้ตัวหรือเข้าข้างตัวเอง แต่ข้ออ้างเหล่านั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความเป็นจริงที่ว่า เราเป็นคนตัดสินใจเลือกที่จะทำบาป เช่น

“ฉันช่วยตัวเองไม่ได้จริงๆ”

“ฉันไม่ได้ตั้งใจเลย”

“ฉันไม่ได้เป็นคนวางแผน มันก็แค่เกิดขึ้นเอง”

“ก็พวกเขาทำให้ฉันโกรธก่อน”

ข้ออ้างเหล่านี้ และข้ออ้างอื่นๆอีกมากมาย คือ คำโกหกของมาร ทุกครั้งที่เรายอมจำนนต่อสิ่งล่อใจและเลือกทำบาป เรากระทำมันอย่างรู้ตัวและจงใจ เมื่อความคิดของเรากลายเป็นการกระทำ บาปก็ได้ถือกำเนิดขึ้นในเรา ในขั้นนี้ เราก็ได้ข้ามเส้นแห่งการไม่เชื่อฟังไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เรากระทำบาปนั้นจริงๆ

เราดื่มเครื่องดื่มนั้น

เราใช้ยาเสพติดเหล่านั้น

เราซื้อสิ่งที่เราไม่สามารถจ่ายได้

เราพูดโกหก

เราขโมยของ

เราคบชู้กับผู้หญิงคนนั้น

เราทำร้ายจิตใจของคนอื่น

เราดลเข้าไปดูคลิปสื่อลามกที่มันโผล่ขึ้นมา

ในขั้นนี้ เราได้เปิดประตูให้มารร้ายเข้ามาในชีวิตของเราและสร้างความหายนะ บาบที่เคยซ่อนอยู่ในใจ ตอนนี้กลายเป็นการกระทำออกมาแล้ว

ขั้นที่ 5 บาปของเราได้โตเต็มที่

แค่อีกแก้วเดียวกลายเป็นการดื่มอย่างหนักต่อเนื่องถึงสามวัน

การคลิกเข้าเว็บผิดเพียงครั้งเดียว กลายเป็นการจมอยู่กับ
สิ่งสกปรกทางเพศนานถึงสองชั่วโมง

การซื้อรองเท้าคู่หนึ่งกลายเป็นการใช้บัตรเครดิตจน
เต็มวงเงิน แล้วสิ้นหนทางที่จะชำระคืน

การโกหกเพียงเล็กน้อยกลายเป็นต้องแต่งเรื่องโกหกเพิ่มขึ้น
เรื่อยๆ เพื่อปกปิดเรื่องเดิม

เพียงการคุยกับหญิงแปลกหน้าบนเฟซบุ๊กกลับกลายเป็นการมี
ความสัมพันธ์ทางเพศแบบไม่เลือกหน้า

การโกรธใครบางคนในใจกลายเป็นการใช้ความรุนแรงจริงๆ

เมื่อเราเปิดประตูเพื่อสนองตัณหาของเราแล้ว มันก็ยากที่จะปิดลงได้ แม้ใจเราเต็มไปด้วยความรู้สึกผิดและละอาย แต่เราก็คงทำบาปต่อไปโดยไม่คำนึงถึงอะไรทั้งนั้น ยิ่งบาปที่เกี่ยวข้องกับ สารเสพติด หรือ การพนัน (ซึ่งมักจะเกิดควบคู่กัน) บาปเหล่านี้ใช้เวลาไม่นานเลยที่จะพัฒนาเป็นการเสพติดเต็มรูปแบบ ยิ่งเราทำต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ นานเท่าไร เราก็อ้างห่างไกลจากไม้กางเขน และยิ่งยากที่จะหยุดมากขึ้นเท่านั้น

ขั้นที่ 6 เราต้องเผชิญกับผลแห่งการทำบาปของเรา

บาปนำไปสู่ข้อสรุปเดียวเสมอ คือความตาย สำหรับคนบาปที่ปฏิเสธที่จะกลับใจ นั่นคือการแยกออกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ในนรก อัครทูตเปาโลกล่าวไว้อย่างชัดเจนใน**พระธรรมโรม 6:23** ว่า*ค่าจ้างของความบาปคือความตาย* แม้ในฐานะคริสเตียน เราก็ต้องไม่ถูกหลอกให้คิดว่าการกระทำบาปของเราจะไม่มีผลตามมา

ผู้ติดยาเสพติดทุกคนมักจะมีช่วงเวลาที่ต้องตกต่ำหลังจากหลุดจากวงจรแห่งความเมา ผลที่ตามมาคือ หนี้สิน สุขภาพที่ทรุดโทรม และปัญหาสุขภาพจิตเรื้อรังในที่สุด

ทุกการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยนำไปสู่การเรียกเก็บเงินที่ต้องชำระอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ บางครั้งต้องเจอกับการยึดทรัพย์ และบ่อยครั้งจบลงด้วย การแตกหักของความสัมพันธ์

ทุกการกระทำที่รุนแรงจะมีผลที่ตามมาเสมอ ไม่ว่าจะเป็น ความเจ็บปวด ความตาย และความบอบช้ำทางจิตใจ

ยิ่งเรามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นบาปมากเท่าไร เรายิ่งสะดุดในความมืดมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งเรายอมแพ้ต่อสิ่งล่อใจมากเท่าไร ผลกระทบด้านลบก็เริ่มปรากฏในชีวิตของเรามากขึ้นเท่านั้น

เรารู้สึกผิด

เรากลายเป็นคนใจหิน เย็นชา

เราขมขื่น

เราโกรธง่าย

เรากลายเป็นคนหลอกลวง

เราเป็นโรคซึมเศร้า

เราคิดฆ่าตัวตาย

เรารู้สึกไม่มีอำนาจ

ที่จะเปลี่ยนแปลง

เราทำร้ายครอบครัวของเรา

เพื่อนฝูง และตัวเราเอง

คำตอบเดียวที่จะรับมือกับการล่อลวงได้คือ การต่อสู้กับมัน เราต้องสู้ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของมัน จัดการกับความคิดของเราก่อนที่จะจะเริ่มตันไปสู่เส้นทางที่เราจะต้องเสียใจในที่สุด พระเจ้าไม่ได้เรียกเราแค่ให้ต่อสู้เท่านั้นแต่ให้เราอดทน ให้มันคงในความเชื่อของเราเพื่อก้าวผ่านการล่อลวงทั้งหลายนั้น เราต้องไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อแรงกดดันของพวกมัน และอย่ายอมจำนนกับการล่อลวงเหล่านั้น เปาโลเตือนคริสตจักรใน 1 โครินธ์ 10:13 ว่า “ไม่มี

การทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่านทั้งหลาย นอกเหนือการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้” กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าผู้สัตย์ซื่อจะทรงประทานความช่วยเหลือทุกอย่างที่เราจำเป็นต้องใช้ เพื่อให้เราสามารถทนต่อสิ่งล่อลวงได้

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“ฉะนั้น พวกที่รักของข้าพเจ้า เหมือนอย่างที่ท่านเชื่อฟังข้าพเจ้า อยู่เสมอ ท่านจงอุตส่าห์ประพฤติอย่างสมกับความรอดของท่านทั้งหลาย ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่น ไม่เฉพาะในเวลาที่ข้าพเจ้าอยู่ด้วยเท่านั้น แต่มากยิ่งกว่านั้นอีกในเวลาที่ยาพเจ้าไม่อยู่ เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงทำการอยู่ภายในพวกท่าน ให้ท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบพระทัยของพระองค์” (ฟิลิปปี 2:12-13)

สรุป

สิ่งล่อลวงทั้งหลายพยายามจะพาเราให้หันเหออกจากความเชื่อในพระคำ (ความจริง) ของพระเจ้าเข้าสู่ความบาป แต่พระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์และอาวุธแก่ผู้เชื่อด้วยเพื่อที่จะใช้ในการต่อสู้กับสิ่งล่อลวงนั้น พระเจ้าทรงเอาชนะการล่อลวงมาแล้ว และพระองค์จะทรงช่วยเราให้ชนะมันได้อย่างแน่นอน

หยุด

ดังนั้น คำถามก็คือ: โจจะสามารถมีชัยในการทำสงครามกับโลก เนื้อหนัง และมารได้อย่างไร? เขาจะต่อสู้กับการโจมตีอย่างต่อเนื่องของการทดลองทั้งหลายในชีวิตของเขาได้อย่างไร? เขาจำเป็นต้องทำอะไรเพื่อที่จะต่อสู้กับบาปของตนเองและอดทนยืนหยัดไว้ได้?

เรามาค้นหาคำตอบกัน....

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

เราจำเป็นต้องมีแผน
หรือกลยุทธ์
เพื่อที่จะใช้ต่อสู้
กับเหล่าศัตรู
ทั้งหลายในโลกนี้

6. การมีแผนการรบ ในชีวิตฝ่ายวิญญาณ

บทวน

เมื่อเราได้รับความรอดโดยพระเยซูคริสต์ เราก็ได้เข้าสู่สงครามฝ่ายวิญญาณที่ยาวนานไปตลอดชีวิต

โลกทั้งใบนี้เป็นบึงพิษต่อสิ่งที่มาจากพระเจ้า

เรามีศัตรูฝ่ายวิญญาณที่ร้ายกาจ ซึ่งกำลังมุ่งที่จะทำลายเรา

เราถูกเรียกให้ต่อสู้ และพระเจ้าทรงรับรองว่า เราจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน

เรื่องของโจ

อารมณ์ของโจกำลังปั่นป่วนว้าวุ่น พุดตามตรง หัวของเขา กำลังหมุนไปกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ ทั้งเรื่องโลก เนื้อหนัง และมารร้าย ชีวิตของเขาดูเหมือนจะซับซ้อนมากขึ้นตั้งแต่เขากลายเป็นคริสเตียน และตอนนี้เขาต้องอดทนต่อการล่อลวงที่ดูเหมือนจะซาตานเข้ามาอย่างไม่มีความจบสิ้น ทุกครั้งที่เขาคิดว่าเขาผ่านการต่อสู้อย่างหนึ่งไปได้ ก็มีอีกเรื่องหนึ่งโผล่ขึ้นมาแทน แน่นอนว่าเขารู้ว่า

เรื่องของโจ

พระเจ้านั้นทรงฤทธาานุภาพสูงสุดและทรงอยู่เคียงข้างเขา แต่ความรู้เรื่องนี้กลับไม่ช่วยเขาเท่าไรนักเมื่อต้องเผชิญหน้ากับความร้อนแรงของการต่อสู้ และตอนนี้เขาจึงมาหาคุณเพื่อขอความช่วยเหลือ

เรื่องตัวอย่าง

ทหารที่เคยผ่านสมรภูมิรบแล้วว่า เมื่อกระสุนเริ่มปลิวว่อนในสนามรบ จิตใจของพวกเขาก็จะว่างเปล่าและเข้าสู่โหมดอัตโนมัติ โดยทันทีโดยไม่ต้องคิด นี่คือเหตุผลว่าทำไม การฝึกฝนอย่างถูกต้องจึงมีความสำคัญสูงสุด เพราะเราไม่สามารถคาดหวังให้ทหารมีประสิทธิภาพในการรบได้ หากพวกเขาเคยเห็นหรือเรียนรู้ทักษะเหล่านั้นแค่เพียงครั้งเดียว พวกเขาต้องได้รับการฝึกฝนซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนทักษะทางการทหารเหล่านั้นกลายเป็นนิสัยที่ติดตัวไป เมื่อกระสุนเริ่มยิงเข้ามา ทหารที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างดี จะตอบสนองอย่างถูกต้องและทันทั่วทั้งที่ โดยไม่ต้องหยุดคิดหรือลังเลว่า “ตอนนี้พวกเขาควรทำอะไร”

ในเวลาที่เรายู่ท่ามกลางสงครามฝ่ายวิญญาณ เราจำเป็นต้องจำสิ่งที่เราฝึกฝนมาให้ดี และเราต้องมีแผนการรบที่ดีในการต่อสู้ สิ่งนี้เองที่จะช่วยให้เรารับมือกับการล่อลวง และภัยคุกคามจากบาปที่อยู่ใกล้ตัวเราเสมอ แต่นั่นยังไม่พอ เพราะในสนามรบจริง ทหารภาคพื้นดินมักจะต้องขอการสนับสนุนทางอากาศ อยู่เสมอเมื่อสถานการณ์เริ่มยากและคับขัน ขอขอบคุณพระเจ้า

ที่ในพระเยซูได้ทรงจัดเตรียม การสนับสนุนที่จำเป็นสำหรับการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณไว้ให้เราอย่างครบถ้วนบริบูรณ์แล้ว

“และรู้ว่าฤทธานุภาพของพระองค์ยิ่งใหญ่มาากมายเพียงไร สำหรับเราที่เชื่อนั้น เป็นฤทธิ์เดชเดียวกับการทำกิจอันทรงอานุภาพและทรงพลังของพระองค์ ซึ่งทรงทำในพระคริสต์เมื่อทรงทำให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากตาย และทรงให้ประทับที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ ในสวรรคสถาน” (เอเฟซัส 1:19-20)

จงให้พระคำตอนนี้ซึมฝังลึกลงในใจของคุณ! คริสเตียนได้รับสิทธิเข้าถึงฤทธานุภาพเดียวกันกับที่ทำให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากความตาย และฤทธานุภาพนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าอาวุธใด ๆ บนโลกนี้ และอยู่ในความพร้อมเต็มທີ່เราจะนำไปใช้งาน เราสามารถร้องขอ “การสนับสนุน” ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลกที่เคยมีมา เพื่อช่วยเราในสถานการณ์คับขัน ฉะนั้น เราจึงไม่ควรกลัวสงครามนี้ พระเจ้าได้ทรงเรียก และทรงเตรียมเราไว้ให้เป็น “ทหารของพระคริสต์” พระเจ้าได้ทรงประทานทุกสิ่งที่เป็นแก่เราเพื่อที่เราจะได้รับชัยชนะในสงครามนี้ โดยพระองค์ทรงรับรองว่าเราจะมีชัยชนะ และบรรดาผู้ที่มีชัยจะได้ครอบครองร่วมกับพระเยซูเป็นนิรันดร์

แล้วเราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? เราจะต่อสู้กับการทดลองอย่างไร? หากคุณถามคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตกับพระเยซูมาได้สักระยะแล้ว พวกเขาจะบอกคุณว่า มีหลายวิธีในการต่อสู้กับการทดลอง แต่ตอนนี้ ขอให้เราพิจารณาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ และใช้สิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานของ “รากฐานของแผนการรบฝ่ายวิญญาณ” ของเรา

“เพราะฉะนั้น พวกท่านจงมอบน้อมต่อพระเจ้า จงต่อสู้กับมาร แล้วมันจะหนีท่านไป พวกท่านจงเข้าใกล้พระเจ้า แล้วพระองค์จะเสด็จเข้ามาใกล้ท่าน ...” (ยากอบ 4:7-8)

1. จงยอมจำนนต่อพระเจ้า

สังเกตให้ดี คำสั่งแรกสุดที่ได้รับคือ ให้ มอบน้อม (ยอมจำนน) ต่อพระเจ้า เราต้องยอมรับอำนาจของพระเจ้าในทุกด้านของชีวิต ยากอบกล่าวว่า เราควรวางตัวเองไว้ใต้พระบัญชาของพระเจ้า แล้วการยอมจำนนหมายความว่าอะไร? คำว่า “ยอมจำนน” มีความเชื่อมโยงถึงการสมัครใจเป็นทหารที่อยู่ใต้อำนาจของผู้บัญชาการ (พระเจ้า) เราได้ลงชื่อร่วมรบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า มันคือการวางเจตจำนงของตัวเองลง แล้วมอบชีวิตให้พระเจ้า ทรงนำ คือการบอกกับพระเจ้าว่า: เราเป็นของพระองค์ ขอทรงใช้เราตามน้ำพระทัย เปาโลสอนให้เรายอมจำนนต่อพระเจ้า ในการยอมเชื่อฟังกันและกัน ในพระธรรมเอเฟซัส ภรรยาถูกสอนให้ยอมเชื่อฟังสามี เราทุกคนถูกสอนให้ยอมเชื่อฟังผู้นำของเรา แต่ความเป็นจริง คนส่วนใหญ่มักไม่ยอมทำตามนั้น เราต่างก็มีเหตุผลส่วนตัวที่ไม่อยากยอมเชื่อฟัง เพราะจริง ๆ แล้วเราต้องการเป็นนายตัวเอง บางคนก็ยอมเชื่อฟังแต่ไม่เต็มใจ “ทำได้ ถ้าจำเป็นต้องทำ ”แต่ไม่ได้ออกมาจากใจจริง

เรื่องตัวอย่าง

เมื่อก่อนตอนที่ลูก ๆ ของผมยังเล็ก เรามักจะให้พวกเขาเก็บของเล่นก่อนเข้านอน แทบจะไม่มีครั้งไหนเลยที่เขาจะไม่อ่อนผมแล้ว “ขอเล่นอีกห้านาที” และพอถึงเวลาที่ต้องเก็บจริง ๆ ก็จะถอนหายใจเสียดัง บ่นพึมพำ ทำท่าทางไม่พอใจ พวกเขาจะ

เก็บของอย่างอ้อยอิ่ง ลากเท้าไปมา ประวิงเวลาให้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ พวกเขาจะต้องเชื่อฟังผม ก็เลยทำตามแบบलग ๆ ผ่าน ๆ ไป แต่ก็ไม่ได้แย่งชิงขนาดที่จะถูกหาว่าดีหรือไม่เชื่อฟัง เราเรียกพฤติกรรมนั้นว่า “ทำแบบขอไปที หรือ เดินอยู่ริมขอบของการไม่เชื่อฟัง”

ที่กล่าวมา นี่คือการทำที่ของคริสเตียนจำนวนมากเมื่อต้องเผชิญกับเรื่องการยอมจำนนในการเชื่อฟัง ท่าทีภายนอกของหลายคนเหมือนจะยอมเชื่อฟัง แต่ข้างในโกรธและต่อต้านอยู่ลึก ๆ พวกเขาฝันใจทำ ทำแบบไม่เต็มใจ พวกเขากำลัง “เดินอยู่ริมขอบของการไม่เชื่อฟัง” และนั่นไม่ใช่การยอมจำนนตามหลักพระคัมภีร์เลย หากภรรยาจู้จี้ขี้บ่น เธอก็ไม่ได้ยอมจำนนต่อพระเจ้า หากสามีไม่รัก ภรรยาและชอบวิพากษ์วิจารณ์ เขาก็ไม่ได้ยอมจำนนต่อพระเจ้า หากเราคิดว่าคำสั่งของพระเจ้าน่ารำคาญและน่าเบื่อหน่าย นั่นก็แปลว่าเรายังไม่ได้ยอมจำนนต่อพระองค์ *เราจะรู้ได้ว่าเราเชื่อฟังพระเจ้าแค่ไหน ก็ต่อเมื่อเราต้องทำบางสิ่งที่เราไม่อยากจะ* การร้องเพลงว่า เรายอมจำนนต่อพระเจ้าในวันอาทิตย์นั้นไม่ยากเลย แต่สิ่งที่สำคัญกว่าคือเราใช้ชีวิตอย่างไรในวันจันทร์ เมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้เราทำบางอย่างที่เราไม่อยากจะทำ? *ไม่มีอะไรน่ารังเกียจเท่ากับการยอมทำตามด้วยใจไม่ยินดีอีกแล้ว* มันสำคัญมากที่เราจะต้องยอมจำนนเชื่อฟังพระเจ้าจากใจที่ยินดี คนที่พูดว่า “ฉันติดตามพระเยซู” แต่ไม่ยอมจำนนต่อพระเจ้า ผู้นั้นก็เป็นคนโกหก และความจริงก็ไม่ได้อยู่ในเขาเลย นี่แหละคือความหมายของคำว่า “คริสเตียน” ก็คือคนที่ตั้งใจ และ ยินดีเต็มใจที่จะมอบชีวิตของตนไว้ใต้การทรงนำและอำนาจของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

ดังนั้น เมื่อถึงเวลาที่มีการล่อลวงเข้ามา เราต้องถามตัวเองว่า “สิ่งที่เรากำลังจะทำนั้นเป็นการกระทำที่ยอมจำนนพระเจ้า หรือเป็นการกบฏต่อพระองค์”

ถ้าคุณไม่แน่ใจ จงอย่าทำ

ถ้าคุณรู้ว่ามันผิด จงอย่าทำ

จงยอมจำนนและเชื่อฟังพระเจ้า

2. จงต่อต้านมารร้าย

คำสั่งที่สอง ยากอบ 4:7 บอกให้เราต่อต้านมาร เราต้องยืนหยัดอย่างจริงจังเพื่อต่อต้านกับมาร ไม่ใช่ยอมจำนนต่อความปรารถนาในใจที่เห็นแก่ตัวของเรา เราจำเป็นต้องทุ่มเทและพยายามอย่างจริงจังในการรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้า หลายคนล้มลงในความบาป เพราะไม่ใส่ใจที่จะพยายามอย่างจริงจังเพื่อต่อสู้ในการหลีกเลี่ยงมาร เราแค่วิ่งตรงเข้าสู่ความบาปโดยไม่ยั้งคิด แต่ชีวิตที่ถ่อมใจอย่างแท้จริงและได้รับพระพรจากพระเจ้า จะมีลักษณะที่แสดงออกถึง การยอมจำนนต่อพระเจ้าและการต่อต้านมาร

เรื่องตัวอย่าง

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ดินแดนส่วนใหญ่ของประเทศฝรั่งเศสถูกยึดครองโดยทหารของฝ่ายศัตรู แม้ว่าทั้งประเทศจะพ่ายแพ้แล้ว แต่ก็ยังคงมีนักรบกลุ่มต่อต้านต่าง ๆ กระจายอยู่ทั่วประเทศ กลุ่มเหล่านี้ทำสงครามแบบกองโจรกับผู้ยึดครอง พวกเขาจะออกปล้นโจมตีแบบไม่ทันให้ตั้งตัวในตอนกลางคืน

และทำลายทรัพย์สินของศัตรูให้ได้มากที่สุดก่อนหลบหนี แม้พวกเขาไม่คาดหวังที่จะชนะศัตรู แต่ก็พยายามสร้างความเดือดร้อนและขัดขวางการเคลื่อนไหวของศัตรูในทุกทางเท่าที่จะทำได้

ในทำนองเดียวกัน เมื่อเรามาหาพระเยซู เราก็ได้เข้าสู่สงคราม เปิดฝ่ายวิญญาณ เราไม่เหมือนกลุ่มต่อต้านใต้ดินของฝรั่งเศส เพราะในพระคริสต์เราชนะการต่อสู้กับมารแล้ว เป็นมารกับพวกวิญญาณชั่วที่ใช้ยุทธวิธีแบบกองโจรนี้กับเรา มันจะใช้ทุกวิถี ทุกกลอุบาย เพื่อพยายามทำให้เราตกหลุมพราง ทำลายความเชื่อ และทำให้คำพยานของเราไร้พลังไร้ความหมาย แต่เราต้องยืนหยัดต้านทานต่อการโจมตีเหล่านี้ใช่ มันยากแต่เราต้องทำ เราต่อต้านมารร้ายด้วยการไม่ต่อต้านพระราชกิจของพระเจ้าในชีวิตของเรา คำว่า “ต่อต้าน” หมายถึง เราต้องเตรียมพร้อมที่จะสู้กับมาร ไม่ใช่ยอมแพ้นที่ที่เห็นศัตรู ในหลายสงครามอาจจะจบลงด้วยความพ่ายแพ้ ก็เพราะทหารหันหลังและวิ่งหนีออกจากสนามรบ แต่เราทำแบบนั้นไม่ได้ในชีวิตคริสเตียน เพราะเรามีพระสัญญาที่เป็นหลักประกันว่า “เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้าและต่อต้านมาร มันจะหนีจากเราไปเอง” จงต่อสู้และต่อต้านมารในทุกโอกาส

3. จงเข้ามาใกล้พระเจ้าเถิด

ในยอห์น 17:3 บอกว่า “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” ชาวดีที่สุดในยุคนี้คือพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะรู้จักเรา และให้เรา**รู้จักพระองค์**ด้วย ในพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ 4:7 บอกว่า “เพราะมีชนชาติใหญ่ชาติใดเล่าที่มีพระเจ้าอยู่ใกล้ตน ดังพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราสถิตใกล้เรา ในทุกสิ่งที่เราร้องทูลต่อพระองค์?”

คำถามของโจ

เราจะเข้าใจพระเจ้าได้อย่างไร? มันหมายความว่าอะไร?
นั่นฟังดูแปลก ๆ นะ

จริง ๆ แล้วมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลกเลย ตรงกันข้าม มันเป็นเรื่องค่อนข้างเรียบง่ายคือ เราต้องมุ่งมันที่จะใช้เวลาอยู่กับพระองค์ คริสเตียนหลายคนไม่รู้สึกลึกซึ้งติดพระเจ้า เพราะพวกเขาลืมการดำเนินชีวิตขั้นพื้นฐานของคริสเตียนไปแล้ว

จงอ่านและท่องจำข้อพระคัมภีร์นี้

ในมัทธิวบทที่ 4 พระเยซูทรงถูกมารล่อลวงในถิ่นทุรกันดาร มารยินดีที่จะมอบสิ่งดีสารพัดให้ หากพระองค์ยอมละทิ้งแผนการไปสู่กางเขน แต่ในช่วงเวลาแห่งการล่อลวงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ พระเยซูทรงตอบโต้หลายครั้งด้วยการยกข้อความจากพระคัมภีร์มาอ้างอิง (เป็นการคุ้มค่าที่จะหาเวลาอ่านมัทธิว 4:1-11 ประกอบ)

“ข้าพระองค์ได้เก็บรักษาพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” (สดุดี 119:11)

เมื่อมารมาเคาะประตู หรือเมื่อคุณรู้สึกถูกล่อลวงอย่างหนัก ไม่มีอาวุธใดที่แข็งแกร่งไปกว่าความสามารถอย่างจากพระคัมภีร์ที่คุณจำได้ นี่คือนิยามของอาวุธที่ทรงพลังมากในชุดเกราะของคริสเตียน

อธิษฐาน

นี่คือเรื่องใหญ่ที่สุด! พระเยซูทรงห่วงใยสาวกของพระองค์ และโดยผ่านพวกเขาก็อธิษฐานให้เราด้วยถ้อยคำเหล่านี้ใน **มัทธิว 26:41** “จงเฝ้าระวังและอธิษฐานเพื่อท่านจะไม่ถูกล่อลวงให้ทำบาป จิตวิญญาณนั้นพร้อมอยู่ แต่เนื้อหนังยังอ่อนกำลัง”

เราจำเป็นต้องอธิษฐานเพื่อจะไม่ถูกล่อลวงให้ทำบาป

เราจำเป็นต้องอธิษฐานเมื่อตกอยู่ในการล่อลวง

เราต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า และรับเอาการหนุนใจให้เข้าไปใกล้บัลลังก์ของพระองค์ด้วยความกล้าหาญ เพื่อจะได้รับพระเมตตา และพบพระคุณที่ช่วยเราได้ในยามจำเป็น นี่คือการอธิษฐาน (โปรดตั้งใจดูที่สองบรรทัดสุดท้าย)

“เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอธิษฐานตามแบบที่ว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์ ขอพระนามของพระองค์เป็นที่ถวายเกียรติ ขอแผ่นดินของพระองค์มา ขอให้เป็นที่ตามพระประสงค์ของพระองค์ในแผ่นดินโลก เช่นเดียวกับในสวรรค์ ขอประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในวันนี้ และขอทรงยกหนี้ให้ข้าพระองค์ทั้งหลาย เหมือนข้าพระองค์ทั้งหลายได้ยกหนี้ให้แก่ลูกหนี้ของข้าพระองค์ทั้งหลายแล้ว และขออย่านำข้าพระองค์ทั้งหลายเข้าไปในการทดลอง แต่ขอทรงช่วยให้พ้นจากความชั่วร้าย” (มัทธิว 6:9-13)

หากคุณไม่รู้ว่าจะอธิษฐานอะไร บทนี้คือการเริ่มต้นที่ดีที่สุด และดีมากกว่านั้น นี่คือการอธิษฐานที่ควรค่าแก่การท่องจำ

เรื่องราวของโจ

“ผมพยายามทำสิ่งเหล่านี้นะ แต่ผมแค่ “ไม่รู้สึกละเลย”
ยังรู้สึกเหมือนโดนการล่อลวงดึงดูดไปเรื่อย ๆ บางทีอะไร
แบบนี้อาจไม่ได้ผลสำหรับผมก็ได้!”

ถ้าโจบอกว่าเขา “ไม่รู้สึกละเลย” (ซึ่งหมายถึงเขาไม่รู้สึกละเลย
พระเจ้า) นั่นก็เพราะว่าเขายังไม่ได้ลงมือทำจริง ๆ ง่าย ๆ
ได้เลย ลองคิดดูสิ ถ้าเราไม่คุยกับคู่ชีวิตเลยตั้งแต่วันหนึ่งไปจน
ถึงอีกวันหนึ่ง ความสัมพันธ์ของเราจะเป็นอย่างไร? เราจะใกล้ชิด
สนิทกันมากขึ้น หรือค่อย ๆ ห่างเหินออกไป? หรือถ้าเราคุยกับ
เขาแค่สัปดาห์ละครั้งในวันอาทิตย์ และเฉพาะตอนที่มีคนอื่น
อยู่เท่านั้นละ คุณว่าความสัมพันธ์แบบนั้นจะเติบโตได้ไหม?

หรือคิดง่าย ๆ เหมือนกับการปลูกดอกไม้ เราต้องดูแล รดน้ำ
ใส่ปุ๋ย ดอกไม้จึงจะเติบโต แต่ถ้าเราไม่รดน้ำ ไม่ใส่ปุ๋ย หรือ
ไม่ดูแลเลย ดอกไม้อาจจะยังมีชีวิตอยู่ช่วงหนึ่ง แต่สุดท้ายมัน
ก็จะเหี่ยวเฉาและตายไปในที่สุด นี่แหละคือสิ่งที่ใจต้องระวัง
เราทุกคนอาจจะเบ่งบานในช่วงแรก แต่ถ้าไม่ระวัง เมื่อเวลาที่
โลก ความปรารถนาของเนื้อหนัง มาร การล่อลวง และความ
ลุ่มหลงในสเนหามรபฝ่ายวิญญาณเข้ามามีอำนาจ อาจทำให้ความ
เชื่อของเราค่อย ๆ เหี่ยวแห้งและตายไป จนแทบไม่เหลือ
อะไรเลย

เราคิดว่าเราจะเติบโตในทางของพระเจ้าได้อย่างไร ถ้าไม่แม้แต่
จะลงมือทำ?

โจจำเป็นต้องเข้าใจว่า วินัยฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ได้ผลจริง! เขาต้องยืนหยัดและทำต่อไป (เราจะพูดเรื่องนี้ต่อในภายหลัง)

เรื่องตัวอย่าง

ผมเองก็ทำงานเป็นที่ปรึกษาด้านชีวิตสมรสมากพอสมควร และก็เจอปัญหาสารพัดของคู่สามีภรรยา เช่น

“เรารู้สึกไม่สนิทกันเหมือนตอนแต่งงานใหม่ๆ”

“ความสนุกสนานหายไปแล้ว”

“ความรักได้จางหายไป”

“ความไว้วางใจได้หายไป”

“ฉันรู้สึกเย็นชาต่อเธอ/เขา”

คำถามแรกที่ผมจะถามเสมอคือ คุณยังพูดคุยกันอยู่ไหม? และผมไม่ได้หมายถึงการทะเลาะกันนะ แต่หมายถึง พวกคุณยังพูดคุยกันทุกวันไหม? คุณรับฟังกันและกันไหม? คุณใช้เวลาพัฒนาความสัมพันธ์กันบ้างหรือเปล่า? แทบทุกครั้ง คำตอบส่วนใหญ่มักจะอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งต่อไปนี้

“ไม่เลย ก็ไม่เชิง”

“ไม่มากเท่าที่เรารู้ว่าเราควรจะทำ”

“เราดูเหมือนจะหาเวลาไม่ได้เลย”

“ตั้งแต่มีลูกด้วยกันเราก็ไม่ได้คุยกันเหมือนเดิม”

“ฉัน/เขา/เธอต้องทำงานหนักมาก”

ความรักต้องได้รับการบ่มเพาะ ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดต้องอาศัยความพยายามและตั้งใจ มันไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับพระเจ้า พระองค์ทรงอยู่ใกล้เราเมื่อเรายอมเข้าใกล้พระองค์ หากเราละเลยพระองค์ เราอาจรู้สึกว่พระองค์อยู่ห่างไกล (ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วพระองค์ไม่ได้ไปไหนเลย)

4. จงหนีให้ไกลจากบาป!

เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้า ต่อสู้กับมาร และเข้าใกล้พระเจ้าแล้ว เราก็ควรวิ่งหนีให้ไกลจากความบาปด้วย! แผนการรบทั้งหมดจะไร้ประโยชน์ทันที หากเรายังคงยอมจำนนต่อสิ่งล่อใจและวิ่งไล่ตามบาปอยู่เหมือนเดิม เราต้องกำจัดทุกสิ่งที่คุณเหมือนจะส่งเสริมให้เราทำบาปเป็นประจำ

คำถามของโจ

“ผมควรกำจัดสิ่งที่กระตุ้นยั่วยุให้ผมเกิดกิเลสและทำบาปมากขนาดไหน? ผมควรเลิกดูทีวี หรือทิ้งโทรศัพท์ไปเลยไหม? แล้วเฟสบุ๊คของผมจะต้องลบเลยไหม? นี่ดูจะสุดโต่งเกินไปหรือเปล่า? หรือผมควรหยุดไปเที่ยวกับเพื่อนฝูงไปเลยดีไหม?”

จ้ะให้เราลองมาดูกันว่าพระเยซูตรัสไว้ว่าอย่างไร เกี่ยวกับเรื่องที่เราควรเอาจริงเอาจังมากแค่ไหนในการทำสงครามกับบาป”

“ถ้าตาข้างขวาของท่านทำให้ตัวท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย เพราะว่าถึงจะเสียอวัยวะอย่างหนึ่ง ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก

ถ้ามือข้างขวาของท่านทำให้ตัวท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย เพราะถึงจะเสียอวัยวะอย่างหนึ่ง ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก” (มัทธิว 5:29-30)

หยุด

คำถาม: เมื่อพิจารณาจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้แล้ว คุณจะตอบคำถามของใจว่าอย่างไร?

ทุกคนต่างกัน และต้องเผชิญกับบททดสอบและการล่อลวงที่แตกต่างกันประเด็นสำคัญคือ เราต้องขยันขันแข็งในการ “ฆ่าความบาป” ที่อยู่ในชีวิตของเราให้ได้ เมื่อเราต่อสู้กับการล่อลวงอย่างได้ผลเราก็กาลังฆ่าความบาป มันไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจเลยที่หลังจากเปาโลได้หนุนใจคริสเตียนในเมืองโคโลสีแล้ว ท่านจึงเรียกร้องให้พวกเขา “ลุกขึ้นต่อสู้” กับความบาปอย่างจริงจัง ในพระธรรมโคโลสีบทที่ 3:4-5

5. อยู่คนเดียวตามลำพัง

มารร้ายมีแผนการอันแยบยลอยู่อย่างหนึ่ง คือ มันพยายามจะทำให้คุณโดดเดี่ยวในทุกวิถีทาง ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องการคริสเตียนคนอื่น ๆ มาช่วยเรา ไม่เพียงแต่ให้กำลังใจเราให้ต่อสู้กับการล่อลวงเท่านั้น แต่ยังช่วยแก้ไขเมื่อเราปล่อยตัวปล่อยใจในบาปอีกด้วย เราต้องการพี่น้องคริสเตียนที่สนิทชิดเชื้อที่สามารถช่วยหนุนใจให้เรายืนหยัดอยู่ได้ในการต่อสู้ฝ่ายจิตวิญญาณ

“นี่แน่ะ พี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีคนหนึ่งคนใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ คือใจที่พาท่านหลงไปจากพระเจ้า

ผู้ทรงพระชนม์ แต่จงหนุนใจกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เราเรียกกันว่า “วันนี้” เพื่อจะไม่มีใครในพวกท่านมีใจดีร้ายไป เพราะการล่อลวงของบาป เพราะเรามีส่วนร่วมกับพระคริสต์ ถ้าเราเพียงแต่ยึดความมั่นใจที่เรามีอยู่ในตอนต้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด” (ฮีบรู 3:12-14 เชื่อมโยงกับ กาลาเทีย 6:1-2 ด้วย)

คริสตจักรท้องถิ่นคือกุญแจสำคัญสู่ความอยู่รอดของเรา (จะกล่าวถึงเรื่องนี้เพิ่มเติมในบทเรียนถัดไป) ที่นั่นเราจะได้พบกับคนอื่น ๆ ที่กำลังต่อสู้อยู่เช่นกัน คริสเตียนที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่จะต้องเผชิญกับการทดลองและการล่อลวงที่โจอาจไม่เคยนึกฝันว่าจะเจอเลยด้วยซ้ำ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ใจ เช่นเดียวกับผู้เชื่อทุกคน (ทั้งเด็กและผู้ใหญ่) จะต้องมีการเลี้ยงดูทางวิญญาณที่สามารถคอยดูแลและร่วมเดินไปกับพวกเขา เพื่อก้าวผ่านอุปสรรคและการทดลองต่าง ๆ ในชีวิต

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“เพราะฉะนั้น พวกท่านจงนอบน้อมต่อพระเจ้า จงต่อสู้กับมาร แล้วมันจะหนีท่านไป พวกท่านจงเข้าใกล้พระเจ้า แล้วพระองค์จะเสด็จเข้ามาใกล้ท่าน ...” (ยากอบ 4:7-8ก)

สรุป

เพื่อเอาชนะการทดลองและแผนการล่อลวงของมาร คริสเตียนทุกคนจำเป็นต้องมีแผนการรบ เราต้องตระหนักตั้งแต่แรกเริ่มว่าเรามีสิทธิอำนาจทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้ เมื่อเราวางใจในพระเยซู เราไม่ต้องกลัวศัตรูที่คอยรังควานเรา แต่เราต้องระวังตัวอยู่เสมอ เราต้องยอมจำนนเชื่อฟังอยู่ภายใต้

อาณัติของพระเจ้า ต่อต้านมารร้าย เข้าใกล้พระเจ้า วังหนีจากความบาป และต้องแน่ใจว่าเราอยู่ในชุมชนคริสเตียนที่ดี นั่นจะทำให้เรามีโอกาสที่ดีที่สุดในการรอดพ้นจากการลุ่มหลงในบาปได้ในระยะยาว

ปัญหาก็คือ โจทย์ยังคงลุ่มหลงในการล่อลวงและทำบาปอยู่เรื่อยๆ เขาจะควรทำอย่างไรดี?

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

ในโลกปัจจุบัน
ที่ยังไปไม่ถึงพระสิริ
สมบูรณ์ของพระเจ้า
ความล้มเหลว
จะยังคงเป็นสิ่งปกติ
ที่เกิดขึ้นได้เป็นประจำ
ในชีวิตของ
คริสเตียนทุกคน

7. เราควรทำอย่างไร เมื่อเราพลาดพลั้ง

เรื่องของโจ

โจค่อนข้างจะหดหู่ หลังจากทุกสิ่งที่เขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการล่องลอยและการล้มลงในบาป มันดูเหมือนว่าเขายังคงล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำเล่า เขาคิดว่าเขาเลิกเสพยาเฮโรइनได้แล้ว แต่วันหนึ่งหลังจากที่เขาทะเลาะกับลูกพี่ลูกน้อง เขาโกรธมากจนไปเสพยากับเพื่อนเก่าอีก บางคนถึงกับหัวเราะเยาะเขาและตั้งคำถามว่า เขาเป็นคริสเตียนจริงๆ หรือเปล่า เขาเต็มไปด้วยความรู้สึกผิดและละอายใจ แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี

หยุด

คำถาม: คุณจะพูดอะไรกับโจเพื่อพยายามหนุนใจเขา? คุณคิดว่าเขาเป็นคริสเตียนจริงหรือไม่? ถ้าเป็น เพราะอะไร? ถ้าไม่เป็น เพราะอะไร?

เราต่างก็รู้จักกับความผิดพลาดจากความคาดหวังที่ไม่สมหวัง เราทุกคนรู้ว่ามันเป็นอย่างไรเมื่อมี “ความหวังที่สูงลิบ” และความฝันที่ยิ่งใหญ่ แต่สุดท้ายความฝันและแผนเหล่านั้นก็กลับพังทลายลง

ต่อหน้าต่อตา แม้แต่ใน**พระธรรมสุภาสิต 13:12** ก็บอกกับเราว่า “ความหวังที่เน้นซ้ำก็ทำให้จิตใจเจ็บปวด แต่ความปรารถนาที่สำเร็จก็เป็นต้นไม้อำงชีวิต” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ทุกครั้งที่แผนของเราไม่เป็นไปอย่างทีคิด เรามักจะรู้สึกท้อใจและผิดหวัง

ที่นี้ระดับของความท้อใจก็ต่างกันไปตามสิ่งที่เราคาดหวัง

บางคนอาจเคยเจอเรื่องเล็กน้อย เช่น เทซีเรียลใส่ชามแล้ว เพิ่งจะรู้ว่านมหมด นั่นคือความผิดหวังเล็ก ๆ แต่ถ้าเป็นการตงงานกะทันหันละ? ความผิดหวังนั้นย่อมรุนแรงกว่ากันมาก

ดังนั้น ระดับของความท้อแท้จึงขึ้นอยู่กับความผิดหวังที่ไม่คาดคิด อาจมีตั้งแต่ความหงุดหงิดเล็กน้อยไปจนถึงความสิ้นหวังอย่างที่สุด อย่างไรก็ตาม คริสเตียนได้รับการหนุนใจว่าอย่าหมดกำลังใจแม้ในเวลาที่เราารู้สึกสูญเสียอย่างมากก็ตาม อัครทูตเปาโลรู้จักความยากลำบากอย่างลึกซึ้งในชีวิตของเขา แต่ลองฟังสิ่งที่ท่านเขียนไว้ในพระธรรม 2 โครินธ์ 4:8 ว่า “เราถูกบีบจากทุกด้านแต่ไม่จนตรอก เราสับสน แต่ไม่สิ้นหวัง”

เช่นเดียวกับคริสเตียนทุกคน ใจรู้สึกท้อใจที่สุดเมื่อเขาล้มเหลวในการต่อสู้กับการล่อลวงให้ทำบาป ช่วงเวลาที่ใจรู้สึกท้อแท้มากที่สุดคือ เวลาที่เขาทำบาป

สิ่งหนึ่งที่ใจต้องเรียนรู้ก็คือ:

แม้ความสมบูรณ์แบบได้ถูกสัญญาไว้แก่เหล่าคริสเตียนว่า จะมีในพระเกียรติสิริของพระเจ้า แต่ก็ยังเป็นไปไม่ได้ในชีวิตนี้ก่อนถึงในสวรรค์

เรื่องตัวอย่าง

ผมจำได้ว่าตอนที่ยังเป็นโสดอยู่และปรารถนาอย่างมากที่จะได้แต่งงาน ผมอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้มากมาย และแม้แต่ฟังคำสอนจากพระคัมภีร์ดี ๆ เกี่ยวกับหัวข้อนี้ เพื่อจะได้เตรียมพร้อมไว้หากพระเจ้าให้คู่ชีวิตกับผม แต่ไม่ว่าผมจะพยายามเตรียมตัวสำหรับการแต่งงานมากแค่ไหน ผมก็ยังไม่ได้แต่งงานอยู่ดี วิธีเดียวที่จะแต่งงานจริง ๆ ได้ก็คือต้องได้แต่งงานจริง ๆ ! การอ่าน การศึกษา และการเรียนรู้เกี่ยวกับการแต่งงานไม่ได้ทำให้คุณได้แต่งงาน มีเพียงการแต่งงานเท่านั้นที่ทำให้คุณแต่งงานจริง ๆ !

เรื่องของการดำเนินชีวิตโดยปราศจากบาปบนโลกนี้ก็เช่นเดียวกัน เราสามารถทำให้ดีที่สุดเพื่อจะไม่ทำบาปในตอนนี เพื่อเตรียมตัวสำหรับชีวิตที่บริสุทธิ์ปราศจากบาปในพระสิริที่จะมาถึง เราสามารถอ่านหนังสือมากมาย ฟังคำปรึกษาที่ชาญฉลาด และฟังคำเทศนามากมายหลายพันบท แต่เราจะไม่วันปราศจากบาปอย่างแท้จริง จนกว่าเราจะไปถึงสวรรค์ ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ จะช่วยให้เราคิดเรื่องนี้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

“เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงมีพระคุณให้เขาเป็น ผู้ชอบธรรม โดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เขาให้พ้นบาปแล้ว” (โรม 3:23-24)

“เพราะว่าทุกคนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องจำนวนมาก และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนนั้น พระองค์ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ทรงเรียกมานั้น พระองค์ทรงให้เป็น

ผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงให้เป็นผู้ชอบธรรมนั้น พระองค์ก็ทรงให้มีศักดิ์ศรีด้วย” (โรม 8:29-30)

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ดูเหมือนว่าจะเข้าใจยากพอสมควร ดังนั้นเราจะแยกย่อยออกเป็นส่วน ๆ เพื่อจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น ลองนึกถึงภาพหนทางไปสู่สวรรค์ที่มีป้ายบอกทางหลักสามป้ายใหญ่ ๆ

ป้ายที่ 1: การถูกนับว่าชอบธรรมแล้ว

คำนี้มีความหมายง่ายๆ ว่า **ทันทีที่เราวางใจในพระเยซูคริสต์**

พระเจ้าทรงประกาศว่าเราเป็นผู้ปราศจากบาปและความผิดในสายพระเนตรของพระองค์

เมื่อใครสักคนกลับใจจากบาปและวางใจในพระเยซู ให้พระองค์เป็นความหวังเดียวของเขาสำหรับชีวิตนิรันดร์ **พระเจ้าจะทรงนับว่าเขาชอบธรรม คือ จะทรงยกโทษบาปทั้งหมดแก่เขา** ทรงนับว่าเขาชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์ **เพราะความชอบธรรมของพระเยซู** นี่คือความหมายของ “การถูกนับว่าชอบธรรม” สำหรับคริสเตียน สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว ทำเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว โดยเราได้รับความชอบธรรมจากพระเยซูครั้งเดียวเท่านั้น และเพียงพอสำหรับตลอดไป เป็นเรื่องสำเร็จสมบูรณ์แล้ว ไม่ใช่การค่อยๆ ชอบธรรมขึ้นเรื่อย ๆ ทีละนิด หรือการต้องทำให้ตนเองดีพอสำหรับอนาคตข้างหน้าเพื่อให้ได้สถานะนี้ **การถูกนับว่าชอบธรรมคือเหตุการณ์ในอดีต**

ป้ายที่ 2: การทรงชำระให้บริสุทธิ์

การชำระให้บริสุทธิ์คือขั้นตอนกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิต เมื่อเราค่อย ๆ เติบโตเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้นเรื่อย ๆ

ให้นึกภาพว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้าที่ต่อเนื่องในตัวเรา ซึ่งกระตุ้นให้เราพยายามอย่างแรงกล้าโดยกำลังที่มาจากพระองค์ ผู้ทรงประทานให้เรา จำข้อพระคัมภีร์ที่เราท่องจำในบทที่ 5 ได้ไหม? ตรงนี้พูดถึงข้อพระคัมภีร์อีกครั้ง **ฟิลิปปี 2:13** “เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงทำกิจอยู่ในพวกท่าน ทั้งให้มีความปรารถนาและให้มีกำลังกระทำตามที่ชอบพระทัยของพระองค์” พระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไร? คือ การที่พระองค์ทรงทำกิจในเราจนกว่าเราจะเป็นเหมือนพระเยซูผู้ปราศจากบาปมากขึ้นเรื่อย ๆ นี่คือการความจริงของเราในปัจจุบันนี้ การชำระให้บริสุทธิ์เป็นกระบวนการที่จะเกิดขึ้นตลอดชีวิต

ป้ายที่ 3: การได้รับพระสิริ

การได้รับพระสิริคือเป้าหมายสุดท้าย เป็นเวลาที่คริสเตียนจะกลายเป็นผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ของพระเจ้า ต่อเมื่อเราเข้าไปถึงที่ประทับของพระเจ้า ซึ่งเราจะไม่ทำบาปอีกต่อไป เมื่อพระเจ้าทรงช่วยเราจากบาป พระองค์ทรงสัญญาว่าสักวันหนึ่งจะทรงทำให้เรามีลักษณะเหมือนพระเยซู ดังนั้น เปาโลจึงเขียนไว้ใน**ฟิลิปปี 1:6** อย่างมั่นใจว่า “ข้าพเจ้ามั่นใจในสิ่งนี้ คือว่าพระองค์ผู้ได้ทรงเริ่มต้นการดีไว้ในพวกท่าน จะทรงทำให้สำเร็จบริบูรณ์จนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” การได้รับพระสิริ คือ ความจริงในอนาคตที่ยังมาไม่ถึงสำหรับคริสเตียนทุกคน การได้รับพระสิริคือสิ่งที่เรากำลังมุ่งไป

เมื่อรวมทั้ง 3 ป้ายเข้าด้วยกัน จะได้เป็นดังนี้:

เราถูกนับว่าชอบธรรมแล้ว เกิดขึ้นแล้ว

เราจะได้รับพระสิริในอนาคต

ดังนั้น

ตอนนี้เรากำลังอยู่ในช่วงของการทรงชำระให้บริสุทธิ์

กระบวนการของการต่อสู้กับบาปในชีวิตเราเกิดขึ้น ณ ขณะที่เราพยายามเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้นด้วย สิ่งนี้เองช่วยให้เราค่อย ๆ จำเริญขึ้นเป็นภาพลักษณ์ของพระเยซูมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่เพียงเพราะเรากำลังมุ่งไปที่การเป็นเหมือนพระเยซู นั้นไม่ได้หมายความว่าเราจะประสบความสำเร็จกับการเป็นเหมือนพระองค์อย่างสมบูรณ์ในชีวิตนี้ เราจะไม่พบกับชีวิตที่ไร้บาปอย่างสมบูรณ์ จนกว่าเราจะสิ้นชีวิตและเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้า ไม่จนกระทั่งหลังจากการฟื้นคืนชีพ เราจึงจะสัมผัสถึงความสมบูรณ์ของการถูกทำให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระคริสต์อย่างบริบูรณ์ได้

แล้วประเด็นทั้งหมดนี้คืออะไรกันล่ะ? อธิบายง่าย ๆ ก็คือ ไม่ว่าเราจะพยายามมากเพียงใด ตราบใดที่เรายังมีชีวิตอยู่ในร่างกายนี้ เราก็จะยังคงทำบาปอยู่

ใจคิดว่าเขาเป็นคนเดียวในคริสตจักรที่ทำบาปและปล่อยให้พระเจ้าและตัวเขาเองผิดหวัง แต่เขาคิดผิด

คริสเตียนทุกคนทำบาป

คริสเตียนทุกคนยังผิดพลาดต่อพระเจ้าเสมอ

เราถูกเรียกให้พยายามอย่างเต็มที่ให้สมกับความรอดที่เราได้รับ เพื่อสำแดงว่าเราเป็นคริสเตียนแท้ แต่ถึงกระนั้น เราก็ไม่สามารถบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ได้ในกายนี้ เรายังคงทำบาป ชีวิตเรายังคงแสดงให้เห็นว่าเรายังต้องการการชำระให้บริสุทธิ์

เรายังคงต้องการพระคุณของพระเจ้า และเราก็โหยหาพระสิริมากขึ้นทุกวัน

แล้วเราควรทำอะไรดี? โจควรทำอะไรดีเมื่อล้มลงในบาป?

(1) จงระลึกถึงข่าวประเสริฐเสมอ

บางคนคิดว่าข่าวประเสริฐหรือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นเพียงข่าวดีที่ช่วยให้คนพ้นจากบาปของตนเท่านั้น แต่ในความจริงแล้ว เราเรียนรู้ว่าข่าวประเสริฐคือสิ่งที่คอยรักษาและค้ำจุนชีวิตของคริสเตียนด้วยกัน ชั่วประเสริฐจำเป็นในพื้นที่ที่มีบาป และตราบใดที่คริสเตียนยังคงมีธรรมชาติบาปอยู่ (ให้เรานึกถึงบทที่พูดเกี่ยวกับเนื้อหนัง) เราก็คงต้องการข่าวประเสริฐอยู่เสมอ เราไม่มีวันละทิ้งข่าวประเสริฐได้เลย โจจำเป็นต้องเทศนาเรื่องข่าวประเสริฐกับตนเองเสมอ โจต้องตระหนักรู้ถึงพระคุณพระเจ้าในองค์พระคริสต์มากกว่าที่จะจดจ่ออยู่กับบาปและความล้มเหลวของตนเอง มีนักเทศน์อาวุโสคนหนึ่งเคยกล่าวไว้ว่า “ทุกครั้งที่เรามองตัวเองหนึ่งครั้ง จงหันไปมองที่องค์พระคริสต์สิบครั้ง” ตราบใดที่โจมียังชีวิตอยู่ในโลกนี้ ชีวิตแต่ละวันของเขาจะแสดงให้เห็นว่าเขายังเป็นคนบาป ตราบนั้นชีวิตในแต่ละวันของเขาควรแสดงให้เห็นว่าพระเยซูคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อคนบาปแล้วเช่นกัน

“คำกล่าวนี้สัตย์จริงและสมควรแก่การรับไว้อย่างยิ่ง คือว่าพระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลก เพื่อทรงช่วยคนบาปให้รอด ...” (1 ทิโมธี 1:15)

ทุกครั้งที่เราล้มลง สิ่งนั้นกำลังเตือนใจเราว่า เราไม่ดีพอสำหรับพระเจ้า เรารู้ว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ พระองค์สมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง ในเวลานี้! เรากลับได้รับการทรงเลือก แม้เรายังคงเลือกทำสิ่งที่ทำให้พระเจ้าเสียพระทัยและบิดเบือนพระลักษณะของพระองค์ ขณะที่ค่าจ้างของความบาปคือความตาย สำหรับเราที่ไม่เลือกฟังตัวเองแต่วางใจในพระคริสต์อย่างเต็มกำลัง เราได้รับการยกโทษบาปทั้งสิ้นอย่างถาวรแล้ว

เพราะความเมตตาอย่างล้นเหลือและความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เราจึงมีชีวิตอยู่ในพระคริสต์ ทั้งหมดนี้มาจากพระคุณทั้งสิ้น! เปาโลได้บอกกับคริสตจักรในเอเฟซัสไว้ใน**พระธรรมเอเฟซัส 2:8** ว่า “เพราะว่าพวกท่านรอดโดยพระคุณ ผ่านทางความเชื่อ และสิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่มาจากตัวท่านเอง แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า” ดังนั้น เมื่อเราล้มลง เราควรหันไปมองที่ไม้กางเขน ที่ซึ่งพระเยซูได้สิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเรา เราควรใคร่ครวญถึงการเป็นขึ้นจากความตาย ที่ซึ่งพระเจ้าได้สำแดงให้เห็นตลอดกาลว่าหนี้บาปของเรา (อดีต ปัจจุบัน และอนาคต) ได้รับการชำระและการอภัยอย่างสมบูรณ์แล้ว คือที่เราได้รับพระสัญญาเรื่องชีวิตใหม่ในปัจจุบันนี้ด้วย ฉะนั้น ชาวดีคือ โฉที่สามารถมั่นใจได้ว่าพระเจ้าทรงรักเขาอยู่เสมอ และเขาสามารถปรารถนาอย่างแรงกล้ามากขึ้นถึงวันที่เขาจะได้รับการปลดปล่อยจากบาปอย่างสิ้นเชิง และจะได้อยู่ในพระสิริของพระเจ้าตลอดนิรันดร์

(2) จงอ่านพระคัมภีร์ต่อไป

เรื่องตัวอย่าง

คุณเคยลองดูหนัง 3 มิติโดยไม่ใส่แว่นตาพิเศษเฉพาะหนัง 3 มิติ รีเปล่า ถ้าเราไม่มีแว่นตานั่น ดวงตาของเราจะรู้สึกเจ็บจากภาพที่ดูแล้วทำให้ระคายตา และภาพบนจอก็ดูเบลอไม่ชัด แต่ทันทีที่เราใส่แว่นตานั่น ทุกอย่างก็กลับมาคมชัด ภาพบนหน้าจอก็ดูชัดเจนขึ้น และเราก็เริ่มสนุกไปกับหนังและเอฟเฟกต์พิเศษต่าง ๆ ได้ แว่นตาอันนั้นช่วยให้เรามองเห็นทุกอย่างได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

พระคัมภีร์ก็ทำหน้าที่เช่นเดียวกันกับแว่นตานั่น พระคัมภีร์เป็นเหมือนแว่นตาที่ช่วยให้เรามองเห็นบาปของเราเอง และเห็นพระสิริที่รอเราอยู่ในอนาคตได้อย่างถูกต้อง เมื่อตาใจของเรามองผ่านพระวจนะของพระเจ้าอย่างถูกต้อง เราจะเห็นความจริงสองอย่างนี้จากมุมมองนิรันดร์

และเมื่อเราสวม “แว่นตาพระคัมภีร์” นี้ เราก็จะเห็นว่า แม้คริสเตียนทุกคนยังคงล้มลงและทำบาปอยู่ แต่ออนาคตของคริสเตียนทุกคนก็ยังงดงาม เต็มด้วยสง่าราศีแห่งพระสิริของพระเจ้าได้ และวันหนึ่งพวกเขาจะไม่มีบาปอีกเลย

(3) จงเชื่อวางใจในพระเจ้าต่อไป

พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง จงระลึกไว้ว่า

พระองค์ได้ทรงเรียกเรา

พระองค์ทรงชำระให้เราเป็นผู้ชอบธรรม

**พระองค์ทรงรู้อย่างถ่องแท้ถึงทุกสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในอดีต
ของเรา และเราผู้เชื่อก็รู้ด้วยว่า**

**พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรงช่วยคริสเตียนแต่ละคนให้
ไปถึงความสมบูรณ์ตามพระฉายของพระคริสต์ให้สำเร็จ**

**พระองค์ทรงรู้วงหน้าถึงทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการชำระ
ให้บริสุทธิ์ของเรา รวมทั้งสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่เราเข้าสู่สง่า
ราศีแห่งพระสิริแล้วด้วย!**

**เพราะฉะนั้น เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว เราไม่ควรทำเหมือนกับว่าพระเจ้า
จะทรงเปลี่ยนใจง่ายหรือทำตามแต่อารมณ์ หรือจะทอดทิ้งเรา
ทันทีถ้าเราทำบาปอีกครั้ง**

**พระเจ้าทรงรู้อยู่แล้วว่า เราจะล้มลงอีกกี่ครั้งตลอดทั้งชีวิตนี้
ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงประกาศให้เราเป็นผู้ชอบธรรม!**

พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา แม้ในเวลาที่เราล้มลงในบาปก็ตาม

ให้เราพิจารณาข้อพระคัมภีร์ต่อมาใน **ลูกา 22:31-34** พระธรรม
ตอนนี้พระเยซูพูดกับเปโตรถึงบาปในอนาคต “ซีโมน ซีโมนเอ๋ย
ซาตานได้ขอไว้ที่จะผัดร่อนท่านเหมือนข้าวสาลี แต่ซีโมนเอ๋ย เรา
ได้อธิษฐานเผื่อท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ล้มเหลว และ
เมื่อท่านหันกลับมาแล้ว จงช่วยให้พี่น้องของท่านเข้มแข็งขึ้น”
แต่เปโตรทูลตอบว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์พร้อมที่จะไป
กับพระองค์ ไม่ว่าจะไปติดคุกหรือไปตาย” พระเยซูตรัสตอบว่า
“เปโตรเอ๋ย เรบอกท่านว่าวันนี้ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธว่าไม่
รู้จักเราถึงสามครั้ง” ประเด็นก็คือ เปโตรบอกกับพระเยซูว่า เขา
จะติดตามพระองค์ไปในคุก และแม้กระทั่งยอมตายเพื่อพระองค์
แต่พระองค์ทรงรู้อยู่แล้วว่ามันจะไม่เป็นเช่นนั้น

เราเห็นได้จาก**พระธรรมลูกา 22:54-62** ว่าพระเยซูทรงตรัสไว้ ถูกต้องทุกอย่างเกี่ยวกับบาปของเปโตร เปโตรที่เคยพูดอย่างมั่นใจว่า จะไม่มีวันปฏิเสธพระเยซู แต่กลับเป็นคนขลาดที่ซ่อนตัวอยู่ในลานพระวิหาร ปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระเยซูเลย เปโตรได้ทรยศพระเยซูในแบบที่ไม่น่าเชื่อ

แต่สิ่งที่หนุนใจเราจริง ๆ คือ**พระเยซูรักเปโตรทั้ง ๆ ที่รู้ล่วงหน้าว่าเขาจะล้มเหลว** ช่างเป็นสิ่งที่หนุนใจในช่วงเวลาที่มีดমনที่สุดของเรา! ยิ่งกว่านั้น พระเยซูทรงรู้ด้วยว่าเปโตรกำลังจะกลับใจ หันกลับมาหาพระองค์ และใช้ความล้มเหลวของเขานั้นเพื่อหนุนใจคริสตจักร เปโตรไม่เพียงเป็นแหล่งกำลังใจที่ยิ่งใหญ่สำหรับคริสตจักรยุคแรกเท่านั้น เขายังหนุนใจคริสเตียนทั่วโลกจนถึงทุกวันนี้ เขาเป็น**ผู้ที่เขียน 1 เปโตร 5:8-9** จากประสบการณ์ตรงของเขาเอง “จงควบคุมตัวเอง จงระวังระไวให้ดี ศัตรูของพวกท่านคือมาร ดุจสิงโตคำรามเดินวนเวียนเที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ จงต่อต้านมันด้วยใจมั่นคงในความเชื่อ โดยรู้ว่าพวกพี่น้องของพวกท่านทั่วโลก ก็ประสบความทุกข์ลำบากอย่างเดียวกัน”

ช่างเป็นกำลังใจอย่างยิ่งไม่ใช่หรือ ที่รู้ว่าข้อความเหล่านี้ไม่ได้เขียนโดยบุคคลที่สมบูรณ์แบบ แต่เป็นพระปัญญาซึ่งมาจากพระเจ้า ผู้ทรงสมบูรณ์แบบ?

ดังนั้น ไม่เพียงแต่พระเจ้าจะไม่ทรงละทิ้งเราเมื่อเราล้มเหลวเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงประทานพระสัญญาแก่เราด้วยว่า พระองค์จะยังทรงกระทำทุกสิ่ง รวมถึงความล้มเหลวของเรา ร่วมกันก่อให้เกิดผลดีแก่เรา! นั่นหมายความว่า พระเจ้าทรงสามารถทำให้เกิดผลที่ดีงามขึ้นมาจากความล้มเหลวของเราได้ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงกระทำกับเปโตร

เพื่อช่วยให้เรามองเห็นภาพชัดเจนขึ้น ต่อไปนี้คือตัวอย่างบางประการของสิ่งดีที่พระเจ้าทรงนำออกมาจากความล้มเหลวของเรา ผลสองประการสำคัญที่ความล้มเหลวนำมาสู่ชีวิตของคริสเตียน ได้แก่ **ความถ่อมใจ และความหวังในพระสิริ**

(1) เราควรมีใจที่ถ่อม

น่าเศร้าใจ แม้ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราทุกคนก็ยังคงต่อสู้กับการมองว่าตนนั้นชอบธรรม ความชอบธรรมในตนเอง คือการมั่นใจในตัวของเราเอง หลงคิดว่าเราดีพอสำหรับพระเจ้า แต่นั่นเป็นการหลอกลวงตัวเองแบบเต็มๆ นี่คือสิ่งที่เปาโลบอกกับคริสตจักรในกาลาเทีย 6:3 ว่า “เพราะว่าถ้าผู้ใดคิดว่าตนเป็นอะไรทั้ง ๆ ที่ตนไม่ได้เป็นอะไร ผู้นั้นก็กำลังลวงตนเอง” ความจริงข่าวประเสริฐได้ทำลายความชอบธรรมในตนเองของเราจนหมดสิ้น อย่างไรหรือ? เพราะข่าวประเสริฐย้ำเตือนแก่เราว่า **ความรอดเป็นของประทานที่เราได้จากพระเจ้าทั้งสิ้น**

ไม่ใช่ผลจากการกระทำหรือความพยายามของเราเลย เพื่อจะไม่มีใครรอดตนได้

การมองว่าตนชอบธรรมนั้นทำให้เรามักจะเห็นความบาปของผู้อื่น แต่ไม่เห็นบาปของตนเอง

ความชอบธรรมในตนเองทำให้เราถูกพี่น้องคริสเตียนเมื่อพวกเขาล้มลงในบาป แต่กลับไม่สำรวจตรวจสอบชีวิตตัวเอง

และความชอบธรรมในตนเองยังสามารถกลายเป็น “การยกย่องตนเอง” ได้อย่างรวดเร็ว แล้วมันหมายความว่าอะไร?

การยกย่องตนเอง เกิดขึ้นเมื่อเราต่อสู้การล่อลวงให้ทำบาปบางอย่างได้ แล้วเรากลับยกความดีนั้นให้กับความพยายามของตัวเอง แทนที่จะถวายเกียรติให้กับฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระเจ้า

การยกย่องตนเอง ยังเกิดขึ้นเมื่อมีพี่น้องคริสเตียนทำบาปร้ายแรงซึ่งเราไม่เคยทำ แล้วเรามองว่าตัวเรานั้นดีอยู่ในศีลในธรรมมากกว่าเขา

การมองว่าตนชอบธรรม และการยกย่องตนเอง เป็นบาปที่ร้ายแรงและชั่วร้าย เพราะเหตุนี้ สิ่งที่เราควรมีอย่างยิ่งคือ ความถ่อมใจอย่างที่เรารู้ว่าความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าที่เรามีนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระคุณล้วนๆ ไม่ใช่เพราะความดีหรือความชอบธรรมใดๆ ที่มาจากตัวเราเลย หากความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เราได้มาขึ้นอยู่กับความดีของเราเอง ก็จะไม่มีการเลยที่สามารถเข้าใกล้พระองค์ได้ ความจริงข้อนี้ควรทำให้เราเกิดท่าทีสองประการในหัวใจคือ ใจที่ถ่อมและใจที่สำนึกในพระคุณ

ใจถ่อม เพราะเรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักและทรงยอมรับเรา ทั้งที่เราไม่สมควรได้รับเลย

ใจที่สำนึกในพระคุณ เพราะพระองค์ทรงประทานทุกสิ่งที่เราต้องการสำหรับชีวิตนิรันดร์ และทรงค้ำจุนเราด้วยพระคุณของพระองค์ตลอดทางที่เรามุ่งไปเพื่อพระสิริของพระองค์

(2) เราควรโหยหาที่จะอยู่กับพระเจ้าด้วยสุดใจ

การล้มลงในบาปที่เกิดขึ้นควรทำให้เรามีหวังและปรารถนาอย่างจริงจังมากขึ้นที่จะได้เข้าส่วนในพระสิริของพระเจ้าในสวรรค์ทุกครั้งที่เราทำบาป เราควรรู้สึกเศร้าโศกเสียใจต่อพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง

แต่ความโศกเศร้าของเรานั้นไม่เหมือนกับผู้ที่เสียใจโดยไร้ความหวัง

ความเศร้าของเรานั้นต่างออกไป เราเศร้าโศกพร้อมกับเผารอวันที่เราจะไม่ต้องต่อสู้กับเนื้อหนัง โลก และมารอีกต่อไป วันที่เราจะได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าในพระสิรินิรันดร์

เนื่องจากพระสิรินั้นคือสถานที่ซึ่งไม่มีบาปเลย เราจึงโหยหาเผารอที่จะได้เข้าไป

เนื่องจากการได้รับพระสิรินิรันดร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือสถานะที่เราจะไม่มีบาปอีกต่อไป (หลุดพ้นจากสภาพบาปแล้ว) เราจึงโหยหาชีวิตแบบนั้นอย่างลึกซึ้งจากใจ

วันนั้นกำลังจะมาถึง คือวันที่เราจะไม่ทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป ในพระสิรินั้น เราจะไม่มีความผิดหวังอีกเลย ฉะนั้นด้วยเหตุนี้ และการที่เราล้มลงในตอนนี้ มันจะทำให้เราเติบโตในการเกลียดชังสภาพบาปมากขึ้น เมื่อเราเห็นว่าสิ่งนี้บั่นทอนความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า การล้มลงในบาปทำให้เราโหยหาการที่จะอยู่ได้กับพระเจ้าโดยการอยู่อย่างปราศจากบาป เราใช้ชีวิตติดสนิทกับพระเยซูมากขึ้น เราจึงได้รับการเติมเต็มด้วยความรักจากพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น และโหยหาเผารออย่างแรงกล้า ที่จะได้อยู่กับพระองค์ในที่ซึ่งพระองค์

ประทับอยู่ ขณะที่เราสะดุดและล้มลงตลอดเส้นทางแห่งความเชื่อ ทำให้เราร้องโหยหาว่า “ข้าแต่พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอพระองค์เสด็จมาเถิด!”

พระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“แต่พระองค์ผู้ทรงสามารถปกป้องพวกท่านไม่ให้สะดุดล้ม และทรงตั้งพวกท่านอยู่เบื้องหน้าพระสิริของพระองค์ โดยปราศจากตำหนิและมีความร่าเริงยินดี ขอพระเกียรติ ความยิ่งใหญ่ อำนาจอภิศักดิ์สิทธิ์อำนาจ จงมีแด่พระเจ้าองค์เดียว ผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทั้งในอดีตกาล ปัจจุบันกาล และในกาลต่อ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” (ยูดา 1:24-25)

สรุป

คริสเตียนทุกคนยังคงสะดุดและต้องต่อสู้กับบาปต่อไป จนกว่าจะได้รับพระสิริร่วมกับพระคริสต์ ข้าพประเสริฐได้ให้สัญญากับเราถึงความจริงข้อนี้ และยังประทานฤทธิ์อำนาจเพื่อให้เราดำเนินไปตามเส้นทางนั้น โดยที่พระเจ้าทรงคำจูนและช่วยเหลือเราตลอดทางแม้ในยามที่เราล้มลงในบาป

พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้เราจมอยู่กับบาป แล้วค่อยไปจัดการบาปทั้งหมดในสวรรค์ แต่พระองค์ทรงปรารถนาให้เราสารภาพบาปของเราตั้งแต่ตอนนี้ ขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ คำถามคือ แล้วเราจะทำอย่างนั้นได้อย่างไร?

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

การสารภาพบาป
เป็นส่วนหนึ่ง
ในวิธีการต่อสู้
กับบาปของเรา

8. การสารภาพบาป ของเรา

เรื่องราวของโจ

โจต้องต่อสู้กับบาปหลากหลายรูปแบบ นับตั้งแต่เขาเริ่มเชื่อในพระเยซูคริสต์ บางครั้งก็เป็นการโกหก บางครั้งเขาก็เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด บางครั้งก็เป็นเรื่องราคะตัณหา แต่เขาไม่ค่อยแน่ใจว่าในเวลานั้นเขาควรอธิษฐานอย่างไร หรืออธิษฐานเรื่องอะไร เขารู้สึกเหมือนเป็นคริสเตียนปลอม ๆ อยู่ตลอดเวลา วนอยู่อย่างนี้คือ เขาทำบาป แล้วก็ขอโทษ จากนั้นเขาก็ทำบาปอีก ที่โบสถ์ของเพื่อนเขา พวกเขาไปหาบาทหลวง แล้วบาทหลวงก็พูดอวยพรให้พวกเขา ซึ่งดูเหมือนจะง่ายกว่าสิ่งที่โจกำลังทำเสียอีก บางครั้งเขารู้สึกละอายใจมากจนไม่สามารถอธิษฐานได้ และมันก็ง่ายกว่าที่จะโกหกมากกว่าจะยอมรับว่าเขาเป็นคนเลวระยำขนาดไหน

อีกครั้งที่เราต้องเน้นย้ำอยู่เสมอว่า **ไม่มีคริสเตียนที่สมบูรณ์แบบในโลกนี้ ก่อนที่จะเข้าในสวรรค์** แม้ว่าเราจะพยายามอย่างเต็มที่ และพยายามใช้ชีวิตอย่างชอบธรรมตามทางของพระเจ้า แต่เราก็ตกหล่นในบาปได้ เรายังคงทำบาปอยู่ คริสเตียนพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะไม่ทำบาป และถึงกระนั้น เรายังพลาดได้

อยู่ดี แม้ว่าเรามุ่งที่จะทำบาปให้น้อยลงในตอนนี้ ความหวังในโลกนี้ของเราไม่ใช่ การไม่ทำบาปเลยในเวลานี้ แต่ความหวังของเราอยู่ที่ว่า “เราได้รับการอภัยบาปโดยสิ้นเชิงแล้ว” เมื่อพระเยซูทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากบาปของเรา พระองค์ทรงทำสำเร็จเพียงครั้งเดียวก็เพียงพอสำหรับตลอดไป โดยทางพระคริสต์พระเจ้าได้ช่วยเราให้รอดพ้นจากโทษของบาปอย่างครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

“เพราะพระองค์ได้ทรงช่วยเราให้พ้นจากอาณาจักรของความผิด และทรงนำเราเข้ามาสู่อาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์ ในพระบุตรนี้เราได้รับการไถ่บาป คือการอภัยโทษบาปของเรา” (โคโลสี 1:13-14)

คำถามของโจ

แต่ถ้าบาปของเราทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ได้รับการให้อภัยอย่างสมบูรณ์แล้ว มันจะสำคัญอะไรอีกถ้าเรายังทำบาป? เรายังจะต้องทำอะไร (สารภาพบาป) อีก ในเมื่อคุณบอกว่าพระเยซูได้ทรงให้อภัยมันไปหมดแล้วนี่?

คำถามนี้ดีมาก ความจริงก็คือ โจจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และประโยชน์หลายประการของการสารภาพบาปของเขา

เรื่องตัวอย่าง

ลองจินตนาการถึงภาพนักวิ่งโอลิมปิกที่มาร่วมแข่งวิ่ง 100 เมตร แต่ใส่ที่ถ่วงน้ำหนักไว้ที่ข้อเท้า ในกรณีที่คุณอาจจะไม่คุ้นเคย

กับการแข่งวิ่ง 100 เมตร จุดมุ่งหมายของกีฬานี้คือ การวิ่งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อชนะการแข่งขัน ดังนั้น นักวิ่งจึงมักจะสวมใส่เสื้อผ้าที่กระชับและเบาที่สุด เพื่อให้สามารถวิ่งได้อย่างคล่องตัวและอิสระที่สุด โดยไม่ใส่เสื้อผ้าหรืออุปกรณ์ใด ๆ ที่ขัดขวางทางลมและทำให้วิ่งได้ช้าลง ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่โง่เขลาหากพวกเขาจะใส่ที่ถ่วงน้ำหนักในขณะที่สวมเสื้อผ้าที่ออกแบบมาเพื่อให้วิ่งได้เร็วที่สุด เขาไม่ควรใส่อะไรที่เพิ่มน้ำหนัก เพื่อให้เขาวิ่งได้ดี พวกเขาจะต้องถอดอุปกรณ์ที่เพิ่มน้ำหนักออกไป เพื่อให้พวกเขาจะได้วิ่งได้อย่างว่องไวและมีอิสระเต็มที่

เรื่องนี้คล้ายกับมโนธรรมของคริสเตียนที่ทำงานควบคู่กับความละอายใจต่อบาปในปัจจุบันของพวกเขา **ความละอายนี้คอยถ่วงให้คริสเตียนไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างอิสระที่มีในข่าวประเสริฐได้อย่างเต็มที่** เมื่อเราสารภาพบาปของเรา ความละอายใจต่อบาปก็ถูกปลดออกไปทันทีที่เราจำผ่านประสบการณ์ว่า บาปของเราได้รับการอภัยโดยพระคุณของพระเจ้าแล้วจริง ๆ

เราสามารถรู้ได้ว่าเราได้รับการอภัยแล้วในฐานะคริสเตียน เพราะพระเยซูทรงสัญญาไว้แล้ว และเราสามารถเชื่อมั่นในพระคำของพระองค์ได้ นอกจากนี้เรายังรู้ว่าเราได้รับการอภัยและเป็นของพระเจ้า เพราะเมื่อเราทำบาป พระวิญญาณบริสุทธิ์จะใส่ความรู้สึกเสียใจและความอับอายภายในใจเรา คนที่ไม่ใช่คริสเตียนแท้จะไม่รู้สึกอับอายต่อบาปของพวกเขา ในทางตรงกันข้าม **พระธรรมฟิลิปปี 3:19** กล่าวว่า **“สัญญาณของคนที่ไม่เชื่อคือพวกเขาจะ ‘ไถ่อดในสิ่งที่ควรละอาย’ แต่คริสเตียนนั้น จะรู้สึกหนักใจจากความละอายใจต่อบาปของตนเอง มีเพียงแค่วิถีเดียวคือผ่านการสารภาพบาปของพวกเขาเท่านั้นที่คริสเตียนจะสามารถ**

เอาภาระของความละอายใจต่อบาปออกไป และจะได้รับความสุขในพระเยซู และยิ่งอย่างมีพลังในการรับใช้พระเจ้าด้วยสุดหัวใจ... เพราะความละอายที่กดทับอยู่นั้นไม่ได้ทำให้ใครเจริญขึ้นในความรู้แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย

มันเป็นความจริงที่ครั้งหนึ่งเราเคยใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในบาปของเรา เพราะมันเป็นสภาพที่เป็นธรรมชาติที่สุดของเรา

“ครั้งหนึ่งเราเองก็โง่เขลา ไม่เชื่อฟัง หลงผิด ตกเป็นทาสของกิเลสตัณหาและความสนุกบันเทิงทุกชนิด เราใช้ชีวิตแบบเลวร้าย อัจฉา เป็นที่ชิงชังและเกลียดชังกันและกัน” (ทิตัส 3:3)

“เมื่อก่อนเราทุกคนเคยประพฤติเหมือนพวกเขาตามตัณหาของเนื้อหนัง คือทำตามความต้องการของเนื้อหนังและของความคิด โดยวิสัยแล้วเราจึงเป็นคนที่สมควรได้รับการลงโทษเหมือนอย่างคนอื่น ๆ” (เอเฟซัส 2:3)

หยุด

คำถาม: ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกอะไรแก่เราบ้างเกี่ยวกับท่าทีของเราต่อบาป ก่อนที่เราจะมาเป็นคริสเตียน?

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เตือนใจเราว่า เรารักในบาปของเราก่อนที่พระเยซูจะทรงช่วยเราให้รอด

เราเฝ้ารักและหวงแหนในบาปของเรา

เราเพลิดเพลินกับมัน

แต่ละวันในชีวิตเรา ถูกมอบให้กับการใช้ชีวิตอยู่ในบาป

แล้วอะไรที่ต่างไปในตอนนี้บ้าง?

เราไม่ได้ใช้ชีวิตในบาปอีกต่อไป

เราไม่ได้ใช้ชีวิตตามความต้องการของเนื้อหนังอีกต่อไปแล้ว

เราไม่ทำตามความต้องการของร่างกายและจิตใจของเรา
อีกต่อไป

เราต่อสู้กับกิเลสและความปรารถนาของโลก

เราต่อสู้กับสงครามฝ่ายวิญญาณจากมาร

เราต่อสู้เพื่อยืนหยัดต่อต้านการล่อลวง

วิธีที่สำคัญที่สุดที่เราแสดงว่าสิ่งเหล่านี้เป็นจริงคือ **เราสารภาพบาป
ของเราเป็นประจำสม่ำเสมอ**

และนี่คือปัญหาที่เกิดขึ้น โจรูสึกโดยสัญชาตญาณว่าการ
สารภาพบาปเป็นสิ่งที่ไม่ดี การสารภาพบาปก็เหมือนกับการ
แจ้งเบาะแสของตัวเอง เขาคิดว่ามันดูโง่มาก ถ้าคุณยอมให้
ข้อมูลความจริงเกี่ยวกับอาชญากรรมที่ตัวเองหนีรอดมาได้แล้ว
แต่การสารภาพบาปเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่คริสเตียนต้องทำ
ในการใช้ชีวิตตามหลักพระคัมภีร์ เพราะการสารภาพบาปคือ:

**การยอมรับอย่างเต็มใจว่า เราได้ละเมิดพระบัญญัติของ
พระเจ้า**

การสารภาพไม่ใช่แค่การยอมรับว่าตนทำผิดกฎหมายเหมือน
ในคดีอาชญากรรม

การสารภาพไม่ใช่การที่ต้องถูกจับแขนไว้หลังก่อนถึงจะ
ยอมรับ

บ่อยครั้งที่การสารภาพมักจะถูกอธิบายว่า หมายถึง การกล่าว
ในสิ่งเดียวกัน หรืออีกนัยหนึ่งคือ

การสารภาพเสนอให้คุณยอมรับและเห็นด้วยอย่างเต็มที่กับ
เรื่องนั้น ๆ

การสารภาพคือการยอมรับว่าเรามีความเห็นตรงกันอย่าง
เต็มที่เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง

“คือว่าถ้าท่านจะยอมรับด้วยปาก (สารภาพบาป) ของท่านว่า
พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่า พระเจ้า
ได้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด” (โรม
10:9)

โปรดสังเกตว่า การสารภาพที่พูดถึงในที่นี้ คือ การยอมรับว่า
“พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” แต่การสารภาพของคุณ
ไม่ได้ทำให้พระเยซูกลายเป็นพระเจ้า (ประเด็นนี้สำคัญมาก)
เพราะพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ก่อนแล้ว! ดังนั้น เรา
ทำการสารภาพเพื่อยอมรับ “ข้อเท็จจริงที่พระคำของพระเจ้า
ประกาศไว้อยู่แล้วว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในทางปฏิบัติ เรากำลังสื่อสารว่า พระเจ้าทรงตรัสความจริง
เกี่ยวกับพระเยซู เรายอมรับและเห็นด้วยกับสิ่งนั้น

นี่คือความจริงเดียวกับที่เรายึดหลักกับการสารภาพบาปของ
เราด้วย เรากำลังยอมรับว่าเราเห็นด้วยกับพระเจ้าว่า แท้จริง

แล้วบาปคืออะไร การสารภาพบาปของเราไม่ใช่แค่การจัดการกับความรู้สึกผิด (แม้ว่าความจริงมันจะเป็นเช่นนั้น) แต่อันดับแรกและสำคัญที่สุดคือ การยอมรับความจริงที่เที่ยงตรงของพระเจ้าด้วยถ่อมใจ เรากำลังยอมรับว่า แม้ว่าการกระทำของเราจะขัดต่อพระคำ แต่เราเชื่อจริง ๆ ในสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับบาปของเรา และปรารถนาที่จะเน้นไปที่การแสดงหลักฐานหรือพิสูจน์ว่าการกระทำใดของเราที่ขัดแย้งกับสิ่งที่พระเจ้าตรัสในพระคำ เพื่อยอมรับบาปและแสดงความต้องการที่จะกลับใจจากบาปและการกระทำนั้น ๆ นี่คือการสารภาพบาปทำ มันเป็นหลักฐานว่าคนของพระเจ้าในตอนนี้มีวิธีการจัดการกับบาปต่างจากเมื่อก่อนที่เรายังไม่ติดตามพระเยซู โยและคริสเตียนทุกคนควรจะมองบาปต่างไปจากที่เคยมองก่อนที่จะติดตามพระเยซู ตอนนี้บาปจะไม่ใช้สิ่งที่เรารื่นรมย์อีกต่อไป แต่มันคือความชั่วร้ายมากที่เราต้องกลับใจเสียใหม่อย่างจริงจัง คริสเตียนแสดงให้เห็นสิ่งนี้เมื่อเราสารภาพบาปของเราอย่างซื่อสัตย์และเป็นประจำสม่ำเสมอ

ไม่มีใครชอบเรื่องน่าอายของตนเอง คนส่วนใหญ่ไม่ยินดีที่จะเปิดเผยข้อมูลที่น่าอับอายเกี่ยวกับตัวเอง เพราะมันมีผลเสียต่อชื่อเสียงของพวกเขา เรื่องน่าอายลดทอนการเคารพและการให้เกียรติที่เราได้รับในสายตาของผู้อื่น เมื่อพวกเขาเห็นถึงความโงเขลาที่แท้จริงของเราได้ แต่คริสเตียนดำเนินชีวิตในแบบที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง เราถูกเรียกให้ไม่สนใจสิ่งที่คนอื่นคิดเกี่ยวกับเรา แต่ให้ยอมรับอย่างถูกต้องในสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรา เราถูกเรียกให้สารภาพบาปผิดต่อตัวเราเอง!

เรื่องตัวอย่าง

กระจกเงาไม่เคยโกหก ไม่ว่าคุณจะคิดว่าตัวเองดูดีแค่ไหน หรือ แต่งตัวดูดีเพียงใด กระจกเงาย่อมสะท้อนภาพที่ปราศจากอคติ มันไม่ประจบสอพลอ ดังนั้นมันจะไม่ทำให้คุณดูดีเกินความจริง สิ่งที่คุณเห็นในกระจกคือสิ่งที่คุณเป็น หากกระจกสะท้อนให้เห็นว่ามีรูโหว่ใหญ่ที่เสื้อของคุณ หรือมีสิ่งสกปรกบนหน้าคุณ แน่แน่นอนว่าคุณจะรีบจัดการกับสิ่งเหล่านั้นทันที คุณจะไม่สงสัยในความถูกต้องของภาพสะท้อนในกระจกเลย เพราะกระจกมันไม่สามารถโกหกได้

เช่นกัน พระคำของพระเจ้าก็ถูกเปรียบเหมือนกระจกเงาใน **พระธรรมยากอบ 1:23** นั้นไม่โกหก แต่บอกให้เราเห็นว่าเราคือใครจริง ๆ ดังนั้นสิ่งที่พระคำของพระเจ้ากล่าวว่าเป็นบาป คริสเตียนต้องเห็นว่าเป็นบาป และในการสารภาพบาป เรากำลังยอมรับและเห็นด้วยกับภาพสะท้อนที่พระคำของพระเจ้าบอกกับเรา เรากำลังเห็นด้วยว่าการปกครองของพระคริสต์ดี และเราคือผู้ที่จำเป็นต้องถูกแก้ไขไม่ใช่พระเจ้า การสารภาพบาปคือ เรากำลังยอมรับและสารภาพว่าเราได้โกหกตัวเองด้วยการกระทำของเรา เราทำสิ่งที่ขัดกับสิ่งที่ดีงาม ในขณะที่เรากล่าวว่าพระเจ้าทรงถูกต้องและเป็นความจริง เราเห็นด้วยที่เรามักจะโกหกแต่พระเจ้าไม่สามารถโกหกได้

เราารู้ว่าพระเจ้าทรงรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับเรา

เยเรมีย์ 17:10 สอนเราว่า “เราคือพระยาห์เวห์ตรวดค้นดูจิต และทดสอบดูใจ เพื่อให้แก่ทุกคนตามพฤติกรรมของเขา ตามผลแห่งการกระทำของเขา”

เยเรมีย์ 17:9 สอนเราว่า “จิตใจหลงหลอกลวงยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด และ
บิดเบือนยิ่งนัก ใครจะเข้าใจได้”

โรม 2:16 สอนเราว่า “วันนั้นจะเกิดขึ้น คือเวลาที่พระเจ้า
จะตัดสินโทษความลับต่าง ๆ ของคนทั้งหลาย โดยผ่าน
พระเยซูคริสต์ตามข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศไว้”

พระเจ้าทรงรู้เสมอว่าเมื่อใดที่เราทำบาป และพระองค์ทรงเมตตา
ที่จะทำให้จิตสำนึกของเรารู้สึกผิดและเสียใจเมื่อเราทำบาปต่อ
พระองค์ เพื่อที่เราจะได้สารภาพบาปและขอการอภัยโทษจาก
พระองค์ ให้เราอ่านด้วยกันในคำสารภาพบาปของดาวิด ผู้รับใช้
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

“ครั้งที่ข้าพเจ้าไม่สารภาพบาป กระดูกข้าพเจ้าก็ผุกร่อน เพราะ
การคร่ำครวญยาวนานตลอดวันคืน ด้วยว่า ทุกเช้าค่ำพระองค์
ทำโทษข้าพเจ้า กำลังของข้าพเจ้าแห้งเหือดราวกับความแล้งของ
ฤดูร้อน เฮ-ลาห์ ข้าพเจ้าจึงสารภาพบาปกับพระองค์ และไม่ได้
ปกปิดความชั่วของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากล่าวออกไปว่า “ข้าพเจ้าขอ
สารภาพการล่วงละเมิดต่อพระผู้เป็นเจ้า” และพระองค์ได้ยกโทษ
ความผิดบาปแก่ข้าพเจ้า เฮ-ลาห์” (สดุดี 32:3-5)

“พระเจ้าทรงทำให้ความชื่นชมยินดีของลูก ๆ ของพระองค์
แห้งเหือดไป เมื่อพวกเขาเลือกที่จะทำบาปแทนที่จะทำตาม
พระบัญชาของพระองค์” เพื่อให้พวกเขาเข้าใจความโง่เขลาในบาป
ของตน และกระตุ้นให้พวกเขาสารภาพบาปและได้รับการฟื้นฟู
ใหม่ บรรดาคริสเตียนทุกคนยังคงต่อสู้กับบาป ฉะนั้น เราจึงไม่ควร
แปลกใจที่จะเรียนรู้ว่า “พระเจ้าทรงเรียกให้คริสเตียนทุกคน
สารภาพบาปของตนเช่นกัน”

ดังนั้น เราได้ค้นพบแล้วว่าการสารภาพบาปเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้องที่จะทำ แต่เราควรสารภาพบาปกับใคร?

(1) การสารภาพบาปของเราต่อพระเจ้า

ประการแรกและสำคัญที่สุดคือ เราควรสารภาพบาปของเราแก่พระเจ้าเสมอก่อนที่จะเราจะทำสิ่งอื่นใด”

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

หยุด

คำถาม: จงบอกถึงสัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้ไว้ในข้อพระคัมภีร์นี้ แก่ผู้ที่ไว้วางใจสารภาพบาปกับพระองค์

โอ ช่างเป็นพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ในข้อนี้! เมื่อเราสารภาพบาปต่อพระเจ้า มโนธรรมของเราก็จะถูกชำระให้สะอาด เวลาที่เราทำบาป เราจะรู้สึกยากที่จะสัมผัสถึงสถานะที่ได้รับการอภัยแล้ว ในฐานะบุตรของพระเจ้า เราทำให้ประสบการณ์ความรักของพระเจ้าในชีวิตเรายุ่งยากซับซ้อนขึ้น เพราะเราเลือกที่จะรับประสบการณ์ของบาป เราจึงรู้สึกอับอายและรู้สึกผิด ที่มาพร้อมกับความตึงเครียดในความสัมพันธ์กับพระเจ้า พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดเพื่อให้เรารับใช้พระองค์ในความบริสุทธิ์ แต่เรากลับใช้เสรีภาพของเราไปกับการไม่เชื่อฟังพระองค์ และทำบาปแทน สิ่งนี้เองที่ทำให้มโนธรรมของเราบาดเจ็บและบอบช้ำ

แต่ผ่านการสารภาพบาป

เราสามารถเข้าใกล้พระเจ้า

และยอมรับความจริงว่าเราบาปได้

**“เราสามารถเปิดเผยบาปมืดที่อยู่ในชีวิตของเรา เพื่อให้กลายเป็น
ความสว่าง”** โดยการยอมรับกับพระเจ้าเกี่ยวกับบาปของเรา
พระเจ้าจะชำระเราให้สะอาดเสมอด้วยการอภัยของพระองค์
พระองค์ทรงเตือนเราอยู่เสมอๆ ผ่านการชำระบาปนี้ คือสิ่งที่
พระเยซูต้องทรงสิ้นพระชนม์เพื่อให้ได้มาซึ่งการอภัยจากบาป
ของเรา

และเรามีแรงจูงใจที่จะผลักดันในการเข้าไปหาพระเจ้าและ
สารภาพบาปของเรา เพราะพระองค์ทรงสัตย์ซื่อและยุติธรรมที่
จะอภัยบาปของเราและชำระเราจากความอธรรมทั้งสิ้น เราจึงไม่
จำเป็นต้องสารภาพบาปของเราด้วยความไม่แน่ใจว่าพระเจ้าจะ
ตอบสนองอย่างไร พระเจ้าทรงบัญชาให้เราสารภาพบาป เพื่อที่เรา
จะได้รับการอภัยและการชำระให้บริสุทธิ์! พระองค์ทรงสัตย์ซื่อ
ที่จะจัดการให้เรา ทรงมั่นคงในพระสัญญาของพระองค์ที่จะมี
เมตตาต่อการอธรรมของเรา และจะไม่ทรงระลึกถึงบาปของเรา
อีกต่อไป นี่คือการจริงอันยิ่งใหญ่ เมื่อเราสารภาพบาปของเรา

**พระเจ้าจะอภัยเรา! พระองค์ทรงทำในสิ่งที่พระองค์ตรัส
ไว้เสมอ**

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

เพราะพระเจ้าทรงไม่สามารถโกหกได้

พระองค์ไม่สามารถและจะไม่ทรงกระทำสิ่งที่แย้งกับ พระวณะของพระองค์เองได้

และพระวณะของพระองค์ได้ทรงสัญญากับเราว่า จะทรง
อภัยบาปให้เราอย่างสมบูรณ์ หากเรามาหาพระองค์และ
สารภาพบาป

นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าทรงยุติธรรม เพราะมันจะไม่ยุติธรรมเลย
หากพระเจ้าไม่อภัยบาปให้เรา เพราะพระเยซูได้ทรงชำระราคา
เพื่อการอภัยโทษของเราครบถ้วนแล้ว!

“เพราะถ้าเป็นเช่นนั้น พระองค์คงจะต้องทรงทนทุกข์หลายครั้ง
นับตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ความจริง พระองค์ทรงปรากฏครั้งเดียว
เท่านั้นในปลายยุค เพื่อกำจัดบาปให้หมดสิ้นไปโดยการถวาย
พระองค์เองเป็นเครื่องบูชา” (ฮีบรู 9:26)

พระเยซูทรงเสียสละพระองค์เองเพื่อเป็นเครื่องบูชาให้บาป
ของเราได้รับการลบล้างไปตลอดกาล และพระเจ้าทรงยุติธรรม
ในการปฏิบัติกับเราโดยการอภัยโทษผ่านสิ่งที่พระเยซู
ทรงได้ซื้อไว้ให้เราแล้ว!

เห็นไหมว่าใจไม่จำเป็นต้องจมปลักอยู่กับความอับอายและ
ความรู้สึกผิดทุกครั้งที่เราทำบาป

เราสามารถเข้ามาหาพระเจ้า

สารภาพบาปของเขา

และรับการอภัยและการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งพระเยซู
ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อประกันสิ่งเหล่านี้ไว้ให้
เราแล้ว

เมื่อเราสารภาพบาปของเรา เราไม่ต้องหวาดกลัวต่อการพิพากษาอีก เพราะพระเจ้าได้ทรงสัญญากับเราว่า จะทรงอภัยให้เราตลอดไป และพระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะกระทำอย่างมั่นคงตามคำประกาศนั้นเสมอ

(2) การสารภาพบาปต่อกันและกัน

บางที่ส่วนที่สองของการสารภาพนั้นอาจจะยากกว่าครั้งแรกด้วยซ้ำ นั่นคือ เรามักจะสบายใจมากกว่าในการเก็บเรื่องบาปของเราไว้ระหว่างตัวเรากับพระเจ้าเท่านั้น แต่พระคัมภีร์กระตุ้นเตือนให้เราทำสิ่งที่แตกต่างออกไปโดยสิ้นเชิง

“เพราะฉะนั้นท่านจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค คำวิงวอนของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากและเกิดผล” (ยากอบ 5:16)

ชัดเจนว่า พระเจ้าไม่เพียงแค่ว่าจะทำลายความชื่นชมยินดีจากประชากรของพระองค์ให้แห้งเหือดไปเมื่อพวกเขากระทำบาป และบางครั้งพระองค์ถึงกับทรงอนุญาตให้เขาเหล่านั้นมีอาการเจ็บป่วยทางกายด้วยซ้ำไป แต่ขอให้สังเกตดูในข้อพระคัมภีร์นี้ เราถูกกระตุ้นเตือนให้สารภาพบาปไม่ใช่เพื่อการรับโทษเพิ่ม แต่เพื่อการฟื้นฟูและกลับคืนสู่สุขภาพที่ดี นี่ไม่ได้หมายความว่าทุกครั้งที่เรามีโรคภัยไข้เจ็บทางกายนั้นเกี่ยวข้องกับบาปเสมอไป ในยอห์น 9:2-3 เหล่าสาวกของพระเยซูคิดว่าผู้ชายที่ตาบอดตั้งแต่กำเนิดนั้น เกิดจากบาปของเขา หรือของพ่อ หรือแม่ของเขา แต่พระเยซูได้แก้ไขความเข้าใจผิดของพวกเขาทันทีว่า “พวกสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า “พระอาจารย์ ใครทำบาป คนนี้หรือพ่อแม่ของเขา เขาถึงเกิดมาตาบอด?” พระเยซูตอบว่า

พระเยซูตรัสตอบว่า “ไม่ใช่คนนี้หรือพ่อแม่ของเขาคือทำบาป แต่เขาเกิดมาตาบอดเพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา”

ดังนั้น ไม่เพียงแต่โรคภัยไข้เจ็บทางกายภาพของเราจะไม่ได้เกี่ยวข้องกับบาปเสมอไป แต่การอธิษฐานและการสารภาพบาป ก็ไม่ได้ทำให้การรักษาหายขาดเสมอไปเช่นกัน เปาโลกล่าวใน **2 โครินธ์ 12:7-8** ว่า เขาเองก็มีความทุกข์ทรมานในร่างกายของเขา เขากล่าวว่า “มีหนามอันหนึ่งเสียบอยู่ในเนื้อของข้าพเจ้า เป็นทูตของซาตานให้มาเยียนตีข้าพเจ้า เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้าหลงตัวเอง ข้าพเจ้าได้ร้องขอต่อพระเจ้าถึงสามครั้งว่า ขอให้เอาหนามนี้ออกไปจากข้าพเจ้า” แปลว่า แม้แต่เปาโลก็ไม่สามารถอธิษฐานเพื่อการรักษาของตนเองได้สำเร็จ!

ยังมีอีกคำถามคือ **แล้วผลดีของการสารภาพบาปต่อพี่น้องคริสเตียนคนอื่นคืออะไร?**

คำตอบคือ มีสิ่งสำคัญที่ยิ่งใหญ่กว่าร่างกายของเรา **จิตวิญญาณ** ของเราถูกทำให้บอบช้ำจากบาป บาปทำให้จิตวิญญาณของเราแปดเปื้อนและบาดเจ็บจนไม่สามารถเชื่อมสัมพันธ์กับพระเจ้าได้อย่างสนิทดังเดิม ดาวิดกล่าวใน **เพลงสดุดี 51:8** บรรยายถึงความแตกแยกในความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้า ซึ่งเกิดจากบาปของเขาเองว่า เหมือนกระดูกของเขาถูกหัก เมื่อเราสารภาพบาปต่อกันและกัน เรากำลังยอมรับต่อพระเจ้าถึงความต้องการในการได้รับความช่วยเหลือ และขอให้พี่น้องในพระคริสต์ร่วม **แบกรับภาระ**ของเรา พี่น้องเหล่านั้นก็เปรียบเสมือนกับเพื่อนที่ช่วยพยุงผู้บาดเจ็บที่ช่วยยกเราขึ้นไว้บนบ่าของพวกเขา ในการอธิษฐานและเดินไปกับเราไปยังพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อรับ

พระเมตตาและความช่วยเหลือที่สามารถฟื้นฟูจิตวิญญาณของเราให้หายดี

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

สรุป

คริสเตียนไม่ได้เป็นคนสมบูรณ์แบบ แท้จริงแล้ว เรายังห่างไกลจากคำว่าสมบูรณ์แบบเสียด้วยซ้ำ หนึ่งในวิธีหลักที่คริสเตียนแสดงให้เห็นถึงเรื่องนี้คือ การสารภาพบาปทั้งต่อพระเจ้าและต่อกันและกัน ในการสารภาพบาป เรากำลังเห็นพ้องกับมุมมองของพระเจ้าที่มีต่อบาป และตระหนักถึงความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องได้รับการอภัยจากพระองค์ ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสัตย์ซื่อและทรงเที่ยงธรรมในการอภัยบาป และชำระเราจากบาปทั้งปวงโดยขึ้นกับข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์”

จุดที่สำคัญ คืออะไร?

ไม่ช้าก็เร็ว
ชีวิตจะเผชิญ
ความทุกข์ยาก
หรือบททดสอบ
แต่เราต้องยืนหยัด
และอดทน
จนถึงที่สุด

9. แม่กำแพงขวางหน้า (แต่เรายังยืนหยัดในพระคุณ)

บทวน

เมื่อเราได้รับความรอดโดยพระเยซู เราก็เข้าสู่สงครามฝ่ายจิต
วิญญาณที่ียดยาวไปตลอดชีวิต

โลกทั้งโลกต่อต้านทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้า

เรามีศัตรูฝ่ายวิญญาณที่มีอำนาจ ซึ่งต้องการจะทำลายเรา

เราถูกพระเจ้าทรงเรียกให้ต่อสู้ และทรงประกันว่าเราจะชนะ

เราจำเป็นต้องมีแผนการในการต่อสู้กับศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณ
ในโลกนี้ トラบเท่าที่ชีวิตเรายังอยู่ในด้านนี้ของพระสิริ การ
ล้มลงในบาปจะเป็นเรื่องปกติของชีวิต ที่คริสเตียนทุกคนต้อง
เผชิญ การสารภาพบาปเป็นส่วนหนึ่งของการทำสงครามกับ
ความบาปของเรา

เรื่องราวของโจ

โจกำลังเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบากอย่างแท้จริง ความตื่นเต้นและความรู้สึกเร้าใจในช่วงแรกที่เขาเพิ่งมาเป็นคริสเตียนเริ่มจางหายไป ความเชื่อในพระคริสต์ดูจะไม่ “สดใหม่” เหมือนวันแรกอีกแล้ว และแสงแห่งความหวังก็เริ่มเลือนลาง เขารู้สึกราวกับว่าตัวเองชนเข้ากับกำแพง และเริ่มถูกล่อลวงให้หันกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิม ซึ่งดูจะง่ายกว่าการมีชีวิตเพื่อพระเยซูเสียอีก การเป็นคนเก๋อะไรก็ดูง่ายไปหมด เมื่อเทียบกับการพยายามดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างเชื่อฟัง ทำไมคริสเตียนคนอื่น ๆ ในคริสตจักรใช้ชีวิตผ่านไปอย่างราบรื่น แต่ตัวเขากลับรู้สึกราวกับว่ากำลังเดินฝ่าทรายดูด? เขาอยากจะทำอะไรดี?

หยุด

คำถาม คุณจะให้คำแนะนำอะไรกับโจดี? เขาเป็นเพียงคนเดียวที่รู้สึกแบบนี้ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนหรือไม่? เขาควรทำอย่างไรดี?

เรื่องตัวอย่าง

นักวิ่งมาราธอนและนักวิ่งทางไกลมักใช้คำว่า “เจอทางตัน” มันมักเกิดขึ้นหลังจากเริ่มวิ่งไปได้หลายไมล์ จู้ ๆ พลังทั้งหมดของพวกเขาทั้งหมดไป ทุกย่างก้าวที่วิ่งจะเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส พวกเขาารู้สึกเหมือนแทบจะต่อไปไม่ได้ รู้สึกอ่อนแรง เหนื่อยล้า

วิ่งเวียนศีรษะ และบางคนถึงขั้นเกิดภาพหลอน ช่วงเวลานี้องค์ที่ความแข็งแกร่งทางจิตใจจะเริ่มมีบทบาทสำคัญ นักวิ่งบางคนสามารถข้ามผ่านกำแพงนั้นไปได้ แต่บางคนก็ยอมแพ้ ทุกคนล้วนต้องเจอกับกำแพงนี้สักครั้งในชีวิต และแต่ละคนก็รับมือแตกต่างกันไป

ใจจำเป็นต้องรู้ว่า คริสเตียนทุกคนจะต้อง “ถึงทางตัน” ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งในประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณของพวกเขา ในความเป็นจริง ชีวิตคริสเตียนก็เหมือนสนามที่เต็มไปด้วยอุปสรรค พอเราคิดว่าเราผ่านด่านหนึ่งมาได้ ก็จะมีอีกด่านโผล่ขึ้นมาต่อหน้าเราอีก แต่เพื่อที่จะรอดพ้นจากอุปสรรคนั้น และอุปสรรคอื่น ๆ ที่จะเข้ามา เราต้องมี “ความทรหดอดทน” อีกคำหนึ่งที่มีความหมายเดียวกันคือ “ใจที่มั่นคงแน่วแน่” แล้วคำเหล่านี้หมายความว่าอย่างไร?

เรื่องตัวอย่าง

คุณเคยเห็นนักยกน้ำหนักในกีฬาโอลิมปิกไหม? บางครั้งพวกเขา ยกน้ำหนักที่หนักกว่าน้ำหนักตัวของพวกเขาเองหลายเท่า หนึ่งในกุญแจสำคัญของการยกน้ำหนักให้สำเร็จ คือ ตำแหน่งของขาทั้งสอง เราจะสังเกตได้ว่า นักกีฬาใช้เวลามากในการจัดทำทางของร่างกายและขาให้ถูกต้องก่อนที่จะยกน้ำหนัก พวกเขาจะวางเท้าของตนให้มั่นคงกับพื้น และเอนตัวเข้าไปที่น้ำหนักนั้นอย่างแน่วแน่ก่อนที่จะเริ่มยก

ใน **พระธรรมยากอบ 1:3** เราเห็นได้ว่า บททดสอบต่าง ๆ ช่วยสร้างความทรหดอดทนหรือความมั่นคงแน่วแน่ในตัวเรา กล่าว

อีกนัยหนึ่ง เมื่อเราเจอทางตัน หรือเผชิญการทดลอง เราควรยืนหยัดอย่างมั่นคงที่สุด สิ่งที่ยากอบกำลังบอกคือ บททดสอบจะพิสูจน์ว่า ความเชื่อของเรานั้นแท้จริงหรือไม่ เมื่อบททดสอบเข้ามาในชีวิต คริสเตียนแท้จะไม่ถูกทำลาย และความเชื่อของเขาจะยังยืนหยัดมั่นคง บททดสอบเผยให้เห็นว่าเรามีความจงรักภักดีกับพระเจ้าแค่ไหน นั่นจึงเป็นเหตุผลว่าทำไม คนสองคนจากโบสถ์เดียวกัน เมื่อถูกวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งเหมือนกัน แต่คนหนึ่งกลับแห้งเหี่ยวและขมขื่นกับพระเจ้า ในขณะที่อีกคนหนึ่ง กลับเข้าใกล้พระองค์และอดทนในความเชื่อ ท่ามกลางบททดสอบ ความเชื่อของเราจะได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความเชื่อแท้หรือแค่คำพูด

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะพัฒนาอุปนิสัยของเรา และสร้างจิตวิญญาณแห่งความทรหดอดทนในตัวเรา และวิธีที่ดีที่สุดที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นคือ ผ่านบททดสอบต่าง ๆ การทดลองช่วยให้คริสเตียนแท้ยึดมั่นในพระเยซูไว้แน่น เพื่อให้ยังคงเดินต่อไปให้ยังคงยืนหยัดอยู่ได้ ทุกวันนี้มีคนมากมายที่ไม่สามารถรับแรงกดดัน เพราะพวกเขายังไม่เติบโต พวกเขาไม่เคยเผชิญหน้ากับบททดสอบเลย พวกเขาวิ่งหนีมัน หรือพยายามหาวิธีหลีกเลี่ยง เช่น ใช้จ่าย หรือสิ่งอื่นเพื่อหลบหนีมัน

ความทรหดอดทนหมายถึง:

เรายังคงเดินหน้าต่อไปแม้ต้องเผชิญกับ:

ความเจ็บปวด

ความผิดหวัง

ความไม่สบายใจ

เราไม่ยอมแพ้:

เมื่อการทดลองมาถึง

เรายังคงสัตย์ซื่อ:

แม้ชีวิตดูเหมือนจะต่อต้านและสู้เรากลับ

เรายืนหยัดจนถึงที่สุด:

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

“...ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด ...”
(ยอห์น 16:33)

“...เราจะต้องทนความยากลำบากหลายอย่างในการเข้าสู่แผ่นดิน
ของพระเจ้า” (กิจการ 14:22)

“ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าแปลกใจกับความทุกข์ยากแสนสาหัสที่
กำลังเกิดขึ้นกับพวกท่าน เพื่อทดสอบพวกท่านนั้น ราวกับว่าสิ่ง
ประหลาดเกิดกับพวกท่าน” (1 เปโตร 4:12)

หยุด

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ กำลังบอกเราว่าควรคาดหวังอะไรบ้าง
ในชีวิตนี้ ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน?

ลองฟังดูว่าอัครทูตเปาโลผู้ยิ่งใหญ่ต้องทนทุกข์เพียงใดในชีวิตของท่าน แม้ว่าท่านจะสัตย์ซื่อต่อองค์พระเยซูเจ้า

“แต่เราแสดงตัวเป็นคนปรนนิบัติของพระเจ้าในทุกทาง โดยมี ความทรหดอดทนเป็นอย่างมากในความยากลำบาก ความ ลำเค็ญ ในเหตุวิบัติ การถูกเขี่ย และ การถูกจำคุก ในเหตุการณ์ รุนแรง ในการตรากตรำ ในการอดหลับอดนอน ในการอดอาหาร โดยความบริสุทธิ์ ความรู้ ความอดทน และความกรุณา โดย พระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยความรักอย่างจริงใจ โดยถ้อยคำ สัตย์จริง โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า โดยการใช้ความชอบธรรม เป็นอาวุธทั้งด้วยมือขวาและมือซ้าย ทั้งในขณะมีเกียรติและ ขณะไร้เกียรติ ขณะถูกดูหมิ่นและขณะได้รับการยกย่อง เมื่อ ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนหลอกลวง แต่ยังเป็นคนซื่อสัตย์ ว่าเป็น คนที่ไม่ไม่มีใครรู้จัก แต่ยังเป็นคนที่ใครๆ รู้จักดี เป็นคนที่กำลัง จะตาย แต่ดูสิ ยังมีชีวิตอยู่ เป็นคนถูกเขี่ยแต่ยังไม่ตาย เป็น คนมีความทุกข์แต่ยังยินดีอยู่เสมอ เป็นคนยากจนแต่ยังทำให้ คนจำนวนมากมั่งมี เป็นคนไม่มีอะไรเลยแต่ยังเป็นเจ้าของ ทุกสิ่ง” (2 โครินธ์ 6:4-10)

นี่คือผู้ชายคนหนึ่งที่ดีว่าการ “เจอทางตัน” เป็นอย่างไร! และ ไม่ได้เจอแค่ครั้งเดียว แต่หลายต่อหลายครั้ง! แต่เราก็ได้อ่านพบ ใน 2 ทิโมธี 3:10-11 ว่า เขาได้ “อดทนต่อสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด มาได้” โจ ต้องตื่นขึ้นมารับความจริงว่า ความยากลำบากจะ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเขานับจากนี้ไป จนกว่าพระเจ้าจะทรง เรียกเขากลับบ้าน เพราะเราอยู่ในโลกที่ไม่สมบูรณ์ และเรา ก็ต้องเฝ้ามองดูคนที่เรารัก:

แก่ง

เจ็บป่วย

และตายจากไป

และนี่คือความจริงของชีวิต ไม่มีอะไรที่เราจะทำเพื่อหลีกเลี่ยง
 สิ่งเหล่านี้ได้ จะไปยิมมากแค่ไหนก็ไม่พอ จะกินอาหารเพื่อ
 สุขภาพมากเท่าไรก็ไม่พอ จะเมาแค่ไหนก็หนีไม่พ้น จะเสพยา
 เสพติดแค่ไหนก็ไม่ช่วย จะมีเพศสัมพันธ์มากแค่ไหน จะหาเงินได้
 มากเท่าไร จะดูทีวีมากแค่ไหนก็ไม่สามารถช่วยให้เราหลุดพ้น
 จากความจริงนี้ได้ หลายคนคิดว่า คริสเตียนไม่ได้อยู่ในโลกแห่ง
 ความจริง แต่นั่นไม่จริงเลย พระคัมภีร์นั้นเป็นสิ่งที่สมจริงยิ่งกว่า
 สิ่งใด พระคัมภีร์เตรียมเราให้พร้อมสำหรับโลกจริง พระคัมภีร์
 ทำให้เราต้องเผชิญหน้ากับความเป็นจริงของการดำรงอยู่ในโลก
 ไปนี้ของเรา เราก็คแค่เป็นมนุษย์คนหนึ่งที่กำลังเดินทางผ่านโลก
 ชั่วคราวนี้ไป

บางครั้ง ความยากลำบากในชีวิตบางชนิดก็เกิดจากตัวเราเอง

เราสูบบุหรี่วันละสี่สิบมวน แล้วก็ป็นมะเร็ง

เราดื่มเหล้ามากเกินไป แล้วก็ป็นโรคตับ

เราใช้บัตรเครดิตจนเต็มวงเงิน แล้วก็จมในกองหนี้

เราเข้าไปพัวพันกับความสัมพันธ์ที่ผิดบาป แล้วมันก็พัง
 ทลายลง

เราจะโทษพระเจ้าต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เราเป็นคนทำเองไม่ได้
แต่ก็มีบททดสอบบางอย่างที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของเรา
เช่น

เราได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคที่รักษาไม่หาย

มีคนขับรถมาชนรถของเรา

บ้านของเราถูกไฟไหม้เพราะสายไฟลัดวงจร

ปัญหาในชีวิตคือ บททดสอบเหล่านี้มักจะเข้ามาโดยที่เราไม่ทัน
ตั้งตัวในเวลาชีวิตกำลังไปได้ดี แล้วจู่ ๆ ก็... บুমพังลงมา!
คือ วันที่ความหายนะนั้นเข้ามา! บางที ถ้าเราจะพูดให้ตรงที่สุด
เราก็แค่เหนื่อยหน่ายกับการที่ต้องมีวินัยอย่างไม่สิ้นสุดใน
การดำเนินชีวิตในทางบริสุทธิ์ มันออกจะน่าเบื่อเลยด้วยซ้ำ!

คำถามของโจ

นั่นหมายความว่ามันเป็นเรื่องปกติใช่ไหม? ทุกคนต้องเจอ
ทางตันนี้จนหมดแรงหรือ? บททดสอบเหล่านั้นส่งผลกับ
ทุกคนจริงหรือไม่? แล้วผมควรทำอย่างไรกับเรื่องพวกนี้
ดีล่ะ? ประเด็นคืออะไร? ทำไมพระเจ้าจึงปล่อยให้สิ่งเหล่านี้
เกิดขึ้น? ทำไมพระองค์ไม่ช่วยจัดการแก้ไขให้ผมล่ะ?

หยุด

คำถาม: คุณคิดว่าอย่างไร? คุณจะตอบคำถามต่าง ๆ ของโจ
ว่าอย่างไรดี?

“เพราะพวกท่านรู้ว่าการทดสอบความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิดความทรหอดอดทน และจงให้ความทรหอดอดทนนั้นมีผลอย่างสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่มีสมบูรณ์และดีพร้อม โดยไม่ขาดสิ่งใดเลย” (ยากอบ 1:3-4)

ใจจำเป็นต้องเข้าใจว่า การอดทนบากบั่น มีหน้าที่สำคัญในชีวิตของเขา หน้าที่อะไรหรือ?

พระเจ้าต้องการทำให้เรา “สมบูรณ์และดีพร้อม” เพื่อที่เราไม่ขาดสิ่งใดเลย นั่นคือสิ่งที่พระองค์ตรัสกับเราในข้อ 4 และวิธีที่พระองค์ทำให้เรา “สมบูรณ์และดีพร้อม” ก็คือ เมื่อเรายืนหยัดผ่านการทดลองต่างๆ ไปได้ ทุกครั้งที่เราผ่านการทดลองนั้นด้วยความเชื่อที่มั่นคงและใจที่ยังคงรักพระเยซู นั่นแปลว่าเรากำลังเติบโตขึ้นในความสมบูรณ์และดีพร้อม เรากำลังกลายเป็นเหมือนพระคริสต์ ดังนั้น สิ่งที่เรารู้สึกเหมือนเป็นการลงโทษนั้น ในอีกแง่หนึ่ง คือ ขบวนการที่พระเจ้าทำให้เขาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และดีพร้อม

คริสเตียนหลายคนเชื่อคำโกหกที่ว่า พระเจ้าจะทรงทำสิ่งดี ๆ ในชีวิตเรา ก็ต่อเมื่อพระองค์ทรงให้แต่สิ่งดี ๆ กับเราเท่านั้น

ซึ่งจริง ๆ แล้ว สิ่งดีส่วนใหญ่ที่ช่วยเสริมสร้างความเชื่อให้เรา คือ สิ่งเลวร้ายที่เราเผชิญอยู่ต่างหาก

ลองคิดถึง: หลายคนไม่มีความเห็นอกเห็นใจคนอื่นจริง ๆ จนกว่าจะผ่านความทุกข์มาเองเสียก่อน หลายคนไม่มีความอดทนกับคุณแม่เมื่อใหม่ที่ถูก ๆ ร้องแง้งในห้องประชุมนมัสการ จนกระทั่งเราได้ผ่านประสบการณ์แบบนั้นเอง เราก็จะอดทนมากขึ้น เราอธิษฐานเพื่อคนป่วยที่เป็นสมาชิกโบสถ์ของเรา แต่เราจะเข้าใจ

ความเจ็บปวดของพวกเขาอย่างแท้จริง ก็ตอนที่เรได้ป่วย
เองจริงๆ

ความทุกข์ยากช่วยให้เราเติบโตและเป็นผู้ใหญ่ขึ้น
ในความเชื่อ

ความทุกข์ยากช่วยให้เรารักและดูแลกันและกันได้ดีขึ้น

ความทุกข์ยากช่วยให้เราพึ่งพาพระเยซูมากขึ้น

ดังนั้น บททดสอบต่าง ๆ ในชีวิตจึงเกิดขึ้น พวกมันเป็นเรื่องจริง
ของชีวิต กำแพง (อุปสรรค) ทำให้เราท้อแท้ มันเป็นเรื่องธรรมดา
ทั่วไปที่คริสเตียนต้องเจอ พระเจ้าต้องการใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อฝึก
และสร้างเราในการยืนหยัดในความเชื่อ และเพื่อเติบโตสู่ความ
เป็นผู้ใหญ่ในฝ่ายวิญญาณด้วย แล้วเราควรอธิษฐานอย่างไร
เมื่อได้รับความจริงทั้งหมดนี้? เพราะว่าเราได้ยินคำอธิษฐานใน
คริสตจักรมากมายที่พูดในแนวนี้ว่า:

“พระเจ้าครับ ขอให้เพื่อนของผมหายป่วยด้วยเถิด”

“พระเจ้าครับ หวังว่าเราจะมีวันหยุดที่ดี”

“พระเจ้าครับ หวังว่าผมจะได้งานนั้น”

“พระเจ้าครับ ขอโปรดเอาความทุกข์ยากนี้ออกไป
จากชีวิตผมที”

แต่สิ่งเหล่านี้ใช่สิ่งที่พระเจ้าต้องการหรือไม่? นี่ใช่วิธีที่พระเจ้า
ต้องการให้ใจและพวกเราทุกคนอธิษฐานในช่วงเวลาที่เผชิญ
กับความยากลำบากหรือเปล่า? คำตอบนั้นน่าประหลาดใจ
ทีเดียว

“แต่ถ้าใครในพวกท่านขาดสติปัญญา ให้คนนั้นทูลขอจากพระเจ้าผู้ประทานให้กับทุกคนด้วยพระทัยกว้างขวางและไม่ทรงตำหนิ แล้วเขาก็จะได้รับตามที่ทูลขอ” (ยากอบ 1:5)

สิ่งที่แปลกเกี่ยวกับข้อนี้ คือปกติเราคาดหวังว่าคนจะอธิษฐานขอการรักษา หรือขอการปลดปล่อย หรือให้พระเจ้าเอาความทุกข์ยากนั้นออกไปจากเรา แต่กลับกัน ยากอบเชื่อมโยงถึงการยืนหยัดผ่านความทุกข์ยากกับการอธิษฐานขอสติปัญญา (หมายเหตุ: ผมจะพูดเรื่องนี้เพิ่มอีกเล็กน้อยในบทนี้ แต่เราจะเจาะลึกหัวข้อนี้มากขึ้นในหนังสือเล่มถัดไปของชุดนี้)

สติปัญญา คือ การทูลขอต่อพระเจ้าให้ช่วยเราให้รู้ว่าสิ่งใดถูกต้องและจริงแท้ในสถานการณ์นั้น ๆ

สติปัญญา คือ สิ่งที่ยอมรับขอในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญความทุกข์ยากที่สุดของเขา ในพระธรรมโยบ 28:12, 23, 28 เขาทูลว่า แต่สติปัญญานั้นหาได้ที่ไหน? ความเข้าใจอยู่ที่ไหน? พระเจ้าทรงทราบทางไปหามัน และพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงรู้ว่ามีอยู่ที่ไหน และพระองค์ตรัสกับมนุษย์ว่า “ความยำเกรงพระเจ้า” นั่นแหละคือสติปัญญา และ “การหลีกเลี่ยงความชั่วคือความเข้าใจ”

การขอสติปัญญาดูเหมือนจะเป็นสิ่งแปลกที่เราจะอธิษฐานเมื่อเรากำลังเผชิญความทุกข์ทรมาน ปกติแล้วเมื่อเราเจอปัญหา คำอธิษฐานของเราจะฟังดูประมาณนี้...

“พระเจ้าช่วยผมด้วย”

“ขอพระองค์เอาสิ่งนี้ออกไปจากชีวิตผมเถิด”

**“พระเจ้า ขอทรงช่วยให้ผมหลุดพ้นจากสถานการณ์นี้
เถิด”**

**“ผมสัญญาว่าจะไม่ทำอีกแล้ว ถ้าพระองค์แค่ช่วยจัดการ
เรื่องนี้ให้ผมอีกสักครั้ง”**

หลายคนมักคิดถึงการทูลขอสติปัญญาจากพระเจ้าเฉพาะเวลา
ที่ต้องตัดสินใจเปลี่ยนงาน ย้ายบ้าน หรือเผชิญการตัดสินใจครั้ง
ใหญ่ในชีวิต แต่ในที่นี้ ยากอบพูดถึงการขอสติปัญญาในบริบท
ที่เราต้องเผชิญอุปสรรคและความทุกข์ยากในชีวิต แล้วเวลาที่
เราต้องเผชิญกับความทุกข์ยาก ความท้าทาย หรือบททดสอบ
คนในครอบครัวหรือเพื่อนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้ามักให้คำแนะนำ
ว่าอย่างไร? พวกเขามีคำแนะนำอะไรบ้าง? พวกเขามีสติปัญญา
แบบไหนเมื่อต้องเจอความทุกข์ทรมานที่รุนแรงสุดขีด? ใช่
พวกเขาโมโห อาจพูดด้วยว่าเกลียดพระเจ้า พวกเขามีความ
สามารถที่จะให้อะไรที่เป็นสติปัญญาหรือไม่? พวกเขาให้
สติปัญญาที่มาจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในสถานการณ์
นั้น ๆ ได้ไหม? คำตอบคือ เราไม่สามารถที่จะรับสติปัญญาของ
พระเจ้าจากโลกนี้ได้ ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากและทุกข์ใจ
มีแค่ทางเดียวคือ เราจำเป็นต้องวิ่งไปหาพระเจ้าเพื่อขอสติปัญญา
จากพระองค์เท่านั้น

**“แต่สติปัญญาจากสวรรค์ประการแรกนั้นคือบริสุทธิ์ จากนั้น
คือรักสันติ เห็นอกเห็นใจ ยอมเชื่อฟัง เต็มด้วยความเมตตา
และผลดี ไม่ลำเอียงและจริงใจ” (ยากอบ 3:17)**

**“เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานปัญญา ความรู้และความ
เข้าใจออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์” (สุภาษิต 2:6)**

“ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นที่เริ่มต้นของปัญญา การรู้จักองค์บริสุทธิ์ทำให้เกิดความเข้าใจ” (สุภาษิต 9:10)

“ลูกเอ๋ย จงกินน้ำผึ้งเพราะเป็นสิ่งดี น้ำผึ้งที่หยดจากรวงนั้นหวานชื่นใจ จงรู้เถิดว่าสติปัญญาก็หวานเหมือนน้ำผึ้งสำหรับชีวิตเจ้า หากเจ้าพบปัญญา ก็จะมีอนาคตที่สดใสรอเจ้าอยู่ และความหวังของเจ้าจะไม่สูญสิ้น” (สุภาษิต 24:13-14)

หยุด

เราได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ “สติปัญญา” จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้?

“เราจำเป็นต้องวิ่งไปหาพระเจ้าในช่วงเวลาที่มีดमितที่สุดของเรา” เราต้องวิ่งไปหาพระเจ้า และขอพระองค์ทรงประทานสติปัญญา เพื่อให้เรามองทะลุหมอกควันของความทุกข์ยาก และเข้าใจว่าพระองค์ทรงพยายามสอนอะไรเราผ่านความยากลำบากเหล่านี้

คำถามของโจ

ทำแค่นี้เองหรือ? แค่อ่านสติปัญญาจากพระเจ้า? ทั้งหมดฟังดูง่ายเกินไปหน่อยไหม? ผมไม่ต้องทำอะไรที่มากกว่านั้นหรือ?

คำตอบคือ: ยังมีอีก

“แต่เมื่อเขาทูลขอ เขาต้องเชื่อและไม่สงสัยเลย เพราะผู้ใดที่สงสัยก็เป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งซัดไปซัดมาตามแรงลม” (ยากอบ 1:6)

กุญแจสำคัญในการขอสติปัญญาจากพระเจ้าคือในข้อ 6 ซึ่งเราต้อง “ขอโดยไม่สงสัย” เราต้องเชื่อและมีความเชื่อว่าพระเจ้าทรงได้ยินเรา และเราไม่จำเป็นต้องสงสัยในความคิดของพระเจ้าในชีวิตเรา แต่ทุกคนกังวลเมื่อต้องเผชิญกับความทุกข์หนักในชีวิต

แท้จริงแล้ว ความกังวลนั้นคือการสงสัยว่าพระเจ้าจะรักษา
สัญญาของพระองค์หรือไม่

บางคนอาจอธิษฐานขอสติปัญญาจากพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้ต้องการมันจริง ๆ พวกเขาต้องการให้พระองค์ทรงกระทำตามความคิดและปัญหาของพวกเขาเองมากกว่า คือการที่เราหาพระเจ้าแล้วมองว่าพระองค์เป็นเหมือนคุณลุงแซนต้าพร้อมกับรายการของขวัญที่เราหวังอยากจะได้ แล้วเราก็กอกรเมื่อไม่ได้ดังหวัง ทั้งที่จริงแล้วเราควรจะต้องเชื่อว่าทุกสิ่งในชีวิตเราอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์

แม้ว่าเราอาจมองไม่เห็น

แม้ว่าเราอาจไม่เห็นด้วยก็ตาม

แต่พระเจ้าทรงควบคุมทุกสิ่งไว้อย่างแน่นอน

“คนที่สงสัยในความจริงเหล่านี้ ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนคนที่ถูกลมพัดไปพัดมา” กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ “คนที่ไม่มีความมั่นคง” เป็นคนที่กระวนกระวายเมื่อเจอปัญหาแม้เพียงเล็กน้อย

บางทีพระเจ้าอาจยังไม่ตอบคำอธิษฐานของเราอย่าง
รวดเร็วเท่าที่เราต้องการ

บางทีเราอาจทำให้ตัวเองเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ยุ่งยาก
และพระเจ้ายังไม่เข้ามาช่วยในทันที

บางทีเราอาจเต็มไปด้วยความสงสัยและความกลัวว่า
ความเชื่อของเรานั้นแท้จริงหรือไม่

หลายคนไม่ได้รับสติปัญญาจากพระเจ้า เพราะเต็มไปด้วยความ
กังวล ความขมขื่น ความอิจฉา ความกลัว และความสงสัย ขึ้น ๆ
ลง ๆ คือไม่มีความมั่นคง เราเคยสงสัยไหมว่าทำไมคริสตจักรถึง
เต็มไปด้วยผู้ที่อธิษฐานขอบางอย่างกับพระเจ้า แต่สุดท้ายกลับ
รู้สึกผิดหวัง เพราะคำตอบที่พวกเขาได้รับไม่ตรงความต้องการ
ของเขา? แบบนี้เราก็นับถือกับพระเจ้าเหมือนที่ทำกับผู้ชายของ
อิตโนมัตติ เรากล่าวคำอธิษฐาน แล้วเลือกคำตอบ (สิ่งของ) ที่ตน
ต้องการ ถ้าไม่ได้คำตอบนั้น ก็จะคิดว่าสูญเสีย หรือเราหลายคน
อาจตัดสินใจแย่ ๆ แล้วบอกว่า “อธิษฐานกับพระเจ้าแล้ว” แต่
ความจริงคือ พวกเขาอาจจะหมายถึงว่าเขาอธิษฐานแค่ครั้งหรือ
สองครั้ง และไม่ได้อธิษฐานด้วยความเชื่อที่จริงจัง คนที่ไม่ค่อย
อ่านพระคัมภีร์ ไม่ใช้เวลานมัสการพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ไม่ค่อย
คบหากับพี่น้องในคริสตจักร และเมื่อมีปัญหา ก็คิดว่าการอธิษฐาน
สั้น ๆ ไม่กี่คำจะช่วยเปลี่ยนทุกอย่างได้ นั่นไม่ใช่ความเชื่อของ
คริสต์ศาสนา แต่คือความเชื่อแบบไสยศาสตร์ คุณอาจจะไปหา
พวกเครื่องรางนำโชคอย่างพวงกุญแจทำกระต่ายก็ได้ แต่อย่า
เสียเวลาเลยครับ เพราะพระเจ้าจะไม่ตอบคำอธิษฐานที่มาจาก
ท่าที่แบบนั้น

หากเราอยากได้รับสติปัญญาจากพระเจ้า เพื่อให้สามารถ
ตัดสินใจได้อย่างถูกต้องแม้ในวันที่อารมณ์วุ่นวายวุ่นแบบสุดขีด

เราจำเป็นต้องอธิษฐานและขอด้วยความเชื่อที่ไม่สงสัย เราต้องวางใจในพระคุณ ความจริง และความรักของพระองค์

“เพื่อนที่รัก อย่าแปลกใจกับการทดลองอันเจ็บปวดที่ท่านเผชิญอยู่ ราวกับว่าสิ่งแปลกประหลาดได้เกิดขึ้นกับท่าน” (1 เปโตร 4:12)

หยุด

คำถาม: ขอพระคัมภีร์ข้อนี้ช่วยให้เราสามารถให้คำแนะนำอะไรได้บ้างกับใครสักคนอย่างใจที่กำลังเจอทางตันในความเชื่อคริสเตียนของเขาอยู่?

สมมุติว่า มีคริสเตียนคนหนึ่งได้รับข่าวร้าย ว่าเป็นมะเร็ง แน่แน่นอนว่าต้องมีอาการช็อกในตอนแรก

จากนั้นก็เกิดความกลัว

แล้วตามด้วยความโกรธ

และอาจตามมาด้วยความรู้สึกหมดหนทาง

แต่เมื่อเราเริ่มพิจารณาด้วยมุมมองของคริสเตียน เราจะตระหนักได้ว่าเรายังมีความหวัง เรามีพระคริสต์ เราสามารถมีสันติสุข เราสามารถคิดมองทะลุปัญหาไป แล้วเห็นภาพที่ใหญ่กว่า

บางที่เราอาจไม่ได้งานที่เราต้องการ

บางที่สถานการณ์บางอย่างอาจไม่ได้เป็นไปตามที่เราหวัง

บางที่ความสัมพันธ์บางอย่างอาจไม่เป็นไปตามแผน

บางทีชีวิตของเราในตอนนี้ อาจไม่ใช่ว่าอย่างที่เราคิดไว้ตอน
อายุ 20

อย่าให้ใครบอกคุณว่า “ซาตาน” เป็นผู้สร้างความทุกข์ยากมาให้คุณ ซาตานทำอะไรไม่ได้เลยหากพระเจ้าไม่ทรงอนุญาต แต่พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีบททดสอบในชีวิตเรา เพื่อวัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่กว่า และเราต้องชื่นชมยินดีกับสถานการณ์เหล่านั้น แม้เหตุผลจะร้องบอกว่า ไม่มีอะไรที่น่ายินดีเลยก็ตาม พระเจ้าไม่ได้ตรัสว่า “จงมีความสุขที่เจ้าประสบทุกข์” แต่พระองค์กำลังบอกว่า “จงยินดีในสิ่งที่บททดสอบนี้กำลังจะสร้างสิ่งใหม่ขึ้นภายในใจของเจ้า” พระเจ้าทรงสามารถใช้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพื่อให้เราเติบโต และสมบูรณ์ ความทุกข์ยากสามารถถูกพระเจ้าใช้ให้เกิดผลดีแก่เราได้ แม้แต่การเจอทางตัน ก็สามารถเป็นโอกาสของการเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณที่แท้จริง จงทำได้มากกว่าการอดทน และมีชีวิตที่เปี่ยมด้วยความยินดีท่ามกลางความทุกข์ยากได้อย่างไร? ก็เพราะว่าเรา “รู้” ความจริงเหล่านี้ทั้งหมดนั่นเอง

ข้อพระคัมภีร์สำหรับท่องจำ

“ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีในพวกท่านนั้นจะทรงสานต่อให้เสร็จสมบูรณ์จนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 1:6)

สรุป

ชีวิตคริสเตียนนั้นไม่ได้ง่ายเลย เรากำลังอยู่ในสงคราม สงครามนี้คือการต่อสู้ว่าเราจะนมัสการใคร พระเจ้าหรือซาตาน ในแต่ละวันทุกอย่างเหมือนจะถาโถมเข้ามาปะทะเรา ทั้งโลกนี้ เนื้อหนัง

ของเรา และซาตาน ต่างก็พยายามเบี่ยงเบนความสนใจและ
หลอกลวงเราให้ปฏิเสธพระคริสต์ การต่อสู้นี้เข้มข้นมาก! แต่เรา
รู้ว่าชัยชนะนั้นเป็นของเราแน่นอน ดังนั้นอย่าทำตัวเหมือนคน
พ่ายแพ้ หรือท้อแท้แล้วพูดว่าสิ่งนี้ยากเกินจะอดทน แต่จงลุกขึ้น
และเข้าสู่สนามรบ

คริสเตียนทุกคนจะต้อง “เจอทางตัน” ในชีวิต ทุกคนต้องเผชิญ
กับการทดสอบนานัปการตลอดชีวิต สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องแปลก
เพราะฉะนั้น คริสเตียนจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะพากเพียรอดทน
โดยการเชื่อวางใจในพระราชกิจของพระเจ้าที่ทรงกระทำในชีวิต
ของพวกเขา พระเจ้าทรงใช้ช่วงเวลาเหล่านั้นในการหล่อหลอม
ลักษณะนิสัย และทำให้เราเหมือนพระเยซูมากยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้
จะช่วยให้เราเติบโตสู่ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายจิตวิญญาณ และเรา
ต้องอธิษฐานขอสติปัญญาจากพระเจ้าเพื่อให้เรายึดติดแนบแน่น
อยู่กับพระองค์ จงขอโดยไม่กลัวหรือสงสัย แล้วคุณจะมีชัยชนะ
มั่นคงไปจนถึงที่สุด

เรื่องราวของโจ

สำหรับโจ การต่อสู้เพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้น แรก ๆ เมื่อเขายอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด หัวใจของเขาเต็มไปด้วยความตื่นเต้น เพราะเขารู้ว่าเขาได้รับการอภัยและเป็นที่ยอมรับแล้ว มันเป็นเวลาที่ยิ่งใหญ่จริง ๆ แต่เขาไม่ได้เตรียมใจมาก่อนเลยว่า ทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นเรื่องยากขนาดนี้ ทั้งกับเพื่อน ๆ ของเขา ทั้งกับลูก ๆ ของเขา และแม้แต่สงครามในความคิดของเขาเอง หลายครั้งที่เขารู้สึกอ่อนแอมากเหลือเกิน มีเสียงมากมายตะโกนใส่เขา เสียงที่ดังที่สุดคือเสียงที่บอกให้เขาเลิกเชื่อพระเยซูไปซะ เสียงอื่น ๆ ก็บอกเขาว่า “นายจะไม่มีวันดีพอหรอก เลิกพยายามเถอะ เลิกพยายามเป็นในสิ่งที่นายไม่ใช่” สิ่งหนึ่งที่โจเริ่มเข้าใจคือ เขาไม่สามารถเดินทางนี้โดยลำพังได้ เขาจำเป็นต้องมีพี่น้องคริสเตียนคนอื่น ๆ คอยช่วย เพื่อแนะนำและหนุนใจเขา

จงยึดมั่นไว้นะโจ ยังมีสงครามอีกมารออยู่...

IX 9Marks

เสริมสร้างคริสตจักรให้เข้มแข็ง

คริสตจักรของคุณเข้มแข็งหรือไม่?

พันธกิจในนัมมาร์คเกิดขึ้นเพื่อเสริมสร้างผู้นำคริสตจักรด้วยวิสัยทัศน์ที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์และทรัพยากรความรู้ที่ใช้ได้ในทางปฏิบัติ เพื่อสำแดงพระเกียรติสิริของพระเจ้าต่อบรรดาประชาชาติผ่านทางคริสตจักรที่เข้มแข็ง

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายนี้ เราจึงต้องการช่วยให้คริสตจักรเติบโตขึ้นในสัญลักษณ์ 9 ประการของคริสตจักรที่เข้มแข็งซึ่งมักจะถูกมองข้ามอันได้แก่

1. การเทศนาแบบบรรณาธิบาย
2. หลักคำสอนแห่งข่าวประเสริฐ
3. ความเข้าใจที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เรื่องการกลับใจเชื่อและการประกาศข่าวประเสริฐ
4. การเป็นสมาชิกคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
5. การลงวินัยคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
6. ภาระใจในเรื่องการสร้างสาวกและการเติบโตที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
7. การเป็นผู้นำคริสตจักรที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
8. ความเข้าใจเรื่องการอธิษฐานที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์
9. ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติสำหรับงานมิชชั่นที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

พันธกิจในนัมมาร์คเขียนบทความ หนังสือ บทวิเคราะห์หนังสือ และวารสารออนไลน์ เราจัดการประชุม บันทึกการสัมภาษณ์ และผลิตทรัพยากรความรู้ในรูปแบบอื่นๆ เพื่อเตรียมคริสตจักรให้พร้อมสำหรับการสำแดงพระเกียรติสิริของพระเจ้า

เชิญเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราเพื่อค้นหาเนื้อหาสาระต่างๆ ที่มีมากกว่า 40 ภาษาทั่วโลก และลงทะเบียนเพื่อรับวารสารออนไลน์ของเราฟรี ตรวจสอบรายการเว็บไซต์ที่เป็นภาษาอื่นทั้งหมดของเราได้ที่:

ในชุมชนที่ยากจนที่สุดในโลก ชีวิตเป็นเรื่องยากลำบากอย่างยิ่ง อายุขัยเฉลี่ยต่ำ อาชญากรรมสูง การเสพติดยาเสพติดและแอลกอฮอล์เป็นปัญหาที่แพร่หลาย และมีปัญหาด้านสุขภาพจิต การทารุณกรรม และการถูกทอดทิ้งอย่างกว้างขวาง หลายคริสตจักรในชุมชนที่ยากจนขาดการเข้าถึงการฝึกอบรมที่มีค่าใช้จ่ายน้อยและเข้าถึงได้ง่าย ผู้นำคริสตจักรมักรู้สึกว่าคุณไม่มีความพร้อมและขาดทรัพยากร แต่ก็มีสิ่งพิเศษบางอย่างในสถานที่เหล่านี้ คือมีความเป็นชุมชนและความภักดีที่ลึกซึ้ง และหลายคนภูมิใจที่เรียกพื้นที่เหล่านี้ว่าบ้าน พันธกิจ “คริสตจักรในสถานที่ที่ยากลำบาก” กำลังทำงานเพื่อจะเห็นการปลูกและฟื้นฟูคริสตจักรในชุมชนที่ยากจนที่สุดในโลก

พันธกิจคริสตจักรในสถานที่ที่ยากลำบาก ช่วยเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้นำงานพันธกิจอภิบาลศิษย์ในสถานการณ์ที่ท้าทายโดยการจัดหา:

การช่วยเหลือ

เรามุ่งหวังที่จะมีอิทธิพลต่อพันธกิจที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง เพื่อฝึกอบรมและสนับสนุนผู้นำคริสตจักรให้เข้มแข็งในชุมชนที่ยากจนหรือห่างไกลทั่วโลก

การฝึกอบรม

เราฝึกอบรมผู้นำคริสตจักรที่ทำงานในสถานที่ที่ยากลำบาก โดยจัดหาโครงการฝึกงาน CiHP และจัดเวิร์กช็อปและกิจกรรมการฝึกอบรมอื่นๆ

แหล่งข้อมูล

เราผลิตทรัพยากรที่ออกแบบมาเพื่อเสริมสร้าง และเน้นความต้องการเฉพาะของคริสตจักรในสถานที่ที่ยากลำบาก

การสนับสนุน

เราจัดหาการให้คำปรึกษา การฝึกสอน และการดูแลอย่างต่อเนื่องแก่ผู้ที่มีส่วนร่วมในการสร้างคริสตจักรที่เข้มแข็งในสถานที่ที่ยากลำบาก

พันธกิจ

เกรซบณาสเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิมิสเจสซียาห์ของคุณของแบ็บติสต์ในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสตจักรไทยเกี่ยวกับบรรณกรรม พระคัมภีร์เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือบรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่างๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาให้คริสเตียนไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึก มีความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาคริสตศาสนาเป็นครั้งแรก ให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอก คริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขา และเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา

เรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่ เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่:

www.GraceBannasan.com

facebook.com/gracebannasan

[@gracebannasan](https://line.me/tv/@gracebannasan)

instagram.com/gracebannasan

มีบ่อยครั้งที่ความคิดของเรารู้สึกราวกับว่าถูกกักขังอยู่ในการต่อสู้ที่มีมืดมิดและโดดเดี่ยวระหว่างสิ่งที่เราอยากทำกับสิ่งที่เรารู้ว่าเราควรทำ พระเจ้าดูเหมือนอยู่ห่างไกล และเรารู้สึกสกปรกในจิตใจ หนังสือเล่มที่สองในชุด First Steps นี้ จึงหยิบยกเอาปัญหาพื้นฐานที่คริสเตียนทุกคนต้องเผชิญในชีวิตประจำวันมาและตั้งคำถามสำคัญว่า “ทำไมชีวิตชีวิตจึงยิ่งยากขึ้นกว่าเดิม?”

หากคุณกำลังมองหาหนังสือ ที่ว่าด้วยการต่อสู้จริงในแต่ละวันของการติดตามพระคริสต์ หนังสือที่ไม่อ่อนข้อ ไม่หลีกเลี่ยงข้อถกเถียง ไม่อ้อมค้อม และบอกความจริงกับคุณอย่างตรงไปตรงมา นี่คือนักหนังสือเล่มนั้น

สตีฟ ทิมมิส ผู้อ่านรายการเครือข่าย Acts 29

เมฆเป็นเหมือนพวกเรา และเขาเขียนในแบบของพวกเรา สิ่งนี้สะท้อนชัดเจนเมื่อเขาสื่อสารความจริงในพระคัมภีร์ด้วยถ้อยคำที่เข้าถึงทั้งหัวใจและความคิด พร้อมทั้งถ่ายทอดภาพจริงของความชื่นชมยินดีและการต่อสู้ที่คริสเตียนเผชิญในชีวิตประจำวัน

เอียน วิลเลียมสัน ศิษยาภิบาลคริสตจักร New Life เมืองมิดเดิลสโบรห์

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา ผมได้เรียนรู้ที่จะชื่นชมเมฆ ไม่เพียงในฐานะนักปรัชญาและศิษยาภิบาลผู้ยอดเยี่ยม แต่ในฐานะผู้ปฏิบัติจริงอีกด้วย ผมตื่นเต้นกับบทบาทที่หนังสือเล่มนี้จะมีส่วนในการช่วยเสริมสร้างชีวิตของเหล่าสาวก ซึ่งหนังสือเล่มนี้ตั้งใจเขียนขึ้นมาเพื่อพวกเขาโดยเฉพาะ

จอห์น ออานูเซควา ผู้นำศิษยาภิบาล

คริสตจักร Cornerstone เมืองแอตแลนตา รัฐจอร์เจีย

หลายคนเชื่อว่าพระเยซูควรจะทำเอาปัญหาทั้งหมดในชีวิตของพวกเขาไป หนังสือเล่มนี้จะช่วยผมอธิบายให้พวกเขาเข้าใจว่า ชีวิตฝ่ายวิญญาณนั้นคือสงคราม เมฆเขียนอย่างตรงไปตรงมาและพูดความจริง ผมรักคนคนนี้จริง ๆ

โจเอล เคิร์ตซ์ ศิษยาภิบาลคริสตจักร The Garden เมืองบัลติมอร์ รัฐแมริแลนด์

เมฆ แม็คคอนเนลล์ เป็นศิษยาภิบาลประจำคริสตจักร Niddrie Community Church ใกล้เมืองเอดินเบิร์ก และยังเป็นผู้อ่านรายการของ 20schemes ซึ่งเป็นองค์กรที่อุทิศตนเพื่อฟื้นฟูและปลูกตั้งคริสตจักรในชุมชนที่ยากจนที่สุดของสกอตแลนด์ ก่อนหน้านี้อาจารย์เคยเป็นมิชชันนารีที่ทำงานกับเด็กเร่ร่อนในบราซิล ปัจจุบันเขาแต่งงานแล้วและมีบุตรสองคน

eBook

ISBN 978-616-94949-0-4

9 786169 494904